

Kur-an'dan Bir Nûr
FATİHA SÛRESİ

Ahmet TOMOR

KUR'AN'DAN BİR NÛR FATİHA SÛRESİ

*

AHMET TOMOR

© Copyright Ahmet Tomor

ISBN

978-605-88313-1-5

Baskı, Cilt

Erkam Matbaası

Tel: (0212) 671 07 00

İsteme Adresi

Tel: +90 264 274 16 31

Okumayi Tesvik Derneği

info@okumayitesvik.com

info@tomorhoca.com

iPhone, iPod Touch, iPad

App store > Books > Okumayi Tesvik Derneği

Android

Google Play > Arama > Okumayi Tesvik Derneği

İÇİNDEKİLER

Mukaddime (Sunuş)	7
Medih, Övgü Ve Şükürler, Âlemlerin.....	12
Rabbi Olan Allah'ın Hakkıdır.....	12
Âlemlerin Rabbi Olan Allah.....	21
Rahmandır Rahîmdir	21
Din Gününün Malikidir	29
Ancak Sana Kulluk Ederiz ve Ancak Senden Yardım İsteriz	46
Bizleri Sırât Müstekîme Hidayet Eyle	56
Nîmetine Erdirdiğin Kullarının Yoluna.....	66
Gazabına Uğrayanlardan Eyleme	83
Ve Dalâlette Olanlardan Eyleme.....	93

MUKADDİME

(SUNUŞ)

Sonsuz övgü ve şükürler Yüce Rabbimize!

Salâtü selâm Peygamberimize ve tüm iman edenlere...

Duâların en üstünü olan Fatiha Sûresi, Ümmü'l Kur'an'dır. Kur'an'ın özü ve temelidir. Ölümden başka maddi ve manevi tüm dertlere şifa olan Fatiha sûresinin özellikleri ve faziletleri pek çoktur.

Bedensel yapımızın havaya, suya ve gıdalara ihtiyacı olduğu gibi, rûhumuzun da Fatiha sûresine ihtiyacı vardır. Bu nedenle farz, vacip, sünnet ve nâfile namazların her rek'âtında bu sûre okunmaktadır.

Bu mübarek ve kutsal sûreden yansıyan ilahî nûrla gaflet perdelerini aşalım ve dünümüze, bugünümüze ve yarınımıza bakalım.

Kap kara ve pıhtılaşmış bir kan parçası ile başlayan bedensel yapımız, bebeklik, çocukluk ve gençlik devrelerini hızla aşır bugünkü duruma gelmiştir.

Ancak!.. Zaman denen efsanevi gücün kesin etkisi altında olan bedensel yapımız, sürekli değişim sürecine uğramakta ve bulunduğu seviyeyi koruyamamaktadır.

Bu nedenle yarınlarımızı düşünmek zorunluluğundayız. Lütfen, başımızı kaldırıp, gözümüzü açalım ve uzanıp geleceğimize bakalım.

Teneşir üstünde yıkanan nazik bedenimizin bembeyaz bir kefene sarıldığını ve tabuta bindirilip omuzlar üzerinde mezara doğru götürülmekte olduğunu görürüz.

Birazcık daha ileri bakacak olursak, Sûr'un üfürülüşünü ve çatlayan kabrimizden fırlatılıp sorgulanmak üzere mahşer yerine götürülüşümüzü de görürüz.

Sakin ha! bunları hayal diye algılayıp kendimizi aldatmayalım ve Azrail'e gafil yakalanmayalım.

Çok hızlı seyreden zaman aracındayız ve dün ile yarın arasında yolculuk yapmaktayız. Her saat dünden kilometrelerce uzaklaşmakta ve yarınlarımıza yaklaşmaktayız. İş, güç, hastalık ve yaşlılık derken, salâmız okunur ve cenaze namazımız kılınır.

Âdetullah budur. Tüm beşerin kader denilen anayasalarının da bu maddeler yazılıdır. Ayrıca, bu maddeler değiştirilemez ve değiştirilmesi teklif edilemez ibaresi de vardır.

Bunları düşünüp korkmana ve ürperti duymana gerek yok. Sen bir yolcu olduğuna göre, yolcu yoluna yakışır. Ruhlar âleminden ana rahmine ve oradan da dünya gezegenine geldiği gibi, Berzah âlemine gidişin de normal ve doğaldır ve kader anayasasının değiştirilemez maddelerinin gereği budur.

Bedenin uyku âleminde dinlendiği gibi, rûhun da Berzah âleminde dinlenecek ve sonra yargılanmak üzere Mahşer yerine götürüleceksin.

Sevgili Peygamberimiz: "Uyku ölümün kardeşidir" buyurdu. İnsanlar İslâmî yaşantılarına orantılı güzel ve manevî rüyalar gördükleri gibi, Berzah âleminde de Cennet bahçelerinin ruhsal zevkini yaşayacaklar ve İslâm'dan kopanlar da Cehennem çukurlarının azabını çekeceklerdir.

Hazreti İsrâfil ikinci kez Sûr'a üfürünce, yeni bir Güneş doğacak, yeni bir gün olacak ve tüm canlılar sorgulanmak üzere mahşer yerinde toplanacaklardır.

Amel defterleri dağılacak, günahlar ve sevaplar tartılacak, ilâhî adalet uygulanacak ve insanın yolculuğu Cennet veya Cehennem'den biri ile noktalanacaktır.

Sakin, sakın! Ümitsiz olma. Ben kim? Cennet nerede? deme. En büyük günah Allah'ın rahmetinden ümit kesmektir. Ama hayalci de olma. Ekmeden biçilmez ve herkes ektiğini biçer. Rezzak isminin gölgesinde rızkını aramak için çalıştığın gibi, Gafûr isminin gölgesinde de af edilmenin yollarını ara. Allah Kerîm'dir derken, Allah'ın Âdil olduğu nu da unutma.

Tövbe kapısı herkese açıktır. Hiç kimsenin tekelinde değildir. Para, pul ve dilekçe de istemez. Yeter ki, günahlarından kop ve yaptıklarına pişman ol. Ancak, çok acele et. Kalbin daha fazla kararmadan, canın boğazına dayanmadan, tövbe kapısı yüzüne kapatılmadan ve Güneş batıdan doğmadan önce tövbe et.

Tövbe edip günahlarından arındığın zaman, kıbleye dönüp alnını secdeye koyduğun zaman ve yalnız Allah'a kul olduğun zaman, tertemiz kalbine ilâhî nûr akımı başlar.

İşte! o zaman bambaşka bir insan olursun, gerçek kimliğini, doğal yaşamını bulursun ve kendini başka dünyalarda bulursun.

İnancını ve geleceğini yalnız görme duygusuna endeksleyen ve "görmediğime inanmam" diyen gafillerden olma.

Sonsuzluk ve sınırsızlık sıfatları yalnız Allah'a mahsustur. İnsanların diğer duyguları gibi görme duyguları da sınırlıdır.

Madde âlemindeki renksiz gazları, havayı ve mikropları göremeyen gözler, sesleri ve kokuları da göremezler. Ayrıca aynı çaptaki cisimlerin uzaktakilerini daha küçük ve yakınındakileri daha büyük gören gözler, yıldızları da nohut tanesi kadar görürler.

Evet, gözler her şeyi göremediği gibi, gördükleri de gerçeği tam olarak yansıtmaz.

Görme duygumuzu kısıtlı yaratan, Allah'a çok şükürler edelim. Kirazın içindeki kurtları görünce tiksinererek yere atarız. Ya! içtiğimiz sulardaki, yediğimiz gıdalardaki ve teneffüs etmek zorunluluğunda olduğumuz havadaki milyonlarca mikropları açıkça görsek ne yapabiliriz?

Ayrıca, cinleri, ruhları ve melekleri sürekli görüp, konuşmalarını duysak nasıl yaşarız?

Gözlerimiz tüm varlıkları sürekli görse ve kulaklarımız tüm ses dalgalarını sürekli duysa, insanın beyinsel yapısı bunlara kaç saat dayanabilir?

Madde âleminde yaratılan gözlerin, kendi âlemindeki varlıkları görebilmesi kısıtlı iken, madde ötesi âlemleri görebilmesi beklenemez. Gerçek kimliğimiz olan RUH'larımız da melekler gibi madde ötesi âlemlerdendir. Bu nedenle maddesel gözlerimizle kendi ruhlarımızı da göremeyiz. Ancak, varlığını inkâr edemeyiz. İnançlı ve inançsız tüm insanlarca ruhların varlığını kesinlikle kabul edilmiş ve rûhunu inkâr eden bir deliye dahi rastlanmamıştır.

Maddesel yapımız olan bedenlerimiz için Rûh'un gereği ve önemi ne ise, madde âlemi için de meleklerin gereği ve önemi aynı eşit orandadır.

Ruh'suz beden ve meleksiz madde âlemi anlamsızdır. Bu nedenle Yüce Rabbimiz, bedenlerimizden önce ruhlarımızı ve göklerden önce melekleri yaratmıştır.

Ruh'suz beden ve meleksiz madde âlemi olamadığı gibi, kâinat (evren) ta RAB'siz olamaz.

Kâinattaki denge, düzen, disiplin ve kesin hakimiyet, bütün âlemlerin Rabbi olan Allah'ın varlığının ve birliğinin kesin şahididir.

Bir insanın bedeninde bulunan ortalama otuz trilyon hücrenin rastlantı ve tesadüflerle bir araya gelerek organları ve dengeli bir bedensel yapıyı oluşturmaları imkânsız olduğu gibi, Güneş sistemleri ve galaksiler de rastlantı ve tesadüflerle oluşmamışlardır.

Akıl, bilinç ve irade duygularından yoksun olan ve yaşam süreçleri çok kısa olan hücrelerin, yaratıldıkları, yönlendirildikleri ve kesin bir denetim altında buldukları kesindir.

Tüm canlıların bedensel yapılarını oluşturan hücreler teker teker sayılıp elde edilen rakamlar yan yana dizilse, Güneş sistemini aşan rakamlar konvoyu meydana gelir.

İşte! tüm bu hücreleri teker teker yaratan, bilen, gören ve dilediği gibi yönlendiren Allah, sonsuz ve sınırsız İlmi ve Kudreti ile, güneş sistemlerini de galaksileri de, tüm yıldızları ile, uyduları ile, atmosferleri ile ve aralarındaki açılımları ile gezdirir, döndürür ve yönlendirir.

Ey insan ! kim olursan ol. Kapıcı da olsan, devletin başında da olsan, camilerde imam da olsan, mason localarında üstad da olsan, medyanın patronlarından da olsan, belirsiz bir kişi de olsan, hastanede yatan garip bir hasta da olsan, aynı hastanenin başhekimisi de olsan, elinde, iradende ve denetiminde olmayan hücreler topluluğundan meydana gelmiş bir varlıksın.

Rûhun bedenden ayrılmadan, hücrelerin dağılıp toprak olmadan ve SEN, Mahkeme-i Kübra'da sorguya çekilmeden önce, kendine gel, gerçek kimliğini bul ve seni yaratan, hücrelerini yönlendiren RABB'ini tanı.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾

MEDİH, ÖVGÜ VE ŞÜKÜRLER, ÂLEMLERİN RABBİ OLAN ALLAH'IN HAKKIDIR

Allah: Âlemlerin Rabbi olan Yüce Mevlamızın özel istemidir. Tapınılan hiç bir şeye bu isim verilememiştir. Bu nedenle çoğul olarak kullanılamaz.

Arapça'da hak veya batıl, tapınılan şeylere ilâh denir. Türklerin tanrı, Farsların hûda ve Almanların god kelimeleri, ilâh kelimesinin anlamında olup, Allah ismi ile eş anlamlı kullanılamazlar.

Âlemlerin Rabbi olan Allah birdir. Mülk O'nundur. Allah, bütün âlemlerin yaratıcısı, tek ve kesin hakimidir. Her şey Allah'ın emrinde, gözetiminde ve sonsuz kudreti ve tasarrufundadır. Allah'ın izni ve iradesi olmadan en küçük bir madde hareket edemez, yer değiştiremez, kimyasal ve fiziksel değişimi gerçekleştiremez.

Karanlık gecede, kara taşın üzerinde hareket etmekte olan kara karıncayı gördüğü ve bildiği gibi, karıncanın bedensel yapısını oluşturan hücrelerin her birini de görür, bilir ve yönlendirir.

Din düşmanlığı ilkesine dayanan inkarcı ve materyalist felsefe ile beyni yıkanan insan!

Lütfen, ön yargısız ve akli seliminle (sağ duyunla) önce kendini incele ve sonra başını kaldırıp göklere bak..

Ayağının altındaki atomlarla, bedenindeki hücreler ve gökteki yıldızlar arasındaki bağlantıyı gör. Kâinatta (evrende) ki denge, düzen, uyum, disiplin ve birliğe bak. Bir tek zerre, bir tek madde ve bir tek küre kâinattan kopuk yaşayamaz. Sen de kâinatın bir parçasısın ve sen de kâinattan kopamazsın. Hava-sız, susuz, gıdasız ve güneşsiz yaşayamazsın. Bütün âlemlerin Rabbi olan Allah senin de Rabbindir. İnansan da, inanmasan da sen O'nun kulusun.

Maddeleri putlaştırıp şirk zincirini kendi elinle boynuna takma. Kimsenin ardından, izinden gitme. Allah yoluna giden, Allah erlerinin peşine takıl ve yalnız Allah'a kulluk et. Çünkü sen, âlemi emirden gelen maddeler üstü bir varlıksın ve yalnız Allah'a kulluk etmeye lâyıksın.

Varlıklardan hiç biri kendi gücü, irade ve isteği ile bulunduğu noktaya gelmemiştir. Ne hayvan türleri kendi istekleri ile hayvan olmuşlar, ne de insanlar kendi istekleri ile insan olmuşlardır.

İnsan fâil değil, meful'dur. Kendisinin yapıcısı ve yaratıcısı olmayıp, yapılmış ve yaratılmıştır. Yokluktan varlığa gelişimiz elimizde ve irademizde olmadığı gibi, Dünyadaki yaşam sürecimiz ve ölümümüz de elimizde ve irademizde değildir.

Kâinat (evren)ne kadar geniş olursa olsun, bu bedensel yapımızla Dünya gezegeninde yaşamak zorunluluğundayız. Hem de okyanusların dibinde yaşayan canlılar gibi, yerçekimi ile hava basıncı arasında yaşama zorunluluğundayız.

Ancak, insanın değeri maddesel yapısı olan et ve kemik yığını ile orantılı olmayıp, inancı, duyguları ve ruhsal varlığı ile orantılıdır.

Allah, insanı kendisi için yaratmış ve yeryüzüne halife kılmıştır. Canlı ve cansız tüm varlıklar insanın yararına sunulmuş

ve insan Allah'a bilinçli ibadet ve itaat etmek ile mükellef kılınmıştır.

İnsan bu kutsal ve doğal görevini yaparsa ve yalnız Allah'a kulluk ederse doğal yeri ve yörüngesi olan Ahzeni Takvîm makamında kalır. Başta gönlü olmak üzere tüm duyguları ile tatmin olup, ruhsal zevklere ve mânevî feyizlere kavuşur.

Aksi halde, yani maddelerden bir maddeyi putlaştırır veya taşlara, leşlere tapınırsa Esfeli Safilî'ne (aşağıların aşağısına) düşer. Doğal yerinden ve yörüngesinden koptuğu için, tüm duyguları alt üst olur, dengesi bozulur ve koskocaman dünya kendisine dar gelir.

Ahzeni Takvim üzere yaratılan ve yeryüzünün halifesi olan insan.. Lütfen nefsinin öfke, şehvet, ihtiras, onur ve benlik gibi duygularının tutsağı olma. Yaprak yaprak, çiçek çiçek, kuşlardan karıncalara kadar madde alemi ince. Akan suya, esen rüzgara, dönen dünyaya, aya, yıldızlara ve güneşe ibretle bak.

Kainatın tam otomatik bir fabrika gibi dengeli, düzenli ve disiplinli çalıştığını anlar ve tevhidi ef'al makamına erişirsin.

Otomatik bir makinanın çarklarının irili ufaklı değişik çaplarda olmaları plan ve projenin gereği olduğu gibi, atomun çekirdeğinin etrafında dönen elektronlarla, güneşin etrafında dönen gezegenlerin de ilâhî takdîrin gereği olduğunu anlarsın.

Bütün âlemlerin Rabbi olan Allah, madde âleminde her şeyi sebepler kuralına bağlamış ve bu sebepler ile, Zâtı Ulûhiyyetini gizlemiş ve perdelemiştir.

Gönülleri Allah'tan başka bir şeyle tatmin olamayan ihlâslı kullar, tüm sebepleri ve perdeleri aşır gerçek imana ve ruhsal huzura kavuşurlar.

Nefislerinin tutsağı olan gafiller de sebepleri putlaştırıp,

perdeleri aşamazlar ve ruhsal bunalımda kabir azabının sıkıntısını yaşarlar.

Sonsuz ve sınırsız kudret sahibi olan Allah, bütün âlemlerin Rabbidir. Yerde ve göklerde ve bütün âlemlerde kesin bir hakimiyet, tam disiplin, uyum, düzen ve denge vardır. Bir tek zerre, bir tek hücre ve bir tek mikrop kesinlikle başı boş değildir. Karıncanın gözündeki hücrelerden yıldızlara kadar, cinlerden, meleklerden Arş'a kadar tüm varlıklar, Allah'ın emrinde, gözetiminde, denetiminde ve kesin hakimiyeti altındadırlar.

Canlı ve cansız bütün varlıklar, kader denen ilâhi iradenin isteği ve programı dahilinde yaratılırlar.

İncir çekirdeklerinin ve çiçek tohumlarının özünde takdir edilmiş ve programlanmış kaderleri yazılıdır. Yapraklarının şekli, çiçeklerinin ve meyvelerinin tad, renk ve kokusuna kadar tüm kaderleri yazılıdır.

Güneşin merkezindeki ve çevresindeki milyonlarca derecedeki ısı, ilahi takdirin gereği ve güneşin kaderidir.

Yumurtadan çıkan civciv, ilâhi iradenin takdir edip beyinsel yapısında programladığı kaderini yaşamaya başlar. Yumurtadan çıktığı an, tereddüt ve şaşkınlık geçirmeden hemen dünyaya uyum sağlar. Düğmesine basılmış tam otomatik makine gibi çalışmaya başlar ve ayaklarıyla eşelenerek yerden rızasını aramaya başlar.

Beynindeki vehim duygusu ile, dost ve düşmanlarını bilir. Horozdan, koyundan ve inek gibi büyük hayvanlardan korkmayıp, küçücük kedilerden ve havada uçan doğan ve kartal türü kuşlardan korkar.

Ziraat fakültesi öğrencileri ekinler için zararlı olan kuş türlerini ders kitaplarında görüntüleri ile belledikleri halde, uçu-

şan kuşların arasında onları ayırt etmede çok zorlandıkları ve çok defa yanlış oldukları bir gerçektir.

Yumurtadan yeni çıkan civcivlerin havada uçuşan kuş türlerini hiç yanlışlığa düşmeden ayırt etmeleri, ilâhî kudretin tüm varlıklar üzerindeki tedbir ve tasarrufunun apaçık göstergesidir.

Bir çiftlik sahibinden dinledim. "Tavuğumun biri kurkuk olmuştu." dedi. "Elimde yeteri kadar tavuk yumurtası yoktu. Bir kaç tane de ördek yumurtası ilâve ettim ve yavruların hepsi sâlimen çıktılar. Ana tavuk yavruları gezdirirken bir suyun kenarına geldiler. Tavuk ve civcivler suyu geçemeyip durdular, ördek yavruları ise hemen suya dalıp yüzmeye başladılar. Ben de Sübhânallah diye hayretler içinde kaldım."

Senelerce eğitim gören pilotlar, radarlarla ve elektronik cihazlarla donatılmış uçakları ile rotalarını şaşırıp uçuş hatası yapabiliyorlar.

Ya göçebe kuşları?

Gerek göçün zamanlamasında ve gerek uçuşun rota ve irtifasında hiç yanlışlığa düşmeden aynı plânyı uyguluyorlar.

Bazı araştırmacılar, göç mevsimi yaklaşınca bir kaç tane yavru kuşu kapalı yerde alıkoymuşlar. Ana kuşların göçünden sonra yavru kuşların ayaklarına renkli ipler bağlayıp ters istikametlere salıvermişler. Yavru kuşlar biraz şaşkınlıktan sonra, analarının gittiği aynı rotayı izleyerek sürüye karışmışlar ve sâlimen dönenleri aynı yuvalarına veya aynı ağaçların dallarına konmuşlar.

Doğum sancısı başlayan ve ilk doğumunu yapacak olan vahşi canavarlar, ebe okulunda eğitim görmüş veya doğum evinde ihtisas görmüş gibi, doğumla ilgili tüm gerekleri yerine getirir ve şaşırmadan uygularlar.

Doğumla ilgili hafızalarında görüntü ve ön bilgiler bulunmadığı halde, doğum öncesi yavrusunun yatacağı yeri hazırlar. Doğumdan sonra da yavrusunun her tarafını yalayarak hem nemini kurutur ve hem masaj yaparak kan dolaşımını sağlar ve yavrusunu ısıtır.

Yumurtadan çıkan tavuk ve ördek türü kanatlılar, rızıklarını yerde ararken, doğum yolu ile gelenler rızıklarını analarının bedenlerinde ararlar. 10 - 15 dakika sonra ayağa kalkan yavrular, analarının kulağına, kuyruğına yapışmayıp memelerini bulurlar ve hemen şapur şapur emmeye başlarlar.

“Yeryüzündeki bütün canlıların rızığı Allah’a aittir. Her birinin barınacak ve ayrılacak yerlerini bilir. Bunların hepsi Kitâbî Mübîn’dedir.” (Hûd: 6)

Evet, bütün canlıların rızıkları ve barınacak yerleri ezelde takdir olmuş ve Kitâbî Mübîn’e yazılmıştır. Kainattaki tüm varlıklar Allah’ın irade ve takdir ettiği yerlerde yaşama zorunluluğundadırlar.

Yerin altında ve karanlıklarda yaşaması gerekenler, yerin üzerinde ve ışıktta yaşayamazlar.

İnsanoğlu ayda veya diğer gezegenlerde yaşayamadığı gibi, diğer gezegenlerde yaşayanlar da dünyada yaşayamazlar.

Yüce Rabbimiz: “Yeri ve gökleri yaratıp, yerde (dünyada) ve göklerde (diğer gezegenlerde) Dâbbe’yi (yürüyen canlıları) yaratıp yayması Allah’ın ayetlerindendir. Ve o Allah ki, dilediği zaman onları bir araya toplamaya güçlüdür.” (Şûra: 29)

Tefsiri Kebîr’in 7. cilt ve 411. sahifesinde: Dâbbe kelimesinin insan ve hayvan türü yürüyen, hareket eden canlılar için kullanıldığını, meleklerin ise uçarak hareket ettiğini beyandan sonra, göklerde de yürüyen canlıların bulunacağına işaret ediyor.

Bazı müfessirler, yerdeki ve göklerdeki canlıların ancak mahşer yerinde bir araya toplanacağını bildirmektedirler. Kadı Beyzavî tefsirinde ise: "Fî eyyi vaktin şâ'e" (dilediği vakit) ibaresi vardır.

Eğer yüce Rabbimiz dilerse kıyametten ve mahşerden önce, dünyadaki insanlarla diğer gezegenlerdeki canlıları buluşturur.

Sonsuz ve sınırsız ilim ve kudret sahibi olan Allah, bütün âlemlerin Rabbidir. Tüm âlemlerde denge, düzen, disiplin ve kesin hakimiyet vardır. Her şey Allah'ın dilediği ve takdir ettiği şekilde gelişir. Allah ne dilemiş ve neyi takdir etmiş ise vaktinde olur. Allah'ın dilemediği ve takdir etmediği bir şey de olmaz ve olamaz.

Ya! cansız varlıklar?

Atomun çekirdeğinden, yıldızlara kadar tüm cansız varlıklar da dengesiz, düzensiz ve başı boş değillerdir.

Bir uzay gemisi niteliğinde olan ve üzerinde yaşamak zorunluluğunda olduğumuz dünya da başı boş ve bağımsız değildir. Uzayda istediği gibi gezip dolaşamaz.

Sonsuz ve sınırsız ilim ve kudret sahibi olan Allah, dünyayı 150 milyon km. uzaklıktaki güneşin çekimine bağlamıştır. Dünyadaki canlıların hayatı ve tüm maddelerin dengesi bu açının korunmasına bağlıdır.

Güneşin de başı boş olmadığını ve kesin bir denetim altında olduğunu Yaşin suresinin 38. ayeti bildiriyor: "Güneş te kendisine tahsis edilen yerinde (yörüngesinde) cereyan (hareket) eder.

Aynı sûrenin 39. ayetinde: "Ay'a da menziller takdir ettik." buyruluyor.

Dünya'yı, Ay'ı, Güneş'i ve yıldızları yoktan var edip yaratan Rabbimiz, her birini yerlerine ve yörüngelerine oturatarak, çekim kuvveti ile biri birilerine bağlamış ve sonsuz ilmi ve kudreti ile denge ve düzeni kurmuştur.

Sevgili Peygamberimiz, kan aldırma isteyenlere kameri ayların 17. 19. ve 21. günlerini tavsiye etmiş ve bu tavsiyesi ile kan dolaşımının ayla olan ilgisine işaret etmiştir.

Bütün âlemlerin Rabbi olan Allah, kâinatta öyle bir denge ve düzen kurmuştur ki, en küçük maddeden, en büyük yıldızların hareketine kadar her şey emir, denetim, disiplin ve komuta altındadır. Yıldızların belirli yörüngelerindeki hareketlerinden, güneşin ısı ve uzaklık açısı ve ayın her gece dünyaya yansıyan değişik görüntüleri, Aziz ve Alîm olan Yüce Allah'ın takdiri iledir.

Madde ötesi âlemlerde de durum böyledir. Çünkü Allah, bütün âlemlerin Rabbidir. Denizlerdeki balıklar gibi, meleklerin de belirli yerleri ve makamları vardır. Mîrac gecesinde Peygamberimizi Sidrei Müntehâ'ya kadar götüren Hazreti Cebrail, ileri geçersen yanarım diye, makamını aşamayacağını bildirmiştir. Daha güçlü ve yüksek voltajlara dayanamayan elektronik cihazlar gibi, Cebrâil de daha fazla ilâhî aşkın ateşine dayanamayacağını itiraf etmiştir.

Denizlerdeki balıklar, bedenimizdeki hücreler ve gökteki yıldızlar gibi, meleklerin ve tüm ruhani varlıkların da belirli yerleri ve makamları vardır.

Canlı ve cansız tüm varlıklar gibi, bedenimizdeki hücreler ve organlarımız da Allah'ın Rubûbiyyet kanunlarına bağlıdırlar. Et parçalarından oluşan organlarımızın akıl ve hayâle sığmayan bilinçli faaliyetleri, kalbimizin sürekli çalışması gösterir ki, bedensel yapımızın gerçek sahibi, yöneticisi ve yönlendiricisi yalnız Allah'tır.

Bir insanın bedeninde bulunan trilyonlarca hücre, kendi kendilerini yaratmadıkları gibi, bedeninin hangi bölümünde veya hangi organında ve ne gibi görevler yapacaklarına karar verme bilincinde ve yetkisinde değildir. Yaratıldıkları ve kesin bir emir ve denetim altında yönlendirildikleri apaçık bir gerçektir.

Aksi halde, yani denetimsiz ve başı boş hareket eden serileri hücrelerden meydana gelecek bedensel yapılar, belirsiz, çirkin ve korkunç bir görüntüye dönüşürler.

Astronomi uzmanları dünyadan ve uzaydan dev teleskoplar ile yıldızları incelesinler. Yerlerini, uzaklıklarını ve aralarındaki mesafeleri astronomik rakamlarla ve ışık yılı ile hesaplasınlar.

Önemli bir gerçeği unutmamalım. Allah'ın kudreti açısından, yıldızlarla hücrelerin yaratılması eşittir.

Allah'ın sonsuz ve sınırsız ilmi ve kudreti karşısında, organları oluşturan hücreler kümesi ile, galaksileri oluşturan yıldızlar kümesinin yaratılması eşittir.

Ey insanoğlu!. Lütfen kendine gel. Fitratına, kişiliğine ve doğal yapına gel. Nefsinin istekleri doğrultusunda koşmuş ta olsan. Namazını terk edip haramlara batmış ta olsan. Kalbindeki imanın çalınmış ve beynin inkârcı felsefe ile yıkanmış ta olsan. Sapık ideolojilerin ve putlaştırılan sistemlerin kurbanı da olsan yine gel.

Soluduğun havaya ve içtiğin suya bak. Meyve veren ağaçlara ve açılan güllere bak. Aya, güneşe ve yıldızlara bak. Onlara yansıyan ilâhî nûru ve ilâhî kudreti gör. Kâinattaki birlik, denge ve düzene bak.

Ana rahminden geldiğini, ömrünün damla damla tükenmekte olduğunu ve mezara doğru gitmekte olduğunu unutma ve kabrin ötesinde geçersiz olan sistemlere bel bağlama.

الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٣﴾

ÂLEMLERİN RABBİ OLAN ALLAH RAHMANDIR RAHİMDİR

Esmâi Hüsna'dan olan bu isimler, acıyan, koruyan ve bağışlayan anlamındadırlar. Ayrıca, Rahîm ismi yalnız mü'minlere hâs (özel) olmakla birlikte, Rahman ismi tüm canlıları kapsar.

Mün'imi hakîki (gerçek rızık verici) anlamında da olan rahman ismi, inananların ve inanmayanların ve tüm canlıların rızıkını vericidir.

Hayat ve rızık birbirlerinden ayrılamazlar. Birinin olmadığı yerde diğeri de olamaz. Bir tek canlının yaratılması için ne gibi şartlar gerekli ise, o canlının rızıkının yaratılması için de aynı şartlar gereklidir.

Bütün âlemlerin rabbi olan Allah, Âlemi mülk denen madde âleminde, her şeyi zincirleme cereyan eden sebepler kuralına bağlanmıştır.

Hayat ve rızık temel maddeleri, toprak, su, hava ve ısıdır. Bu maddeleri etkileyerek dengeli karışımlarını ve kimyasal ve fiziksel değişiklikleri sağlayacak olan tabii olayların, mevsimlerin ve gece ile gündüzün meydana gelişi, dünyanın, güneşin, ayın ve yıldızların takdir olunan yer ve yörüngelerindeki dengeli ve disiplinli hareketlerine bağlıdır.

Canlı türlerinin en aşağısı olan bir tek bitkinin yetişmesi için, Âlemi mülk denen madde âleminin önceden yaratılması

gerekli olduğu gibi, bir tek karıncanın yaşamını sürdürebilmesi için de, madde âleminin aynı denge ve düzen içinde olması gereklidir.

Ölüden diriye ve diriden ölüyü çıkaran Allah, sonsuz ve sınırsız kudreti ile ölü topraklardan bitkileri ve yenilen bitkilerin özünden kanı ve kanın özünden nutfeyi ve nutfenin özünden insan ve hayvan türü canlıları yaratır.

Yaratılan canlılar takdir olunan yaşamlarını tamamlayınca, tüm canlıların müşterek kaderi olan ölümü tadarlar ve sonra geriye sayım işlemleri başlar. Her biri yaratıldıkları aslı maddelerine (toprağa) dönüşünce bu işlem tamamlanmış olur.

Canlılar yaratılmadan önce ömürleri ve rızıkları takdir edilmiş ve Kitâbı Mübîn'e yazılmıştır.

Yer ve gökler gıda üretimi yapacak bir fabrika gibi düzenlenmiştir. Dünya, ay, güneş ve yıldızlar otomatik makinalar gibi yörüngelerine yerleştirilmiş ve bu fabrikanın meleklerden oluşan personelinin başına Hazreti Mikâil genel müdür tayin edilmiştir.

Dünya, ay, güneş ve yıldızlardan oluşan otomatik makinaların devreye girmesi ile meydana gelen gece, gündüz, mevsimler, tabii olaylar, ısının iniş ve çıkışları, rüzgârların hız ve yönleri, bulutların oluşumu, yağmur taneciklerinin sayı ve niteliği ile kar taneciklerinin şekil ve sayıları, ezelde takdir olunan ilâhî plân ve programın Hazreti Mikâil'in denetiminde uygulanmasıdır.

Toplumlar, İslâmî çizgide ve Kur'an'ın emrinde yaşarlarsa, tüm bu olaylar Allah'ın lûtfu ile nîmete dönüşür ve toplumda refah, bolluk, bereket, huzur ve emniyet olur.

Aksi halde, İslâmî çizgiden ayrılan ve Kur'an'dan kopup haramlara yönelen toplumlar, Allah'ın kahrına uğrarlar ve bu nimetler felâkete dönüşürler.

Havaların anormal seyri, rüzgârların şiddetli fırtınaya ve karsırgaya dönüşmeleri, aşırı ve sert yağışlar ve sel felâketleri gibi olaylar, lûtfun kahra dönüşmesinin işaretleridir.

Özel uçağı ve özel yatı ile yolculuk edenlerin ve lüks yalılarda ikamet edenlerin rızkı da Allah'ın takdîrine bağlıdır. Canavar yavruları analarının göğüslerini şapur şapur emerken ve meyve kurtları yattıkları yerlerde karınlarını tıka, basa doyururken, dünyanın bazı sayılı zenginleri açlıktan uyuyamazlar.

Kalp rahatsızlığı, damar sertliği, tansiyon ve şeker gibi rahatsızlıklar takdir olunan rızkı dengeleyen sebeplerdir.

Ancak, mal ile rızkı birbirine karıştırmayalım. Yenilen, içilen ve bedende kalıp yararlı hale dönüşen gıdalara rızık denir.

Menkûl ve gayri menkûl gibi mallar rızık olmayıp kişinin rahatça yaşamına neden olabilirler. Gerçi bazı mallar hayırsız olup kişinin kendisinin ve aile fertlerinin felâketine de sebep olabilirler.

Canlılar yaratılmadan önce rızıkları takdîr olduğuna göre, çalışıp çabalamayanların ve tembeler tembel yatanların rızıkları ayaklarına gelir mi?

Tüm varlıklarda asıl olan hareketlilik. Atomun çekirdeğinin etrafında dönen elektronlardan kalp atışına, derelerden, denizlerden kan dolaşımına ve mikroplardan yıldızlara kadar tüm varlıklar hareket halindedirler.

Kâinata (evren) ki denge ve düzen bu hareketliliğe bağlıdır. Durgun sular ve durgun hava kirlendiği gibi, aşırı tembellik nedeni ile hareket etmeyen canlıların da sağlıkları bozulur.

Havayı hareket ettirerek, dereleri akıtarak ve denizleri dalgalandırarak temizleyen Rabbimiz, insanları ve hayvanları da sağlıklı yaşamları için rızıklarının peşlerinde koşturmaktadır.

“Kasap et derdinde, koyun can derdinde” derler. Yer altındaki haşerattan, uçan kuşlara ve denizlerde yaşayan balıklardan, ormanlarda yaşayan tüm hayvanlara kadar her biri ya et derdi ile veya can derdi ile koşuşurlar.

İnsanlar da ihtiras duygusunun etki ve itimi ile, gerek kendi rızıkları ve gerek diğer insanların rızıklarının sağlanması için ve toplumsal denge ve düzenin oluşması için, çeşitli iş kollarında gece, gündüz didişip dururlar.

Peki, âcizliğinden, hastalığından, küçüklüğünden veya yaşlılığından dolayı rızkının peşinde koşamayan ve çalışıp çabalayamayanların rızıkları ayaklarına gelir mi?

Bir anne, 6 aylık bebeğinin yiyeceğini biberonla ağzına götürür. 5 yaşındaki yavrusunu hazırlanmış sofraya çağırır. On yaşındaki oğlunu fırına veya markete gönderirken, aynı yaşlardaki kızına da sofranın hazırlanmasında yardım etmesini söyler.

Bütün âlemlerin rabbi olan ve her şeyi bilen, gören ve dilediği gibi yönlendirme gücüne sahip olan Yüce Mevlâmız da, yarattığı varlıkların içinde buldukları hal ve şartlar gerektiğinde rızıklarını ayaklarına ve hatta ağızlarına gönderir.

Karnı aç olan ana kuş, bulduğu yemi kendisi yemeyip yuvadaki yavrusuna getirir. Yavru kuş ağızını açar ve ana kuş ağızındaki yemi yavrusunun ağızına atar. Bir kaç defa gidip, geldikten ve yavrusunu doyurduktan sonra ağız dolusu su ile gelir ve suyu yavrusunun ağızına azar, azar akıtır. Yavrusunu doyurup, suladıktan sonra kendi karnını doyurmak için uçup gider.

Materyalist felsefe gözü ile bakılacak olursa, aylarca karnında taşıdığı cismin ağırlığından ve sıkıntısından doğum san-

cısı çekerek kurtulan canavarların, yavrularını derhal ezip, parçalamaları veya yemeleri gerekir.

Allah'ın Rahman ve Rahîm sıfatları canavarların duygularına yansırken, öz yavrularını çöp bidonlarına atan çağdaş! insanlardan çok daha medeni ve insancıl oluyorlar. Kendileri aç ve hasta oldukları halde yavruları ile ilgileniyorlar.

En vahşî canavarlara yavrularını baktırtan, emzirten ve besleten ve yuvalardaki yavru kuşların rızıklarını ağızlarına kadar taşıtan Allah, Ahseni Takvîm üzere yarattığı insanları da âciz ve muhtaç durumlarında kesinlikle ihmal etmez.

İnsanın yönlendirilmesinde kanın çok etkin rolü ve baskısı vardır. Bu nedenle helâl lokma yemeğe çok özen gösterilmelidir. Helâl kazanç ve helal lokma için çırpınış ibadettir. Damarlarında ve kalplerinde haram gıdalardan oluşmuş kanlar bulunan kişiler, imanın tadını alamazlar ve ibadetlerin ruhsal zevkine erişemezler.

Rüşvet vererek gümrük kapılarından kaçak giriş yapan ajanlar ülkemize zarar verdikleri gibi, tad duygumuza rüşvet vererek bedenin gümrük kapısı olan ağızdan kaçak giriş yapan haram lokmalar da, hem dinimize ve hem sağlığımıza çok zarar verirler.

Yiyeceklerin hazırlığına besmele ile başlamalı, güzel bir hâl ile ve Allah'ın zikri ile devam etmelidir.

Acıkmadan ve çok sinirli veya çok üzgün durumlarda sofraya oturmamalıdır. Müzik dinleyerek ve gafletle yemek yemeli ve İslâm düşmanları gülseler de, gerekli hallerde haremlik ve selâmlık prensibi uygulamalı ve mahremi olmayan kadınlarla bir sofraya oturmamalıdır.

Yemeğin evveli zikir, ortası fikir ve sonu şükürdür.

“Bismillâhirrahmanirrahîm” diye başlamak zikirdir. Besmele ile başlanan yiyecek ve içeceklerden şeytanlar uzak kalırlar. Şeytanların aç ve güçsüz kalmaları için, her türlü helal yiyeceklerde ve helâl içeceklerde Besmele’yi unutmamalıdır.

Acele ederek Besmele’yi unutup başladı ise, aklımıza geldiği an, “Bismillâhi evvelehû ve âhîretû” diyerek şeytanın yediğini yanına kâr bırakmayalım. Bu duayı okuduğumuz an şeytanın içi bulanır ve yediklerini bir kenara gıdip kusar.

Şeytanlar bizim gibi lokma, lokma veya tane tane yiyemezler. Madde âleminin en şeffaf maddesi olan ateş (ısı) ten yarattıkları için, gıdaların en şeffaf tarafı olan içini ve özünü yerler. Bu durumdaki gıdaların besleyici, hastalıklara karşı koruyucu ve şifa verici özellikleri gider. Şeytanlarımız ve mikroplarımız güçlenirken, bizlerin bedensel direncimiz zayıflar ve ruhsal açıdan da etkileniriz.

Yemeğin ortası fikirdir. Yemek yerken önümüzdeki nimetlerin bize kadar gelişini düşünmek fikirdir.

Hazreti Mikâil’in emrindeki meleklerle başlayan, güneşin, ayın ve yıldızların devreye girmesiyle devam eden ve çeşitli tabii olaylarla gelişen gıdaların, bizlere kadar gelişinde yüzlerce kişinin görev yaptığını düşünelim.

Kesinlikle hiç bir nîmeti aşağılamayalım. Eğer canımız çekiyorsa yiyelim ve canımız çekmiyorsa yemeyelim. Ayrıca israftan kaçınalım.

Sonsuz ve sınırsız kudret sahibi olan Allah’ın yerleri ve gökleri yaratmazdan önce bizler için takdir ettiği rızıkların, Hazreti Mikâil’in emri ile göklerde başlayıp mutfakta son şeklini almasını ve hanımın servisi ile önümüze kadar gelişini düşünmek fikirdir.

Yemeğin sonu şükürdür. Bazı hayvanlar kokuşmuş leşleri çiğ çiğ yerken, kediler, köpekler çöp bidonlarından yiyecek ararken, tavuklar toz, toprak içinden ve ördekler bataklıklardan buldukları yiyecekleri gagaları ile yere vura vura parçalayıp yemeğe çalışırken..

Bizler en temiz ve en nefis gıdaları bol su ile yıkayıp, kesip, doğrayıp, güzelce pişirip ve sonra tertemiz tabakların içinde huzur ve güvenle yerken, tüm duygularımız ile, “Elhamdülillâh” dememiz şükürdür.

Ancak gerçek şükür, tüm beden ile yapılan fiilî şükürdür. Çünkü yediklerimiz ve içtiklerimiz geçici bir damak tadı ile kaybolup gitmezler. Alınan gıdaların özü kana ve hücreye dönüşerek bedensel yapıda görevler alırlar. Bu nedenle kişinin gıdaların hazmı esnasındaki durumu çok önemlidir. Özellikle hazmı sâni (ikinci hazım) denen gıdaların kana dönüşüm süreci daha önemlidir.

Beş vakit namazlarını vaktinde ve huzur içinde kılmaya gayret edenler, hem tüm bedenleri ile fiilî şükür görevini yerine getirirler ve hem hazım süreçlerini ibadet ile geçirirler.

Bir gerçeği unutmayalım! ve altını çizerek belleyelim. Bu dünya hayatı kalıcı değil, geçicidir. Gerçek, kalıcı, sürekli ve huzurlu yaşam, ancak Cennet hayatıdır. Her şeyin karşıtı ile yer değiştığı bu dünya’da gece ile gündüz gibi doğum ve ölüm de doğaldır.

Çoğulu evham olan vehim duygusunun tabiatı, genelde endişe, korku, ümitsizlik ve karamsarlıktır. Şeytanların cirit atıp rahatça oynadığı karanlık bir meydandır.

Özellikle ölümden korkar, kefen, teneşir, tabut ve mezar gibi kelimelerden hoşlanmaz ve gerçeklerini görünce ürperir. Evinden, eşinden ve yavrularından ayrılıp, mezar denen çu-

kurda yapayalnız kalacağını düşününce deli, divane olur. Tüm bunlara maddesel sınırları aşamayan gözlerle ve kalp gafleti ile baktığı için, korkar, ürperir ve vehimlere kapılır.

Errahîm isminden yansıyan ilâhî nur gönlünü aydınlatınca, ona; sen yalnız değilsin, seni yaratan, gören, bilen, seven, acıyan ve koruyan ve aynı zamanda bütün alemlerin Rabbi olan Allah vardır, der.

Dünyaya gelişinde ve en güçsüz anlarında, annenin şefkatli kolları arasında seni baktıran ve sevdiren Allah, ayrıca annenin göğüslerinden fıskıran âbu hayat gibi süt ile seni rızıklandırdığı gibi, kabir kapısında da sana daha şefkatli kolları açtırır ve havzı kevser ile seni rızıklandırır.

Nemrud'un ateşini Hazreti İbrahim'e gülistana çeviren Allah, senin yer altındaki mezarını da Cennet bahçelerine çevirir.

Geçici maddesel duygularımızı tatmin etmek için kara toprağın üzerini yemyeşil otlarla ve rengarenk ve hoş kokulu çiçeklerle donatan Allah, sevdiği kullarının ruhsal duygularını tatmin etmek için, toprağın altını daha güzel mânevî güllerle donatır.

Gerçekte önemli olan maddenin görünümü, yapısı ve özelliği değil, Allah'ın lûtfu veya kahrıdır.

Allah'ın kahrında ve gazabında olan günahkârlar, dünyanın en ünlü ve en zengin kişileri de olsalar, en lüks yalılarda ve villalarda otursalar, özel uçakları ile havada kuş gibi uçsalar ve özel yatları ile denizlerde balıklar gibi dolaşsalar, ruhsal bunalmıdan ve gönül darlığından toprağın üzerinde kabir azabının sıkıntısını yaşarlar.

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾

DİN GÜNÜNÜN MALİKİDİR

Yüce rabbimiz, mahşer yerinde kurulacak olan Mahkeme-i Kübrâ (en büyük mahkeme) denen sorgulama gününün tek ve eşsiz mâlikidir.

Dünya meliklerinin (devlet başkanlarının) süklüm püklüm olacağı ve korkudan tir tir titreyeceği günde, yalnız Allah'ın emirleri ve kanunları geçerli olacak ve ilahi adalet kesinlikle yerine gelecektir.

Fatiha Sûresinin ilk âyeti insanlığın ilk mebd'ine (başlangıcına) ve ikinci âyeti dünya yaşamına işaret ettiği gibi, bu âyeti de insanlığın meadına (geleceğine) işaret etmektedir.

Geçmişini unutamayan ve geleceğini düşünen tek varlık insandır. Günlerce aç kalan kedi, bolca bulduğu ciğerden doyun-caya kadar yer, ama artanını yarınlara saklamaz.

İnsanlarda geleceğini düşünme ve yarınlara hazırlanma duygusu vardır. Gelecekte rahat edebilme ümidi ile sıkıntılara seve seve katlanabilen tek varlık insandır.

İncir çekirdeğinin özünde, incir ağacının özü ve gerçeği vardır. İnsanın özünde de âhirete imanın özü ve gerçeği vardır.

Ruhlar âleminden ana rahmine ve oradan da dünyaya gelen insan, burada kalıcı olmadığına bilincindedir.

Oyuncakları ile oynayan çocukların, sonunda oyuncaklarını atıp kırmaları fitratlarından gelen doğal duygularının tepki-

sidir. Ben, bunun için mi yaratıldım? dercesine, çocuğun kendini sorgulamasıdır.

Körebe oyunu gibi şehvet, öfke, ihtiras ve aşırı dünya sevgisi peşinde koşan yetişkinlerin de, sonunda tatsız olaylara neden olmaları aynı duyguların etkisidir.

Gerçek vatani olan Cennetten sürgün olarak dünyaya gönderilen insan, Cenneti unutamamış ve dünyaya uyum sağlayamamıştır. İncir çekirdeğinin özünde, incir ağacının gerçeği olduğu gibi, insanların hayal duygularının özünde de Cennetin gerçeği ve özlemi vardır.

Ahireti inkâr eden dinsiz ve kitapsız ateistler bile, hayâlî güzelliklere "Cennet gibi" yakıştırmalarını yaparlar.

Kümes, tavukların bedenlerine oranla çok büyük, duygularına oranla ise çok küçük ve sıkıcıdır. Tavukların duygularında toz, toprak, yeşillik ve çöplük gibi açık yerlerin özlemi vardır.

Tavuklar için yeterli olan bu yerler ördekleri tatmin edemez. Onların duygularında da sulak ve bataklık yerlerin özlemi vardır.

Hayvan türlerinin duygularında ve beyinsel yapılarında ayrı ayrı yerlerin özentileri vardır. Ancak, hayvanlara dünyayı aşan duygular verilmemiştir. Bu dünya hayvanların gerçek vatanıdır ve hayvanlar için yeterlidir. Yeter ki, doğal yaşam şartlarına uygun yerlerde özgürce yaşayabilsinler.

Hayvanlar için yeterli olan dünya, insanların beklentileri, özentileri ve duyguları açısından çok dar ve sıkıcı kümes gibidir.

Bir yerde durmayıp sürekli gezen ve dönen dünya, ayrıca güneşin, ayın ve yıldızların etkisindedir. Bu nedenle dünyadaki tüm varlıklarda istikrar olamaz. Tüm varlıklar sürekli değişim sürecine ve kevnül fesâd (oluşup bozulma) kanununa tabidir.

ler. Hayvanlar ve bitki türleri için doğal olan bu yaşam, insanlar için doğal olmayıp ürperticidir.

Bu dünyada hiç kimse yarınından emin olamaz. Kader denen ilâhî kuralın gereği her şey zıttı ile değişecektir. Gençlik yaşlılıkla, sağlık hastalıklarla ve hayat ölümle nöbet değiştirecektir. Ayrıca hüznün ve sevinç tüm insanlığın müşterek kadridir. Dünyanın süper gücünün başında olanlar da bu ikisini tadacaklardır.

Peki, varlıkların en şerefli olan insan, bu vefasız dünyanın kahrını çekmek için mi yaratılmıştır? İnsanlığın özlemini duyduğu ve tüm duygularını tatmin edecek ölümsüz bir istikrar yeri yok mudur?

Bütün âlemlerin Rabbi olan Allah, yarattığı tüm canlıların duygularına doğal yaşam yerlerinin özlem ve özentisini vermiş ve ayrıca özelemlerini duydukları doğal yerleri de yaratmıştır.

Hâşâ! (kesinlikle hayır) onları hayâlî bir yaşantı özlemi ile aldatmamıştır.

En vahşî canavarların duygularını tatmin etmek için özelemlerini duydukları doğal yaşam yerlerini yaratan Allah, varlıkların en şerefli olarak yarattığı insanların da tüm duyguları ile tatmin olacakları Cenneti de yaratmıştır.

Bu satırları yazarken ruhumun, gönlümün, aklımın ve bütün duygularımın koro halinde "Cennet vardır" dediklerini duyar gibi oldum. Ben de bütün duygularım ve tüm hücrelerimle yemin ediyorum. Vallahi ve Billâhi Cennet vardır.

Peki, Cennet nedir ve nerededir?

Sekiz Cennet vardır ve Cennetin biri yedi kat göklerden ve arzdan daha geniştir. Günümüze kadar tesbit edilebilen ve henüz ışıkları dünyaya yansımayan yıldızların tümü göklerde dir.

Yedi kat göklerden sonra Hazreti Cebrâîl'in ve ona bağlı olan meleklerin yeri ve makamı olan "Sidrei Müntehâ" vardır. Sidrei Müntehâ, yedi kat göklerden çok daha geniştir.

Sidrei Müntehâ'dan sonra Cennetler âlemi başlar. Sidrei Münteha'ya en yakın olan Cennetül Me'vâ ve en uzaktaki Firdevs Cenneti'dir.

Cennetlerin genişliği akıl ve hayâl duygularının çok ötesinde ve matematiksel oranlara ve rakamlara sığmayan büyüklüktedir. Bu nedenle Cennete en son girenlerin de, dünyanın on katı genişliğinde yerleri ve makamları olacaktır.

Cennet istikrar yeridir. Gece, gündüz, hafta, ay ve yıl gibi zaman ölçüleri olmayacak ve her şey sürekli aynı halde kalacaktır.

Ölüm, yaşlılık, hastalık, sıkıntı ve ruhsal bunalım gibi haller olmayacak ve insanlar Cennete girerken yaşadıkları ruhsal ve duygusal zevkleri sürekli ve aynen yaşayacaklardır.

Kadın ve erkek otuz üç yaş görünümünde olup iç ve dış organlarda hiç bir değişiklik olmayacağı gibi, saç traş ve tırnak kesme külfeti de olmayacaktır.

Yalnız, bülûğ çağından önce vefat eden çocuklar, öldükleri yaşlarındaki görünümde kalacaklar ve Cennette annelerinin, babalarının yanlarında oynayacaklardır.

Kabileler arası bir çatışmadan kaçarken beş yaşındaki kızı Selma'sını kaybeden kadın, yirmi yıl geçtikten sonra tekrar Selma'sına kavuşmuş. Ana, kız birbirlerine sarılıp öpüşmüşler, kokuşmuşlar ve doyasıya ağlayıp hasret gidermişler. Kızına kavuşan anne, ara sıra yavrum Selma'm diye sayıklıyormuş.

Bir gün kızı, annesine: "Anneciğim bak! ben kızın Selma'yım ve yanındayım. Niye yavrum Selma'm diye sayıklıyorsun?" demiş.

Annesi: "Evet, biliyorum kızımısın ve Selma'msın. Ancak hayalindeki Selma'mın yerini dolduramıyorsun." demiş.

İşte! küçük yaşta yavrularını kaybedenler, Allah'ın izni ile Cennete girdikleri zaman, hayâllerindeki yavrularını aynı yaşta ve aynı görünümde bulacaklar ve tüm duyguları ile tatmin olup ebediyen birlikte olacaklardır.

Cennette mevsimler, ısı değişikliği, gece ve tabii olaylar olmadığı için, hiç bir şeyde değişiklik olmayacak ve her bir insan hür ve bağımsız olarak yaşayacaktır. Toplumsal düzen, millet ve devlet yapıları da olmayacak, yalnız evlilik hayatı devam edecektir.

Cennete giren kadın ve erkeklerden hiç biri tek ve bekar kalmayacak ve herkesin eşi olacaktır. Eşleri Cehennemde olan kadınlar başka erkeklerle ve eşleri Cehennemde olan erkekler de başka kadınlarla evleneceklerdir.

Dünyada uyumlu ve huzurlu yaşayan eşler, birlikte Cennete girerlerse orada yine beraber olacaktır.

Dünyada uyumsuz, huzursuz ve tartışmalı yaşayan eşler, Cennete girseler de orada birlikte olmayıp ayrılacaklar ve her ikisi de gönüllerine göre eşlerle evlenip huzur ve sükuna kavuşacaklardır.

Cennette kadın ve erkek ruhsal, bedensel ve ahlâk yönünden eşleri ile tam bir uyum içerisinde olarak birbirlerini çok seveceklerdir.

Gönül ve hayâllerindeki tüm güzellikleri ve her türlü beklentilerini fazlası ile eşlerinde bulup, tüm duyguları ile tatmin olacaklardır. Bu nedenle hiçkimsenin başkasının eşinde ve yaşamında kesinlikle gözü ve özentisi olmayacaktır.

Altlarından ırmaklar akan ve üzeri Tûba ağacının dalları ile süslü olan tertemiz ve büyük köşklerindeki yemyeşil Cennet yataklarına yaslanıp eşleri ile sohbet edeceklerdir.

Cennet, gözlerin görmediği, kulakların işitmediği ve hayâl edilemeyecek kadar bambaşka bir âlemdir. Oradaki yaşam şartlarının dünyadaki yaşam şartları ile hiç bir benzerliği yoktur.

İnsanlar ister yürüyecek ve isterlerse uçacaklar. Ağaçların dalları ve akar sular insanların irade gücüne bağlı olacaktır.

Denizler mürekkep olsa ve tüm canlılar yazıcı olsa, Cennet nimetlerinden bir meyvenin renginin, kokusunun ve tadının zevkini yazamazlar.

Ancak, bizler bu bedensel yapımızla Cennette yaşayamaz ve Cehennem'in ateşine bir saniye dayanamayız.

Bunun için bedensel yapımızda ve bedensel yapımızı oluşturan maddelerde kökten bir değişiklik gerekmektedir. Bu köklü ve temel değişikliğin gerçekleşmesi için, iki kıyametin kopması gereklidir.

Birincisi: Küçük kıyamettir. Bu da insanın ölümü demektir. Ruhla ilgili kesilen beden bir et parçası gibi çürüyüp aslına (toprağa) dönüşür. Azapta olmayan ruhlar, kafeslerden kurtulan kuşlar gibi hür ve serbestçe ve ruhsal huzur ve coşku ile uçsuz, bucaksız Berzah âleminde dolaşırlar. Birbirleri ile görüşüp konuşurlar.

İkincisi: Büyük kıyamettir. Bütün canlıların ölümü, yerin ve göklerin kökten değişip, yeni bir düzenin ve dengenin kurulmasıdır.

Yüce Allah buyuruyor: "O gün, arz (dünya) başka bir arza dönüştürülecek ve gökler de (başka düzene dönüştürülecek)" (İbrahim: 47)

Eritilerek aynı kalıplara dökülen maddelerde sonuç yine aynı olur. Ölümsüz yeni bedenlerin oluşması için, bugünkü bedenlerin ölüp, çürümesi ve toprağa dönüşerek sıfırlanması lâzımdır. Ayrıca yeni bedenleri oluşturacak maddelerde ve bu maddeleri etkileyen göklerde köklü bir değişiklik gereklidir.

Dünyanın maddesel ve fiziksel yapısının kökten değişip başka bir dünya oluşması ve dünyayı etkileyen göklerin de değişip yeni bir denge ve düzenin kurulması için KIYAMET olayının gerçekleşmesi gereklidir.

Kıyametin kesin vaktini yalnız Allah bilir. Ancak gerek Kurânı Kerim'de ve gerek hadîsi şeriflerde kıyametin alâmetleri bildirilmiştir. Bu alâmetlerden bazılarını kısaca anlatalım.

Alâmetlerden biri ve en tehlikelisi kadınlardan hayânın kalkmasıdır. Hayâ ile iman, yapışık ikiz kardeş gibidir. Birinin olmadığı yerde diğeri olamaz. Ergenlik çağına erişen bir kızın, dizlerini ve üst tarafını annesine ve babasına bile göstermesi haramdır. Kısa şortlarla ve kısa yırtmaç eteklerle dışarılarda dolaşanlar her halde ikisinden de yoksundurlar.

Kadının örtünmesi farzdır. Bu ilâhî emirdir ve fitrî (doğal) kanundur. Toplumdaki cinsel denge, huzur ve aile yapısı buna bağlıdır.

Çıplaklık cinsel gerilimi artırır. Cinsel gerilimden tatminsizlik ve tatminsizlikten cinsel bunalım meydana gelir. Her türlü bunalımın sonu sapıklık ve kargaşadır.

Bu tür sapıklıklar vatanın temel taşı olan aile yapısını sarsar. Aile içinde huzur, istikrar, güven ve sevgi kalmaz. Tartışma, güvensizlik ve aşırı geçimsizlikten aile yuvaları yıkılır.

Din düşmanlığını ilke edinen art niyetli bazı medya organları çağdaşlık ve eşitlik saçmalamaları ile gençliğin cinsel duygularını istismar ederek toplumsal dengeyi bozmaktadırlar.

Gerçek çağdaşlık, çağın teknolojisini yakalamak ve hatta öncülük etmektir. Eğer çıplaklık çağdaşlık ise, cahiliyye devrinin müşrike kadınları ve günümüzdeki Afrika'lı zenci kadınlar dünyanın en çağdaş insanlarıdır.

Kadınların erkeklerle birlikte çalışmaları çağdaşlığın ve eşitliğin gereği ise, lütfen Anadolu'muzun yolu, suyu ve elektriği olmayan köylerine gitsinler ve tarlalarda erkeklerle birlikte çalışan kadınları görsünler.

Evet, kadınerkek eşittir. Bu eşitlik "min vechin" dir, "min külli vechin" değildir. Bazı konumlarda eşit, ama her konumda eşit değildir. Hatta erkekler kendi aralarında ve kadınlar da kendi aralarında bile her konuda eşit değildir. Bir kadının yaptığı el işlerini veya hamur işlerini her kadın yapamaz. Erkeklerin de güç, beceri ve yetenekleri ayrı ayrıdır. Bu ilâhî iradenin gereğidir. Fitrî ve doğal kanundur ve toplumsal denge ve düzenin gereğidir.

Genelde her şeyin iç ve dış yapısı vardır. Dış yapılar daha güçlü ve dirençli olup, iç yapıların korunması görevini de üstlenirler. Kabuğu soyulan meyve kararır ve kısa zamanda bozulur. Doğal gıdaların tümünde geçerli olan bu fitri kural, sun'î ambalajlarda da geçerlidir. Ambalajları açılan veya yırtılan maddeler kısa zamanda bozulurlar.

Kadın, aile yapısının içi, erkek ise dışıdır. Eşyanın tabiatı, fitratın gereği ve doğal olanı budur.

Aşırı duyarlı, çok merhametli, ruhsal ve fiziksel açıdan ince yapılı olan kadın, sert ve kaba olan dış etkenlere dayanamaz. Direnme gücü zayıf olduğu için, kabukları soyulan veya ambalajı açılan maddeler gibi çabuk bozulur.

Fitratını kaybeden kadın, başta analık ve eşine bağlılık duygusu olmak üzere her şeyini yitirir. Yörüngesinden ayrılan

varlıklar gibi dengesi ve düzeni bozular. Tatminsizlik, sıkıntı, stres ve gerilim derken ruhsal bunalımda boğulur.

Devletlerin anayasalarında kadın, erkek eşitliği kalın harflerle ve altı çizilerek yazılsa da, uygulamada fitrat kanunları geçerlidir. Spor karşılaşmalarında ve emeklilik yaşlarında tüm ülkeler fitrat kanunlarını uygularlar. Kadın polisler ve üniformalı askerler vurucu timlerde ve ön cephelerde görevlendirilmeyip, fitrat kanunlarının gereği geri hizmetlerde istihdam olurlar.

İslam'da kadın, kocasının eşi ve doğal arkadaşıdır. Peygamberlerin, velilerin ve şehitlerin annesidir. Bu nedenle tüm hayırların kaynağıdır. "Cennet, anaların ayağı (rızası) altındadır."

Kadın, eştir, anadır, bacıdır, kızdır, gelindir, sevilen, sayılan, korunan ve gerektiğinde namusunun korunması için uğrunda can verip şehit olunan kutsal emanettir.

Yollara döşenip ayaklar altında çiğnenen taşlar gibi kaldırım yosması değildir.

Alkollü içkilerin ve kullananların çoğalması. "Balık baştan kokar ve kuş yuvada gördüğünü yapar" derler. Devletin tepesindekiler resmi gezi ve toplantılarında devletin kasasından su gibi alkol tüketirlerse ve aile reisleri çocuklarının yanında alkol kullanırlarsa sağlıklı bir nesil ve demir toplum beklemesinler.

Tüm kötülüklerin anası olan alkol, hayâyı, imanı ve sağlığı zedeler. İş dengesinin bozulmasına, iflâslara, ekonomik sarsıntılara ve inançsız bir neslin yetişmesine neden olur.

Aile geçimsizliklerinin, boşanmaların, fuhşun, trafik kazalarının ve pek çok cinayetlerin başında alkol vardır.

Alâmetlerden biri: Cariyeler (analar) efendisini doğuracak. Kıyamete yakın anaların saygınlığı gidecek ve analar doğurup büyüttükleri yavrularının kölesi olacaklardır.

Alâmetlerden biri: Belirsiz (asaletsiz) deve çobanları, şehirlerde yüksek binalar yapmada birbirleriyle yarışacaklar.

Kıyamete yakın çöllerden ve köylerden büyük şehirlere akın edilecek. Hızlı ve çarpık şehirleşme toplumsal huzurun, düzenin ve dengenin bozulmasına sebep olacaktır. Bu arada artan işsizlik ve ahlâkî çöküntü bunalıma ve kargaşaya neden olacak ve anarşik olaylar artacaktır.

Alâmetlerden biri: Çalgı âletlerinin çoğalmasındır. Dinleri bozulan ve inançları sarsılanlar ruhsal zevklerden yoksun kalınca, nefsin gıdası olan müziklere yönelirler. Günümüzdeki hristiyan papazları kiliseleri konser salonlarına çevirmişler ve yaptıkları müziksel programlara âyini rûhânî adını vermişlerdir.

İslam'da çalgı âletleri yasaklanmıştır. Kalpte nifak bitiren ve Cehennem'de kulaklarına erimiş kurşun dökülerek cezalandırılacak olan müzikperestler, Cennet'te de rûhânîlerin tatlı seslerinden mahrum olacaklardır.

Asrı Saadet'te evlenmeler çok kolay, sessizce ve çok defa aniden olduğu için, fitneye ve zina töhmetine maruz kalınmasın diye, düz defterle ilanı uygun görülmüştür.

Peygamberimizden ve Hulefâi Raşidîn (dört halife) den sonra çıkan kötü bid'atları örnek alıp kıyas kabul etmek, "Kıyası fâsîd" dir.

Tasavvuf mûsikîsi veya dîni mûsikî diye bir şey, kesinlikle dinimizde yoktur. Kalplerinde hristiyanlık özentisi olanların uyguladıkları yalanlardır.

Dinimizde temel hüküm ve genel kâide, ibadet amacı dâhi olsa kâfirlere ve fasıklara benzemekten kaçınmaktır.

Çıplak dansözleri ve alkolik seyircilerini eğlendirmek için, sahnelerde çalınan müzik âletlerinin eşliğinde ilâhî söylemek

bid'at ve haramdır. Bu işleri dîne hizmet ve Allah rızası için yapmak dalâlettir.

Alâmetlerden biri: Buharî ve Müslim'deki hadîste bildirilen. Fırat suyu üzerinde çok kanlı bir savaş olacaktır. Bu savaş, Fırat'ın kaynağında veya yataklarında çok zengin altın madenlerinin bulunmasından veya temiz içme suyunun Altın'a eş değerde olmasından kaynaklanacaktır.

Alâmetlerden biri: Buhârî ve Müslim'deki hadîste bildirilen.

Müslümanlarla yahudiler arasında büyük bir savaş çıkacak ve bu savaş yahudiliğin, siyonizmin ve masonluğun sonu olacaktır.

Alâmetlerden biri: Rûm sûresi 41. ayetinde bildirilen: Karada ve denizlerde fesâdın (bozulma kirlenme) başlamasıdır.

İnsanlar aslî görevleri olan ibadetleri terk edip, haramlara yönelince ve özellikle Allah'ın büyük nîmetlerinden olan deniz sahilleri çırılçıplak hayâsızların istilâsına uğrayınca ve yemyeşil alanlar ve ormanlar günahkârların buluşma yerleri ve alkoliklerin eğlence yerleri olunca, Allah'ın gazabına ve kahrına uğramaları kaçınılmaz bir sonudur.

Yüce Rabbimiz madde âleminde her şeyi sebepler kuralına bağlamıştır. Gazaba uğrayan ve lânetlenen insanlar kendi elleri ile yapacakları yanlış işlerle denizlerin, havanın ve toprağın kirliliğine ve bozulmasına sebep olacaklardır.

Havanın, suların ve toprağın kirlenmesi tüm canlıları etkileyecek ve pek çok bitki ve hayvan türünün yok olmasına ve doğal dengenin bozulmasına neden olacaktır. Bu arada doğal gıda, temiz hava ve temiz içme suyu sıkıntısı başlayacaktır.

Doğal dengenin bozulması, dengesiz tabii olaylara, aşırı soğuk ve aşırı sıcaklara, dengesiz yağışlara ve tabii âfetlerin

çoğalmasına sebep olacak ve Hac Sûresi'nin başında bildirilen büyük zelzeleler başlayacaktır.

İslam'dan kopan toplumlar temiz havadan, temiz sulardan ve temiz doğal gıdalardan yoksun kalınca, fitratlarına (doğal yaşamlarına) uygun olmayan şartlar altında sersemleyip, sarhoş gibi olacaklardır. Huzurları kaybolan, gönülleri daralan ve ruhsal bunalıma girenler ya! Teskin edici ilaçlarla uyuşturucu bağımlısı olacaklar veya cinci ve bakıcı neden yalancıların kapılarında cin ve büyü hikayeleri ile sürüneceklerdir.

Alametlerden biri: İnfîtâr Sûresi'nde: Semânın yarılacağı, yıldızların dağılacağı ve denizlerin taşacağı bildiriliyor.

Bu âyeti kerime'de "Semâ" tekidir. Semâdaki Lâ mı târif ahd içindir. Semânın sözlük anlamı da, üst, yukarı demektir.

Dünya'nın üstünü, yani çevresini kuşatan ve Kur'an'da "Sakfen Mahfûzen" denen tabaka (ozon) da yarılmalar olacağına işaret edilmektedir.

Yüce Rabbimiz madde aleminde gelişen olayları zincirleme sebeplere bağlamıştır. İnsanlar tövbe edip İslâm'a dönmezlerse, doğal dengelerin bozulması hızlanacak ve ozon tabakasında yarılmalar başlayacaktır.

Allah'ın izni ve iradesi ile ozon tabakasında meydana gelecek âni ve hızlı yarılmalar, güneşin aşırı ısısının dünyaya yansımaya ve dünyanın aşırı ısınmasına sebep olacaktır.

Aşırı ısı ile kutuplardaki buzlar ve yüksek dağlardaki karlar birden bire eriyince, Rabbimizin koyduğu su dengesi, Rabbimizin izni ile bozulunca, dereler, göller ve denizler taşacak ve dünyanın pek çok yerleri sular altında kalacaktır.

Alametlerden biri: Tekvîr Sûresi 6. âyetinde: Denizlerin tes-cir (kaynayıp, kuruma) olunacağı bildiriliyor.

Denizlerin taşmasından sonra aşırı ısı ile denizler ısınıp kaynamaya başlayacak ve buharlaşarak havaya yükselince yer-yüzünde su kıtlığı başlayacaktır.

Aşırı ısı ile yanan ve susuz kalan dünyadaki yeraltı ve yer üstü madenler ve gazlar etkilenip infilâka hazır bir duruma geleceklerdir.

Çağımızda baş döndürücü bir hızla gelişen teknoloji, ne rastlantı ve ne günümüz insanının başarısıdır.

Peygamberlik ve mucize devri kapandığı için, Yüce Rabbimiz sonsuz kudretinin eserini göstermek ve yaklaşmakta olan Kıyamet olayının daha iyi anlaşılması için, insanoğluna ilim ve teknoloji kapısını aralamıştır. Bu arada maddenin en küçüğü olan atom alemindeki esrar perdesini de hafifçe kaldırmıştır.

İlk olarak 1939 yılında atomun çekirdeğini nötronla vurarak parçalamayı başaran insanoğlu, atomdaki güç ve enerjiyi gördü.

Ayrıca, ilâhî iradenin gereği, kendiliğinden kabukları çatlayan bazı atom çekirdeklerinin radyoaktif şualar saçarak başka maddelere dönüştükleri ilmi bir gerçektir.

Bütün âlemlerin Rabbi olan Allah, dilediği anda yerdeki ve göklerdeki tüm atom çekirdekleri aynı anda çatlatarak saniyeler içerisinde yerleri ve gökleri başka âlemlere çevirir. Yeni bir âlem, yeni bir düzen ve yeni bir denge kurar.

Vaktini yalnız Allah'ın bildiği an gelince, Hazreti İsrail "SÛR"a üfürecek ve KIYAMET denen olay meydana gelecektir.

Yüce Allah buyuruyor: "Sûra üfürülünce, Allah'ın diledikleri (bazı melekler) hariç göklerdeki ve yerdeki bütün canlılar korkarak düşüp öleceklerdir." (Zümer: 68)

"O gün (sûr üfürülünce) arz (dünya) başka bir arza ve gökler de (başka şekle) dönüştürüleceklerdir." (İbrahim:48)

Sonsuz ve sınırsız kudret sahibi olan Allah'ın İsrâfil'in nefesine ve surdan çıkan sese (infilâka) verdiği kutsal güç ile tüm maddeler etkilenecek ve dünyanın maddesel ve fiziksel yapısı kökten değişip, bambaşka bir dünya oluşacaktır. Göklerde de kökten bir değişiklik olacak, maddesel ve fiziksel yapıları, yer ve yörüngeleri değişip, yeni bir düzen ve yeni bir denge kurulacaktır.

Bütün âlemlerin kayıtsız, şartsız ve tek Rabbi olan Allah, dilerse "KÜN" emri ile yoktan var eder. Dilerse kendi koyduğu kurallar doğrultusunda yaratır. Dilerse koyduğu kuralları ve düzenleri kaldırıp, yeni kurallar ve düzenler koyar. Mülk O'nundur. Mülkünde dilediğini yapar.

İlk insan olan Hazreti Adem'in bedeni, madde âleminde geçerli olan kuralların başka bir yöntemi ile yaratılmıştır.

Toprak, tüm madde âleminin birleştiği odak noktasıdır. Toprak, madde âleminin özü ve üzerinde yaşayanların anasıdır. İnsanın bedeni için gerekli tüm ham maddeler toprakta mevcuttur. Ancak, kuvveden fiile çıkışı (gerçekleşmesi) için, güneşin, ayın ve yıldızların şualarının etkisi gereklidir.

Hazreti Adem'in toprağı, yerden kürekle alınıp çapa ile yoğurulmadı. Bitki köklerinin incecik damar uçlarının nemli topraklardan kendileri için gerekli maddeleri emerek aldıkları gibi, Hazreti Azraîl de dünyanın her tarafından ve çeşitli topraklarından insanın bedensel yapısı için gerekli maddeleri cazibe gücü ile emer gibi topladı. Hazreti Adem'in, "Min sülâletin min tıyn" devresi tamamlandı.

Hazreti Adem'in ham maddeleri (çamuru) güneşin, ayın ve yıldızların etki ve şuaları ile, Tıyni lâzibe, Hamei mesnûna ve Sâl-sâla dönüşüp ruhu ile birleşecek hale geldi.

Allah dilese idi, bütün insanları bu kurallar doğrultusunda yaratırdı. Eğer dilese idi, ot bitirir gibi tüm insanları aynı anda yerden bitirirdi.

İradei ilâhî sonsuz kudretinin, ilminin ve hikmetinin gereği, ruhların tadrîcen ve sebepler yolu ile dünyaya gelmelerini dilemiş ve dengeyi, düzeni öylece kurmuştur.

Âhîret aleminde ise, çoluk, çocuklu bir aile yapısına, yakın akrabalık bağlarına, karşılıklı yardımlaşmalara, toplumsal yaşama, millet ve devlet yapılanmalarına gerek yoktur. Âhîret alemi bambaşka bir alemdir. İlim öğrenme ve ibadet etme yeri de değildir. Bu nedenle insanların sıra ile ve uzun bir sebepler devranından geçmesine gerek olmadan hepsi birden yaratılacaklardır.

Allah'ın emri ile İsrâfil tekrar Sûr'a üfürünce, bütün canlılar tekrar dirilip ayağa kalkacaklar, korku ve dehşetle etrafa bakınacaklardır.

Yer ve göklerin yeni düzeninde güneş dünyaya çok yakın olacak ve kabirlerinden kalkanlar, güneşin altındaki mahşer yerinde toplanacaklardır.

Ahh! vahlar! Nefsî nefsî denen ve ananın yavrusundan kaçtığı gün. Herkes kendi derdinde, herkes kendini kınamada ve herkes pişman. Hayâl gibi geçen dünya yaşamında haktan sapanlar, tapanlar ve tapılanlar. İslam'dan ve Kur'an'dan kopup taş, leşe tapanlar.

Bugünkü bedensel yapımızın bir dakika dayanamayacağı güneşin aşırı ısısı, pişmanlık ateşi ve vicdan azabı içlerini cayır cayır yakacak ve katran gibi koyu ve kapkara terler dökcekler.

Uzun bir bekleyişten sonra amel defterleri dağılacak ve mîzan kurulup hesaplar başlayacak.

İlk sorgulama imandan sonra beş vakit namazdan olacak. Bülûğ çağından ölünceye kadarki beş vakit namazından teker teker sorgulanacak. Kıldığı namazlar mîzanın sevap bölümüne ve kılmadığı namazlar da günah bölümüne konulacak.

Zerre kadar sevaplar ve zerre kadar günahlar gizli kalmayıp mîzana konacak ve sonra sıra kul haklarına gelecek.

Mahşer yerinde hiç kimse haklarını en yakınlarına bile bağışlamayacak ve karşılığını sevap olarak alacaktır. Sevapları yoksa veya yetersiz kalırsa, alacaklıların günahından alınıp onlara yüklenecektir.

Bütün âlemlerin Rabbi olan Allah, mahşer yerinde kullarını hangi kanun ve kurallara göre sorgulayacak?

Afrika'nın ormanlık bölgelerinde ilkel hayatı yaşayan kabilelerin de kendileri için geçerli olan kanunları ve kuralları vardır.

Tüm devletlerin yasaları ve anayasaları yalnız kendi ülkele-
rinde geçerlidir.

Bir Türk yargıcı verdiği kararına, Almanya'nın veya İtalya'nın kanunlarını gerekçe gösterirse, karar derhal üst mahkeme bozulur ve eleştirilere neden olur.

Diğer bir Türk yargıcı verdiği kararına, Kur'an'ın filân âyeti-ne göre diye gerekçe gösterirse, karar üst mahkeme bozulmakla kalmaz, Ezana, Kur'an'a saygılıyız diye siyasî edebiyat yapanlar başta olmak üzere, tüm Kur'an düşmanları şeriatçı diye adamın başına kıyameti koparırlar.

Devletler, diğer devletlerin kanunlarını tanımaz ve Allah'ın kanunlarına şeriata karşıyız diye katı ve düşmanca bir tavır takınırlarsa, bütün âlemlerin Rabbi olan Allah kullarının kanunlarını tanıyormu?

İşte! Mahşer yerinde yalnız Allah'ın kanunları geçerli olacak ve her ümmet kendi şeriatına göre sorgulanacaktır.

Yunanistan'da Türk bayrağını yırtmak ve yakmak suç değildir. Bir avuç vatan haini Türk vatandaşı Atina'nın merkezinde Türk bayrağını yırtıp, yaksalar, haklarında hiç bir soruşturma açılmaz. Hatta bazı Yunanlılardan teşvik ve destek de görebilirler. Bazı kameramanlar bunları görüntüleyip seyircilerine zevkle izletirler.

Ancak, bu suçu işleyenler günün birinde Türkiye'ye geri dönmek zorunluluğunda kalırlarsa, hemen gümrük kapısında tutuklanıp mahkemeye sevk edilirler ve gereken cezaya çarptırılırlar.

Yurdumuzun her yerinde yarı çıplak dolaşmak serbesttir. Gazinolarda aşırı içki içip avuçları patlayıncaya kadar çıplak dansözleri alkışlamak da serbesttir. Namaz kılmamak, zekât vermemek ve Ramazan günlerinde kalabalıkların en yoğun olduğu yerlerde içki ve sigara içmek de serbesttir. Plajlarda bir parmak genişliğindeki mayolarla çırıl, çıplak dolaşmak ve vesikalı kadınların zina etmeleri de serbesttir.

Kahrolsun şeriat diye Allah'ın kanunlarına ve Kur'an'a hakaret etmek ve yollarda bağırıp çağırarak da serbesttir.

Ancak.. Bu tür suçları işleyenler âhirete gitmek zorunluluğunda kalırlarsa ki, kalacaklardır. Âhiretin gümrük kapısı olan kabir kapısında hemen tutuklanıp mahşere kadar kabir azabını çekerler ve mahşer yerindeki Mahkeme-i Kübrâ'da yargılanıp, cezalarını çekmek üzere Cehenneme atılırlar.

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾

ANCAK SANA KULLUK EDERİZ VE ANCAK SENDEN YARDIM İSTERİZ

Bütün âlemlerde geçerli olan kesin disiplin, düzen ve denge, Allah'ın varlığının, birliğinin, sonsuz ve sınırsız kudretinin ve ilminin açık ve kesin kanıtıdır.

Nefsinin tutsağı olan zavallı insan!. Bütün Âlemlerin Rabbi olan Allah, senin de Rabbindir ve sen O'nun kulusun. Seni yoktan var etmiş ve yaşaman için gereken havayı, suyu ve gıdaları (rızkını) da yaratmıştır. Ayrıca bu nîmetlerden yararlanabilmen için, dışını duygularla ve içini gerekli organlarla donatmıştır.

Doğumun ve ölümün elinde değildir. Bedensel yapını oluşturan trilyonlarca hücreye sözünü geçiremez, kalp atışını ve kan dolaşımını denetleyemez ve organlarını emrin ve denetimin altına alamazsın. Bir bitki gibi belirli süreçlerden geçecek ve toprağın altına gireceksin. Toprağın üzerindeki yaşamın bir hayâl olacak ve sen kendi mülkünde boğaz tokluğuna çalıştığını anlayacaksın.

Allah'a inanan benim sevgili din kardeşlerim. Azraîl'e "şimdi git, yarın gel" diyemeyeceğimize göre, Azraîl gelmeden hazır olalım.

Bir gerçeği de unutmayalım! Dünya imtihan alanıdır. İbadetler nefes alıp verme gibi doğal değildir. Kulu Mevlâsından ayırmaya çalışanlar vardır. Ancak, gerçek sevgi ve gerçek iman

imtihanlarla netleşir ve daha güçlenir. Uğrunda can verilmeyen davalar, dava değildir ve uğrunda can verilmeyen topraklar vatan değildir.

Ferhat'ın, Şirin'e kavuşmak için dağları delmeğe kalkıştığı gibi gerçek mü'minler de Mevlâya kavuşmak için tüm engelleri aşarlar.

Kulu Mevlasından ayırmaya çalışanlardan biri; kişinin kendi nefsidir. Hayvansal duygulardan oluşan güçlere NEFİS denir. Şehvet, öfke, ihtiras, benlik, kin ve kibir gibi duygular nefsin sıfatlarıdır.

Nefsânî duygularının etkisinde olanlar tüm güçleri ile bu hayvansal duygularını tatmin etmeye çalışırlar. Ne yazık ki, hiç kimse nefsânî duygularını doyurup tatmin edemez. Ömür boyu nefislerinin istekleri doğrultusunda koşanlar, âhiret âlemine yorgun, bitkin, doyumsuz ve günahkâr olarak giderler.

Nefislerini bilen veliler, sürekli bu duyguların etkisinden Allah'a sığınır. Peygamberimiz de nefisle yapılan savaşa, Cihadı Ekber demiştir.

Ruh ve nefisten yaratılan insan, gerçekte melekle hayvansal hayatın birleşimi ile yaratılmıştır.

Aldığımız gıdalar damarlarımızda kana dönüşür. Kanın özü ve buharı ise nefis denen hayvansal hayatın aslıdır. Bedensel hayat nefse bağlıdır. Bu nedenle nefis tamamen öldürülemez.

Ruh ve nefis, gönül âlemine nûr ve zulûmat (karanlık) şeklinde yansır. Yan yana gelince aynaya benzerler. Aynanın şeffaf yüzü ruh ve karanlık yüzü de nefistir.

Ruh ihmal edilip nefis aşırı güçlenirse, aynanın parlak yüzüne sarkmaya başlar. Allah korusun! Bu durum hemen önlenemez ise, zamanla gönül tamamen kararır ve kişi sûrette in-

san sîyrette ise hayvan olur. Yâni görünümünde insan, gerçekte hayvandır.

Gönlün nefsin etkisinden kurtarılıp yeniden nurlanması için ruhsal gücün güçlendirilmesi lâzımdır. Bu da günahlardan kopup rûhun gıdası olan ibadetlerle olur.

İnsanın bedensel hayatı için hava, su ve diğer gıdalar ne derece gerekli ise, insanın gerçek kimliği olan ruhsal hayatı için ibadetler de daha gerekli ve daha önemlidir.

Bütün âlemleri kapsayan bir denge ve düzen kuran Allah, yıldızların yerleri ve yörüngeleri arasında, galaksiler arasında, Dünya ile ayın ve güneşin arasında ve karıncaların iki gözünü oluşturan hücreler arasında da kesin bir denge ve düzen kurmuştur.

Nûr ve zulmet gibi iki zıddın (karşıtın), yâni, melekle hayvansal hayatın birleştirilmesi ile yarattığı insanın gönül âleminde de, ruh ve nefis arasında bir denge kurmuş ve tüm insanları bu fitrat üzere yaratmıştır.

Ancak, Allah'ın rahmetinin gazabından ziyade olarak tecelli etmesi ile, İslâm fitratı üzere doğan tüm insanların gönül âleminde, rûhâniyetleri nefislerine oranla daha güçlü yaratılmıştır.

Takdir edilen bir süreç ile ve imtihan için dünyaya gönderilen insan, bu fitratını, yâni, rûhunun nefse karşı olan üstünlük oranını koruyarak âhiret âlemine geçerse, mahşer yerinde sevabı ağır gelir ve hiç azap çekmeden Cennete ve Cemalullah'a kavuşur.

Ruh ile nefis arasındaki fitrî (doğal) dengenin korunabilmesi, İslâm'ın tüm incelikleri (detayları) ile yaşanmasına bağlıdır. İslâm'dan verilecek en ufak tavizler dengenin bozulmasına neden olurlar.

Nefsânî duygular çok çabuk parlayıp, genişleyen gazlardan daha tehlikelidirler. Nefsânî duygulardan biri, örneği: Şehvet veya gazap (öfke) gibi sıfatlardan biri âniden etkilenip genişleyince tüm damarları zorlar. Ayrıca akıl, irade ve gönül üzerindeki güçlü bir baskı oluşturur. Dış organlara yansiyip eyleme dönüşmeden, ruhsal güçten gelen Allah korkusu ile önlenilebilirse, kişi hem günah işlemekten kurtulur ve hem sevap alır. Daha önemlisi ise, ruh ile nefis arasındaki dengenin ruhun aleyhine bozulması önlenmiş olur.

Allah korusun.. Eğer ruh ile nefis arasındaki fitrî (doğal) denge, ruh aleyhine bozulup nefis üstünlük sağlamaya başlarsa ve bu durum biraz devam ederse, fitri dengenin yeniden kurulması zorlaşır. Günahlarla kararmaya başlayan gönül, ibadetlerden kopar, imanı zayıflar ve yavaş, yavaş Esfeli Sâfilin'e yuvarlanmaya başlar.

Gerçi, can boğaza dayanmadan önce yapılan tövbeler kabul edilir. Ancak, gönülleri tamamen kararan kişilerin tövbe edebilme duygusunu yakalamaları ve gerçek tövbe etmeleri güçleşir.

Bu duruma düşmemek için, nefsanî duyguların freni olan ve kişiyi sonsuzluk âlemine ve Cennete taşıyacak olan ruhsal varlığın güçlendirilmesi şarttır.

Bütün âlemlerin Rabbi olan Allah, nefislerimizin ve ruhlarımızın da Rabbidir ve her ikisini de o yaratmıştır. Rubûbiyyetinin gereği nefisler ve ruhlar için ayrı ayrı gıdalar yaratmış ve ikisini de zorunlu temel gıdalarını almalarını farz kılmıştır.

İmkânlar elverdiği halde yemeyi ve içmeyi terk ederek açlıktan ölen kişi günahkardır ve nefsinin katilidir.

Rûhun zorunlu temel gıdaları da, farz olan ibadetlerdir. Bir kişi ruhunun zorunlu temel gıdalarından olan beş vakit na-

mazı terk ederse, rûhunun ölümüne, (gafletine) fitrî dengenin bozulmasına ve gönünün kararmasına neden olduğu için günahkârdır ve rûhunun katilidir.

Nefsinin zorunlu gıdalarını elde edebilmek için, çalışan, çabalayan, alıp evine getiren ve pişirip yemeğe vakit bulan kişi, beş vakit namazını da kılmaya vakit ayırabilir.

Nefsinin zorunlu gıdaları ile yetinip aşırılığa gitmeyen ve beş vakit namazını kılip günahlardan kaçınan kişi, doğal dengesini korumuş olur ve bu hâl üzere ölürse mahşer yerinde sevapları ağır gelir ve Allah'ın izni ile Cennete ve Cemalullah'a kavuşur.

Ancak, zorunlu gıdalarla yetinip aşırılığa kaçmayanlar çok az ve belki azdan da azdır. Genel olarak tüm insanlar çeşitli yiyeceklere ve çeşitli içeceklere düşkündürler. Helal olma kaydı ile de olsa, bol ve çeşitli yiyeceklerle ve çeşitli içeceklerle nefis güçlenir. Nefsin güçlenişi oranında gönülde kararma ve gaflet başlar. Bu duruma gelen kişilerin gönüllerinde ibadetlere karşı duyarsızlık ve isteksizlik başlar.

Çok merhametli olan Rabbimiz, kullarını bu gibi gafletlerden kurtarmak ve ruhlara takviye gıda olmak üzere, senede bir ay oruç tutmayı da farz kılmıştır.

Yeme, içme ve eşlenme gibi duygular, bir aylık zaman içerisinde başı boşluktan, denge ve düzensizlikten arındırılıp, kesin bir disiplin altına alınır. Bu müddet içerisinde zayıflayan nefis gerilerken, orucun büyük sevabı ile nurlanan gönülde, ruh üstünlüğü sağlar.

Ayrıca, nefsin ihtiras sıfatından kaynaklanan ve nefsi güçlendiren ve kişiyi dünya işlerine gereğinden fazla bağlayıp ibadetleri engelleyen aşırı para ve mal sevgisinin gönüllerde kökleşmemesi için, yılda bir defa olmak üzere varlıklı kişilere zekâtı da farz kılmıştır.

Zekât niyeti ile ve Allah rızası için kasadan çıkarılarak fakire verilen her kuruş, gerçekte nefisten alınıp ruha verilir ve dünyadan ahirete gönderilir ve gönüldeki karartılar nura çevrilir.

Fânî ve vefasız olan bu dünyadaki hiç bir şeyin kalıcı olmadığını ve bir gün evinden, eşinden ve çocuklarından ayrılıp yapayalnız ve takdîri ilâhînin gereği birlikte bembeyaz kefenlere sarılıp kabristana gideceklerini ve oradan da kızgın güneşin altında kurulacak olan Mahşer yerinde yalın ayak ve başı açık olarak hesaba çekileceklerini unutmamaları için gücü yetenlere Haccı farz kılmıştır.

Nefsin aşırı duygularını frenleyip sakinleştiren ve kişiyi aşırı dünya sevgisinden arındırıp ahirete yönlendiren en güçlü etken ölümü hatırlamaktır.

İnançlı ve bilinçli yapılan Hac ibadetinde, bunun canlı uygulaması vardır. Bundan dolayı Haccı Mebrûr, kişiyi anasından yeni doğmuş gibi temizleyip aslı fitratına döndürür. Gönlü pırlı pırlı nurlanırken rûhu güçlenip nefsi çok zayıflar.

Peygamberimizin korktuğu ve ümmetine haber verip uyardığı âhir zamandayız. Doğal dengelerin bozulmaya başladığı ve doğal yaşamın zorlaştığı bir ortamda yaşam savaşı vermekteyiz. Hercü merc denen kargaşa içerisinde ve huzursuz bir ortamdayız. Gönüller sıkıntıda, ruhsal bunalımda, sinirler gergin ve insanlar birbirine küskün.

Günahların anlamı, nefsânî duyguların eyleme dönüşmesidir. Madde ötesi nûrânî varlıklar olan meleklerde nefis olmadığı için günah işleyemezler ve işlenen günahlardan etkilenmezler.

Ancak, bedensel yapıları ve nefsânî duyguları eşit oranlarda yaratılan insanların, her türlü haramların açıkça ve kolayca işlendiği bir ortamdan etkilenmemeleri beklenemez ve bu durum eşyanın tabiatına terstir.

Günahların etkisini azaltmak, fitrî dengeyi korumak ve nefsin karşısında rûhun üstünlüğünü sağlamak için, çok tevbe etmeli ve çok ameli salih (ibadet) yapmalıdır.

“Kurtlar sisli havayı sever” derler. Lütfen okuduğumuz gazeteyi ve izlediğimiz kanalları bilelim. Din düşmanlığını ilke edinen, Kur'an'a, İslâm'a, ve şeriata saldırmayı amaç edinen yazılı ve görüntülü basından çok sakınelim. Ayrıca, bu tür basının desteklediği din adamı! ünvanlı ajanların sapık görüşlerinden de kaçınelim.

Aşırı soğuklarda daha güzel giyinme ve daha fazla kalori alma zorunluluğu vardır. Bizler de bu ortamda imanlarımızı daha güçlendirerek sapık görüşlerden korunalım ve ibadetlerimizi çoğaltarak fitri dengemizi ve insanlığımızı koruyalım.

Gerçek kulluk ister emir ve ister nehiy (yasaklama) olsun Allah'ın emirlerine kesin itaattir. Allah'ın emirlerine farz ve yasaklarına haram denir.

Bir farzı terk eden kişi ile, bir haramı işleyen kişi günaha eşittir. Bir vakit namazı kılmayan ve Ramazan'da özürsüz bir gün oruç tutmayan kişi, bir haramı işlemiş gibi günahkardır.

Bir günün beş vakit namazını kılmayanlar, beş büyük haramı işlemiş gibi günahkardır. Örneğin: Şarap içmiş, kumar oynamış, domuz eti yemiş, zina etmiş ve yalan yere yemin etmiş gibi günahkardır.

Yalnız bir günün beş vakit namazını kılmayanların günahı, beş büyük harama eş oranda olunca, ya!. aylarca namaz kılmayanların durumu ne olacak?

Mahşer yerinde imandan sonra ilk sorgulama beş vakit namazdan olacaktır. bunun anlamı çok önemlidir. İmana en yakın bir ibadettir. Ergenlik çağından ölünceye kadar üzerine farz

olan namazların teker teker hesabını verenlerin diğerk sorgulamaları lütüfla ve hafif olacaktır.

Günde beş defa ilahi emri dinlemeyen fasıklar, namaz engeline takılıp kalacaklar ve diğerk sorgulamaları kahır sıfatı ile olacaktır.

Dünyanın neresinde olursa olsun ve dili, rengi ve ırkı ne olursa olsun bütün mü'minler kardeştir. Bu kardeşlik ahiret aleminde de kesintisiz devam edecektir.

Bu kardeşliğin gereğindedir ki, beş vakit namazı kılanların her biri "İyyâke na'budu ve İyyâke nesteıyn" gibi dualarda, BEN yerine BİZ diye tüm namaz kıyanlar adına dua etmektedirler.

Dünya'nın kalbi ve müslümanların kıblesi olan KÂBE'nin çevresindeki en yoğun cemaattan, en küçük mescitlerdeki cemaatlara kadar, evlerinde ve iş yerlerinde namazlarını kıyanlardan, hastanelerde ve hasta yataklarında teyemmüm ile namazlarını kıyan, yüz milyonlarca toplumun içerisinde kutuplar, yediler, kırklar ve ricâlullah gibi sayılarını yalnız Allah'ın bildiği nice veliler vardır.

Abdestini alıp Kible'ye yönelen ve günde beş vakit namazını kıyanlar, bu kutsal toplumu oluşturanlardan biridir ve duaları müşterektir.

İnsan, cismi basit (saf cisim) olmayıp, cismi mürekkep (birleşik cisim)dir. Trilyonlarca ayrı özellikleri olan hücrelerden oluşan bedensel yapısında, ruh, nefis, akıl, hayâl, vehim ve gönül gibi çeşitli duyguları vardır.

Duyguları dağınık ve çelişkili olanların hayatları tatsız, iradeleri kararsız ve ibadetleri huzursuz olur.

Yüzünü kibleye dönen ve el bağlayıp tam teslimiyetçi bir

görünüm sergileyen kişinin gönül, akıl, hayâl ve vehim gibi iç duyguları da Allah'a yönelirse, iç huzura ve istikrara kavuşur ve ibadetlerden mânevî feyizler ve ruhsal zevkler alır.

Allahım! Yalnız sana kulluk edebilmek için, yine yalnız senden yardım istiyoruz. Bizleri ve tüm duygularımızı yaratan, gören, bilen ve dilediğin gibi yönlendirme gücüne sahip olan, yalnız sensin. Bizlere yardım eyle ki, bütün duygularımız ile yalnız sana yönelelim ve yalnız sana kulluk edelim.

Kulu, Mevlâsından ayırmaya çalışanlardan biri de, şeytandır. Gözle görülemeyen, elle tutulamayan, rengi ve kokusu olmayan bir varlıktır. Canlıdır, çok akıllı ve çok bilinçlidir. Kalpte ve damarlarda elektrik akımı gibi dolaşır. Vesvese denen sessiz konuşmasını gönüle duyurur ve kişiyi oradan yönlendirmeye çalışır. Özellikle nefsânî duyguları tahrik ederek kalpte ve damarlarda elektrikli bir hava oluşturur. Hayâl ve vehîm duyguları üzerinde etkili olabilirse, insanı akıl ve irade dışı yollara sürükleyebilir.

Kulu, Mevlâsından ayırmaya çalışanlardan biri de, İslâm'a uymayan veya İslam karşıtı olan örf, âdet ve geleneklerdir. Peygamberlere karşı en çetin direnişler bunlardan kaynaklanmıştır. "Babalarımızı biz böyle bulduk" diye putlaşan katı geleneklerinden kopup iman edemediler ve Allah'ın gazabına uğrayıp batıp gittiler.

Gerçek müslüman, "Yalnız Allah'a kulluk ederiz" sözünü tizlikle uygular. Örf, âdet ve batıl gelenekler uğruna kesinlikle dininden taviz veremez.

Eninde, sonunda mezarında yalnız kalacağına inanan kişi, çevreden dışlanma, aşağılanma ve yalnızlığa itilme korkusu ile inancından ve İslâmî yaşantısından taviz veremez. Aksine, İslâmî kişiliğini ve İslâmî yaşantısını onurla savunup, cihad rûhu ile çevrede etkili ve yararlı olmaya çalışır.

Bütün âlemlerin Rabbi olan Allah birdir.

Gerçek mü'minler, yalnız Allah'a kulluk eder ve yalnız Allah'tan yardım isterler. Çünkü, Allah'tan başka tapınılanlar ve izinden peşinden gidilip putlaştırılanlar, ya deri ile kaplanmış ve hücrelerden oluşan et ve kemik yığınlarıdır veya elementlerden oluşan atom yığınlarıdır.

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾

BİZLERİ SIRÂT MÜSTEKÎME HİDAYET EYLE

Ey! Bütün âlemlerin ve tüm duygularımızın Rabbi olan Allahım, bizleri de emir buyurduğun ve razı olduğun Sırâtı Müstakim yoluna eriştir ve o yolda sabit kıl.

Sonsuzluk âleminin yolcusu olan insanın ruhlar âleminden başlayan yolculuğu, Cennet veya Cehennem'den biri ile noktalanacaktır.

Dünyayı aşan ve sonsuzluğa uzanan bir yaşam için yaratılan insanın, diğer canlılardan çok farklı özellikleri vardır.

Taş devrinde yaşayan bir avuç insan, koskocaman ve bomboş bir dünya ile tatmin olamayıp, yıldızlarla ilgilenmişler ve başka bir hayatın özlemini sergilemişlerdir.

Bugünün insanı gerçekten dünyayı aşmış ve taş devri insanların hayâlen dolaştığı yerlerde uydularla dolaşmaya başlamıştır.

Eğer, yakında kıyamet kopmaz ve insanlığın başına büyük bir felâket gelmezse, yarının insanı daha ileri teknoloji ile, daha ileri gidebilir ve bazı gezegenlerde yaşayan canlılarla karşılaşabilir.

Ancak, insanoğlunu bunlar tatmin edemez. Elde edilen yeni bilgiler ve ilginç keşifler, çocukların yeni ve değişik oyuncaklara karşı olan ilgi ve tutkusu gibidir.

Gündeme gelen yeni olaylar, yeni bilgiler ve yeni keşifler, yepyeni bir oyuncak gibi insanlığın ilgisini çekebilir ve biraz

oyalayabilir. Ama kesinlikle tatmin edemez. Ancak, Allah'ın zikri ile tatmin olan kalplerin doğal yer ve yörüngeleri, Allah'ın yolu olan ve kişiyi Cennete taşıyacak olan Sırâtı Müstakîm yoludur.

Sırâtı Müstakîm denen Kur'an yolunu, sapık ve yapay yollarla ve yabancı ideolojilerle değiştirmeye kalkışmak, insanın doğal inancına ve doğal yaşamına terstir. Bu yoldaki baskı ve zorlamalar, ruhsal bunalımlara, sapıklıklara, toplumsal dengesizliklere ve kargaşalara neden olurlar.

İslâm dışı yaşantıya ve inanca, insanların bedensel ve ruhsal yapıları elverişli değildir. Allah'ın haram kıldığı her şeyin, ruh ve bedende onarılamayacak kadar büyük zararları vardır.

Sevgili Peygamberimiz, elindeki âsa (değnek) ile dosdoğru bir yol çizdi. Anlamını soran sahabelerine: "Bu dosdoğru bir yol, Allah yolu olan Sırâtı Müstakîm yoludur. Etrafındaki eğri ve çıkmaz yollar ise, sapık yollardır. Sapık yolların başlarında birer şeytan vardır ve her şeytan insanları kendi sapık yoluna çağırır" buyurdu.

İşte! Sırâtı Müstakîm yolu da, Sırat Köprüsü gibi kıldan ince ve kılınçtan keskindir. Ama dosdoğrudur, çok kolay, çok rahat ve tehlikesizdir ve dünyadan Cennete giden tek yoldur. Allah'ın îmanlı, ihlâslı ve âşık kulları, binbir zevkle bu yolu aşıp Cennete ve Cemalullah'a kavuşurlar.

Bir hükümdarın (devlet başkanının) çok sevdiği biricik kızı varmış. Kız, evlenme çağına gelince, dünürlüğe gelenlerle saray dolup taşmaya başlamış.

Hükümdar bazı damat adaylarını olumlu karşılamakla birlikte, kızını bir türlü evlenmeye razı edememiş. Canı sıkılan hükümdar, kızına neden evlenmek istemediğini sorunca, kız: "Babacığım, ben bir çobanın kızı olsaydım bu adaylar bana talep olmazdı. Onların amacı ben değil, sana damat olmaktır. Bu

tür menfaata dayalı gönülsüz evlilikler renksiz ve tatsız karpuz benzer" demiş.

Hükümdar kızına hak vermiş ve bu soruna bir çözüm bulmaları için gönül ehli alimleri sarayına dâvet etmiş.

Âlimlerden biri, Ali imran sûresinin 14. ve 15. âyetlerinden aldığı feyiz ve mânevî işaretle, "Hükümdarım, sarayın bahçesini ve özellikle sarayın giriş bölümünü çok ilgi çekici, göz kamaştırıcı, çok renkli ve çok sesli bir dekorasyonla donatın. Kızıyla evlenmek isteyenler filân günü saraya gelsinler. Kızım, kimi isterse onunla evlendireceğim, fermânı umûmiye (genel bildiri) yayınlayın. Kızımı gerçekten seven kişi veya kişiler belli olur." demiş.

Bu görüş hükümdarın ve kızının çok hoşuna gitmiş ve hemen uygulamaya geçmişler.

Randevu günü dış kapıdan sarayın bahçesine alınan damat adayları dört gözle ve şaşkınlıkla etrafı izlerken fakir bir delikanlı kalabalığın arasından sıyrılıp doğruca saraya gitmiş ve başı önünde ümitsiz bekleyişe başlamış. Bir hükümdar kızı ile evlenebilmesinin hayâl ve rüyaların da ötesinde olduğunu ve gizli aşkının yine gizli kalacağını düşünürken, damatlık müjdesini alınca, hemen ağlayarak şükür secdesine kapanmış.

Allah'ın gerçek, âşık ve ihlâslı kulları, Sırâtı Müstakim yolunun etrafındaki şeytan tuzaklarına ve çok renkli ve çok sesli görüntülere aldanmazlar. Barlar, pavyonlar, gazinolar ve plajlar bunları yollarından ayıramaz.

Hükümdarın kızına gerçekten âşık olan ve ona kavuşmaktan başka bir emeli olmayan fakir delikanlı gibi, bunlar da Allah'tan başka bir şeyle tatmin olamazlar. Allah'ın yolu olan Sırâtı Müstakim'den ayrılmayıp Cennete ve Cemalullah'a kavuşurlar.

Hazreti Muhammed son peygamberdir. Kendisine indirilen Kur'an'daki ilahi emirler kıyamete kadar yürürlükte kalacak ve dünyaya başka peygamber gelmeyecektir.

İleride müslümanların başlarına gelebilecek her türlü olayların bir benzerinin Asrı Saadet'te yaşanması ve gelecek kuşaklara dini belge ve örnek olması gerekiyordu.

Asrı Saadet'in Mekke devrinde İslami faaliyetler gizlice yapılabiliyordu. "Allah'tan başka ilâh yoktur* diyen Hazreti Muhammed'e ve sahabelerine, insanlık ve hukuk dışı baskı, zulüm ve işkence uygulanıyordu. Mekke'ye hâkim olan müşrikler, putlarını ve rejimlerini korumak için devlet terörü estiriyorlardı.

Mekke müşriklerinin uzantıları olan putçular, dünyanın hangi ülkesinde olurlarsa olsunlar ve hangi çağda yaşarlarsa yaşasınlar, aynı yöntemlerini hiç acımasızca uygulamaya koyarlar. Yeter ki, kendilerini güçlü hissetsinler.

Fatih Sultan hazretleri İstanbul'u fethettiği zaman, 21 yaşlarında çok genç, çok dinamik ve çok hızlı bir padişahı. Dünyanın en büyük devletinin ve en güçlü ordusunun başında idi. Karşısında kendisini sorgulayabilecek bir güç ve kuruluş yoktu. bütün kiliseleri yıktırır, papazları katleder ve Rum halkını zorla ve baskı ile müslüman yaptırabilirdi.

Azınlık statüsü, insan hakları sözleşmeleri, Birleşmiş Milletler ve Avrupa Hristiyan Birliği gibi, içişlerimize karışacak ve bizi denetlemeye kalkışacak kuruluşlar olmadığı halde, dini inançlarında, dini kıyafetlerinde, dini eğitimlerinde, ibadetlerinde ve her türlü dini ve sosyal faaliyetlerinde bugün 21. yüzyılda öz yurdumuzda bizlere tanınmayan haklar, orta çağlarda onlara tanınmıştı.

İslâmı öcü gibi göstermeye çalışan din düşmanları, lütfen Fatih'in ve diğer islam büyüklerinin uygulamalarından, din ve

vicdan hürriyetinin, azınlık haklarının, insanlık haklarının, adaletin ve hukukun üstünlüğünün ve tüm özgürlüklerin tek standartlı uygulamasının yalnızca İslamda olduğunu görsünler.

Osmanlı devleti şeriatla yönetilen bir İslam devleti idi. Allah'ın adaleti ve Allah'ın nizamı uygulanıyordu. Osmanlı hudutları içinde yaşayan müslim ve gayri müslim bütün insanlar, inançlarında, ibadetlerinde, dini eğitimlerinde, kılık, kıyafetlerinde ve dilediği yerde, dilediği işi yapmalarında, dünyanın en özgür insanları idiler. Bu nedenle dünyanın dört bir bucağında ezilen, sömürülen ve aşağılanıp yurtlarından sürülenlerin ve başta yahudiler olmak üzere tüm azınlıkların Cenneti idi.

Asrı Saadet'in medine devrinde de, Abdullah bin Ubey'in başını çektiği münafıklar grubu vardı. Mekke müşrikleri ile ve Yahudilerle gizlice iş birliği yaparak, İslâm'ın ve müslümanların aleyhinde çok sinsice faaliyetlerde bulunuyorlardı.

Medine münafıklarının uzantısı olan dış bağlantılı ajanlar da tüm İslâm ülkelerinde çok sinsice ve kurnazca faaliyetlerde bulunmaktadır.

Konuşmalarında ve yazılarında evvela sureti hak görünümünü ve izlenimini sergileyip gizlice öldürücü zehirlerini kusmaktadırlar.

İnanç ve yaşamları açısından İslamla hiç bir ilgileri olmayan hristiyan özentisi bu sapık ajanlar, doçent ve profesör gibi resmi ünvanların ve belirli fakültelerin gölgesinde bilinçli ve programlı olarak İslamın temel yapısını sarsmaya ve yıkmaya çalışmaktadırlar.

Peygamberimizden, sahabelerden ve müctehid imamlarımızdan kopuk ve uydurma bir din oluşturmaya çalışmaktadırlar. Yazılı ve görüntülü medyadaki yandaşları da bu sapık görüşlerin yaygınlaşmasına çalışmaktadırlar.

Ayrıca bir gerçeği önemli belirtelim. İlahi kitaplar ve şer'i hükümler, yalnız Resul makamındaki peygamberlere verilir.

Nebiy makamındaki peygamberler ise, kendilerinden önceki Resullerin şeriatlarına ve o Resule indirilen kitaba tabidirler.

Günümüzdeki bazı sapıkların Nebiy makamındaki peygamberlere verilmeyen yetkileri aşarak, dinin temel ibadetleri olan namaz, oruç ve hac ile oynamaya kalkışmaları ve bazı haramları değiştirmeye çalışmaları sapıklığın en aşağı sapıklığıdır.

Peki, kişinin niyeti iyi olduğu halde, sapıklara aldanırsa suçtu nedir?

Canlı ve cansız tüm varlıklar, ancak kendi cinsleri ile uyum sağlayıp, bütünleşirler. Aynı cins atomlar birleşerek elementleri ve aynı cins hücreler birleşerek organları ve aynı cins hayvanlar birleşerek sürüleri oluştururlar.

Kedi ile köpeğin, karga ile güvercinin, kurt ile ayının ve tavuk ile ördeğin birlikte uyum içinde yaşadıkları görülmemiştir.

İnsanlar da ruhsal yapılarına, inanç ve yaşamlarına uygun kişilerle dostluk ve arkadaşlık kurup uyum içinde yaşarlar.

İmanlı, ihlâslı ve İslam'ı bilinçli yaşayan bir müslüman, aynı oranda olmayan müslümanlarla tam uyum sağlayamaz.

Ülkesinin bir ucundan, diğer ucuna giden müslümanlar, ruhsal ve mânevi derecelerine yakın kişilerle hemen kaynaştıkları gibi, abdestsiz, namazsız, alkol ve uyuşturucu bağımlıları da, kendileri gibi fasıkları bulup onlarla kaynaşırlar.

Yaşayan kişinin kimliği dost ve arkadaşlarından ve musalada yatan cenazenin kimliği de cemaatinden belli olur.

İnsanları yönlendiren "irade" gücüdür. Ancak, irade gücü özgür olmayıp aklın, hayalin, vehmin, nefsanî duyguların ve gönlün etkisindedir.

Tüm duyguların irade gücü üzerinde etkileyici özellikleri vardır. Ama en güçlüsü "gönül" duygusudur. Gönülden gelen kesin ve güçlü sinyaller karşısında, diğer duygulardan gelen sinyaller etkisiz kalır.

Çadırdaki yaşayan bir yörük kızı, kendisini seven sultanın oğlu ile evlenmeyi kabul etmemiş ve kendisi gibi bir yörükle evlenmiş. Kendisini kınayanlara da: "Gönül kimi severse, sultan odur" demiş.

Emri Rabbâni olan gönül, insanın özü ve gerçeğidir ve insan oradan yönlendirilir.

Ancak, gönül de melekle, şeytanın arasındadır. Her ikisi de tüm güçleri ile gönül üzerinde etkili olmaya çalışırlar.

Nurdan yaratılan melek, gönlü kendi âlemine, yani nurlar âlemine çekmeye çalışır. Meleğin etkisine giren gönül nurlanır ve melek gibi tertemiz ahlâka erişir. Gönlünde ve genel durumunda genişlik, huzur, sükun ve rahatlama olur. Elinden ve dilinden kimseye zarar gelmez, haramlardan tiksiniş her türlü günahlardan ve kötü arkadaşlarından kopar. Gönlünde ve genel durumunda darlık, sıkıntı ve gerilim olmadığı için, bilinçli olarak ibadetlere yönelir. Mânevî feyizlerle, ruhsal zevklerle ve güçlü imanın nuru ile genişleyen gönlü Cennet bahçesine dönüşür.

Ateşten (ısıdan) yaratılan şeytan da gönlü kendi âlemi- ne çekmeye çalışır. Şeytanın etkisine giren gönüllerde darlık, sıkıntı, gerilim, huzursuzluk ve bunalım başlar. İmanı zayıflar, ibadetlerden kopar ve harama yönelir. Aceleci olur, çabuk kızar merhameti azalır ve elinden, dilinden her türlü kötülükler gelebilir. Günahlarla kararan gönlü Cehennem çukuruna dönüşür.

Bütün insanlar İslam fıtratı üzere doğarlar. Gönülleri tertemiz, pırlırlı ve nur gibi şeffaftır.

Asli fıtratını (doğal yapısını) koruyan bu gibi gönüllerin, nurdan yaratılan melekle uyum içinde olmaları fıtratın gereğidir, doğaldır ve eşyanın tabiatına uygundur.

Melekle bütünleşen gönüllerin, şeytanlardan nefret edip kaçınmaları da fitridir, doğaldır ve eşyanın tabiatına uygundur.

Gönüllerinin fıtratını koruyan imanlı, ihlâslı ve İslâmı bilinçli yaşayan müslümanları, ne içlerindeki şeytanlar ve ne de dışarıdaki şeytan vasıflı sapık ajanlar kesinlikle yanıltamaz ve aldatamazlar.

Mecnun'ü Leyla'sından kimse ayıramadığı gibi, gerçek mü'minleri de Mevlâ'dan ve Mevlâ'nın yolu olan Sıratı Müstakîm'den kimse ayıramaz.

Peygamberlerden başka hiç kimse mâsum (günahlardan korunmuş) değildir. Bir günahı ilk defa işlemeye yeltenen kişinin gönlü daralır ve eli, ayağı titrer. Pişmanlık duyarak hemen tövbe ederse, günahı işlememiş gibi olur. Gönlü, pırlırlı nurunu ve melekle uyumunu sürdürür.

Aksi halde, yâni günah işlemeye veya namaz gibi farz olan ibadetleri terk etmeye devam ederse, gönlü kararmaya başlar. Kararan gönül doğal olarak melekten uzaklaşır ve şeytana yaklaşır.

Gönlün, şeytanla uyumu ve bütünleşmesi uzun müddet devam ederse, o kişinin işi zorlaşır. Gerçi tövbe kapısı herkese açıktır ama, uzun müddet şeytanla bütünleşenlerin tövbe etmeleri çok güçleşir.

İşte! İslâm'da tövbe etmenin gerekçesi budur. İbadetlerin gereği ve önemi budur. Tüm günahlardan titizlikle kaçınmanın gereği de budur. Nefis ile cihadın gerçek anlamı da budur.

Çok tehlikeli düşmanımız olan şeytan, çok akıllı ve çok bilinçlidir. İnsanların yaşamına, bilincine, bedensel ve ruhsal özelliklerine göre hareket eder.

İhlâs ve takva üzere İslamı yaşamaya çalışan kişiyi, sapık bir yola çekemez ve haram işlemeğe sevk edemez ise, dinin direği olan namazdan koparmaya çalışır. İmana eş değere yakın olan ve tüm ibadetlerin başı olan namazı ikinci plana çekmek için, abdest, gusûl ve temizlik gibi konuları titizlikle ve aşırılıkla gündeme getirir.

Özellikle ruhsah açıdan aşırı duyarlı olanları ve beyin yorulduğu olan kişileri, abdest, gusûl ve temizlikle oyalayıp huzurlu ve feyizli namaz kılmalarını önlemeğe çalışır. Musluktan kopamayan ve banyodan çıkamayan kişilere, hem vaktini ve hem de suyunu israf ettirir.

Namazda da aynı plânını uygulamaya başlayan şeytan, zavallı kişiyi namazdan soğutur.

Beyinde evham ile başlayan gerilim, gönülde sıkıntı, dalgınlık, unutkanlık, baş ağrısı, uykusuzluk, halsizlik ve sinirsel bunalıma dönüşür. Kararsızlıktan ve karamsarlıktan irade gücü sarsılır. Bu duruma gelen kişi tüm ibadetlerden kopar ve yalnızlığa itilir.

Şeytan bu eyleminde başarılı olursa, bunalan ve irade gücünü kaybeden kişinin imanını soru işaretleri ile sarsmaya çalışır.

Şeytanın inkârcı, şirk ve küfür ile ilgili sözlerini, açık ve net bir şekilde duyan kişi, kâfir olduğu zannı ile korkuya kapılır ve karamsarlığa düşer.

Eğer şeytan bu eyleminde de başarıya ulaşırsa, son eylemine geçer. Aşırı bunalıma düşen kişiyi, "öl de kurtul" diye intihara teşvik eder.

Bu durumda olan kişiler, çok bilinçli davranmalı, banyoda ve musluğun başında kesinlikle oyalanmamalıdır. Usulü Fıkhın “yakîn zan ile bozulmaz” hükmünü uygulamalıdır. Abdest aldığı veya gusûl yaptığı kesin iken, acaba şurasını yıkadım mı? veya kaç sefer yıkadım? gibi zanlarla ve varsayıma dayalı vehimlerle kesinlikle musluğa veya banyoya geri dönmemelidir. Bilinçli ve kasıtlı eksiklik yapılmayınca, hata ve unutkanlığın af edileceğine ilişkin Bakara suresinin son ayetindeki ilahi fermana ve Peygamberimizin hadisine kesinlikle inanmalıdır.

Dinin direği namaz ve namazın ruhu da huzurdur. Tüm gücünü ve duygularını namaza verip, huzurlu ve feyizli namaz kılmaya çalışmalı ve sevabına karışmamalıdır. İbadetlerdeki gerçek amaç itaattir.

Yatağından fırlayan ve işini, gücünü bırakıp Allah'ın huzurunda el bağlayıp teslim olan kişi, elinden geleni yapmıştır.

Diğer yandan, gönlüne gelen soru işaretleri ve vehimlerle ilgilenmemeli ve onların üzerinde durup, cevap vermeye uğraşmamalıdır. Atalarımızın: “İt ürür, kervan yürür” sözünü uygulamalı ve kesinlikle şeytana muhatap olmamalıdır.

Yalnızlığını ve sessizliğini bozmalı ve dış duygularını çalıştırmalıdır. Sesli Kur'an okumalı, zikir yapmalı, İlahî söylemeli ve topluma karışık günah olmaması kaydı ile boş şeylerle bile oyalanmalıdır.

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

NÎMETİNE ERDİRDİĞİN KULLARININ YOLUNA

Allahım! Nimetine erdirdiğin kullarının yolu olan Sıratı Müstekîme bizleri hidayet eyle ve o yolda bizleri onlarla beraber sabit eyle..

Nimet: Maddî ve mânevî, yani bedensel ve ruhsal olmak üzere iki kısımdır.

Maddî nîmet: Sağlıklı yaşam, mal, mülk ve yenilen, içilen gıdalara sahip olmaktır. Bu nimetler, bedensel hayatla sınırlıdır. Bedensel yaşamın bittiği yerde, tümü gereksiz, geçersiz ve anlamsızdır.

Manevi nimet: Gerçek imana erişerek, ihlas, huzur ve takvâ üzere İslamı bilinçli yaşayıp mânevî feyizlere ve ruhsal zevklere erişmektir. Ruhsal nîmetler kalıcıdır. Ruh, bedenden ayrılırken mânevî açıdan hangi makam ve hangi derecede ise, o makamın ve o derecenin tatlı feyizleri ve ruhsal zevkleri ile Cennet bahçesine dönüşen kabrinde huzurla yaşar ve berzah âleminde kuş gibi özgürce dolaşır.

Yüce Rabbimiz, Nisa Sûresi 69. ayetinde: Allah'ın nîmetine erişenleri Nebîler, Sıddıklar, Şehitler ve Salihler olmak üzere dört sınıf olarak bildirilmektedir.

Nebîler: Peygamberler demektir. Peygamberlik makamı da, Nebî, Resûl, Ulul Azîm ve Hâtemül Enbiyâ olmak üzere dört sınıftır.

İlk Peygamber Hazreti Âdem ve son Peygamber Hazreti Muhammed'dir.

Peygamberlik vehbîdir, ilâhî lütûf olarak bazı kullara verilmiştir. Sayıları belirli ve sınırlıdır. Çalışılarak ve ibadetlerle erişilebilecek bir makam değildir. Gönülleri çok saf, şeffaf ve nurânî olan Peygamberler, meleklerle görüşüp sohbet ederler. Yeme, içme ve evlilik gibi beşerî ihtiyaçları, Allah'ın emri ve rızası doğrultusunda olup, akıl ve iradelerinin denetimindedir.

İnsanların en akıllıları olan Peygamberler, emin, sâdık ve mâsum olup, Allah'ın emirlerini hiç kimseden çekinmeden tebliğ ederler.

Madde âlemindeki tüm denge, düzen ve kuralları alt üst eden Mûcize gücüne sahiptirler.

Allah'ın özel terbiyesi ile yetişen Peygamberler, kendilerine vahiy yolu ile indirilen ilâhî kitabı, ilâhî iradenin dileği doğrultusunda anlayıp, anlatmak ve hayat nizamında uygulamak üzere Allah tarafından görevlendirilen ve yetkili kılınan mânevî liderlerdir.

Bakara Sûresinin 129. âyetinde: Peygamberlerin dört görevi bulunduğu açıkça bildiriliyor.

1. Allah'ın âyetlerini okumak. Kendilerine vahiy yolu ile indirilen ayetleri açıkça okuyarak ümmetine tebliğ etmek.

2. Kitaptaki hükümleri öğretmek. Kur'an'daki îmanla, ibadetlerle, muamelât denen evlenme, boşanma ve mîrasla ilgili hükümleri ve ukûbat denen haramlarla ilgili tüm hükümleri öğretmek.

3. Hikmeti öğretmek. Kur'an'daki işaretleri, incelikleri ve bunların uygulanması anlamında olan sünnetleri öğretmek.

4. Tezkiye etmek. Gönülleri nefsânî duyguların etkilerinden ve zulumatından arındırıp, ruhsal duygularla ve Ahlâkı Muhammediye ile nurlandırıp ilâhî aşka eriştirmek.

En büyük mürcid ve en büyük terbiyeci olan peygamberleri ellerindeki haber bültenlerini okumakla görevlendirilen spikerler gibi algılamayalım.

İlk, orta ve liseyi bitiren ve üniversite sınavını kazanan bir öğrencinin insanlar tarafından ve Türkçe yazılan tıp kitaplarını kendi kendine okuyup tam anlaması ve pratiğe dönüştürüp canlı uygulamaya geçirmesi tek kelimeyle imkânsızdır.

Tıp fakültesini okumayan ve hastanelerde staj ve ihtisas görmeyen bir öğrencinin kendiliğinden kalp ameliyatına kalkışması çılgınlık ve cinayettir. İslâm'ın Kur'an'ın hocası Peygamberimizdir. Allah tarafından gönderilen tek yetkilidir.

Öğrencileri olan sahabeleri çeyrek asırlık bir dönemde, çok sıkı bir eğitim sistemi ile ve canlı uygulamalarla özel olarak yetiştirmiştir.

İslâm, Peygambersiz ve sahibesiz bilinemez ve yaşanamaz. Peygamberimizi ve sahabeleri dışlayarak ve yok sayarak, Kur'an'ı kendi sapık görüşlerine veya arkasındaki karanlık güçlerin isteği doğrultusunda yorumlamak ve İslâmın temel ilkelereğini değiştirmeye kalkışmak, öğrencinin çılgınlığından daha büyük çılgınlık ve cinayetinden daha büyük cinayettir.

Siddıklar: Peygamberlerden sonra insanların en hayırlısı siddıklardır. Her türlü hallerinde Allah'a, Peygambere ve tüm dini hükümlere sadakatla bağlıdırlar. İnanç ve İslami yaşantıları olaylara bağlı değildir. İmanları yakîne ve ruhları huzur ve sükuna kavuştuğu için, olayların etkilerinden kurtulmuş ve gaflet perdelerini parçalamışlardır.

Dev dalgalara kapılıp açık denizlere sürüklenen gemilerde veya savaş alanlarında düşmanla göğüs göğüse çarpışırken imanları ve ölüme bakış açıları ne ise, yatağında eşi ile yatarken de imanları ve ölüme bakış açıları aynıdır.

Şehitler: Hiç bir baskı ve zorlama olmadan, kendi hür iradeleri ile ve gönüllü olarak, Allah yolunda ölen veya öldürülenlere şehit denir.

Sevdiği kadına kavuşmak için Mekke'den Medine'ye hicret eden kişi sordu: "Ya Resulallah! Ben de Allah yolunda hicret sevabına kavuşur muyum?"

Peygamberimiz: "Ameller niyete bağlıdır. Her kişiye niyetinin karşılığı vardır. Allah ve Resulü için hicret edenin hicreti, Allah ve Resulü içindir. Dünya (menfaati) için ise, dünyaya ve kadın için ise evlenerek o kadına kavuşur. Hicretin karşılığı, hicret ettiği şeydir." (Buhari)

Ölen kişi, kimin veya neyin uğrunda öldü ise, onun şehididir. Hürriyet şehidi, demokrasi şehidi, devrim şehidi, inkılap şehidi ve basın şehidi gibi.

Allah'ın dinini, Allah'ın kitabını ve Allah'ın nizamını hakim kılmak için, Allah yolunda ölen veya öldürülenler de Allah şehididir. Bunların mükafatını Allah verecektir.

Salihler: Eshabı yemin denen salihler, takva üzere hareket ettiklerinden imanın tadına ve ibadetlerin ruhsal zevklerine erişmişlerdir.

Sonsuzluk alemi olan âhirete oranla bir saniye bile olmayan dünya hayatına aldanmazlar. Solacak çiçekler, dökülecek yapraklar ve çürüyüp toprağa dönüşecek bedenler onları oyalayamaz.

Her şeyi Allah için yaparlar. Allah için sever ve Allah için kızarlar.

Bunların çoğunlukta buldukları toplumlarda huzur, feyiz, bereket, emniyet ve kardeşlik olur.

İşte! Sıratı müstakîm denen yol, bunların yoludur. Bunları seven ve bunların izinden gidenler dosdoğru yoldadırlar. Bunlardan ayrılanlar da, Sıratı müstakîm'den ayrılmış ve sapık yollardan birine saplanmışlardır.

Din karşıtı sapık ideolojiler ve sapık rejimler, halklara baskı ve zorbalıklarla kabul ettirilmeye çalışılmıştır. Bu gibi sapıklar, iktidarı ele geçirdikleri ülkelerde, kendi sapık görüş ve inançlarını devletin rejimi diye, özel kanunları, olağanüstü mahkemeleri, yargılı ve yargısız infazları ve devlet terörü ile korumaya çalışırlar ve yapay hayatla yaşatmaya çalışırlar.

Dinlerin temel yapısında ise, inanç, ihlâs ve samimiyet vardır. Baskı, zorlama ve zorbalık yoktur. Bütün peygamberler halkın arasından seçilmiş halktan biri, yetkisiz ve güçsüz kişilerdir. Dövülmüşler, taşlanmışlar ve en çirkin hakaretlere ve işkencelere katlanmışlardır.

Bütün Peygamberlerin insanları Allah'a daveti bu ortamda başlamıştır.

Sevgili Peygamberimiz Hazreti Muhammed Aleyhisselam da, halkın içinden çıkmış ve halktan biri idi. Doğmadan babasını, altı yaşında annesini ve sekiz yaşında dedesini kaybetmişti. Çocukluğu ve gençliği maddi açıdan çok sıkıntılı geçmiş bir yemindi. Okuma, yazma bilmez ve şiir söylemesini beceremezdi.

Ancak, akli selimi, hayâsı, dürüstlüğü ve insancıl yaklaşımı ile, cahiliyye devrinin karanlıklarında nur gibi pırıl, pırıl parlayıp Muhammedül Emîn diye ün yapmış ve toplumun güvenini kazanmıştı.

“Kum fe enzir” emri ile Allah tarafından görevlendirilince titredi ve sarsıldı. Dünyanın en cahil, en acımasız ve en katı insanların Allah’a davet etme görevi ile emir olunmuştu.

Son Peygamberdi ve kıyamete kadar başka Peygamber gelmeyeceğinden, dinin sağlam temeller üzerine oturtulması gerekiyordu.

Bu ilahi emir evinde yatarken gelmişti. Yanında çok sevdiği eşi Hazreti Hatice vardı. Hatice Cebrail’i görememiş ve vahiy olunan ayetleri duyamamıştı. Ancak, tertemiz gönlü bir şeyler sezmiş ve ruhsal açıdan çok duygulanmıştı.

Peygamberimiz kendisini hayretle izleyen zevcesine durumu açıklayıp imana davet edince, Hatice hemen kabul etti. Peygamberimizle birlikte Kelime-i Şehadet’i getirerek iman etti.

Erkeklerden Ebu Bekir, azadlılardan Zeyd ve çocuklardan Ali de imana gelince, Peygamberimizin dört tane ümmeti oldu.

Mekke müşrikleri de tüm kâfirler gibi çok katı ve acımasız insanlardı. Aşırı şarap içer, zina eder, zayıfları ezer ve sonra elleri ile yaptıkları putlarına (heykellerine) gidip tapınırlardı. Kendi öz kızlarını diri, diri çukurlara itip gömecek kadar insan suretinde birer canavarlardı.

Cahiliye devrinin kötü alışkanlıklarına uyum sağlayamayan ve taşlara saygı göstermenin gereksiz olduğunu düşünenler de vardı.

Ebu Bekir bunlardan biri idi. İman edip gerçek kişiliğine, ruhsal huzura ve manevi zevklere kavuşunca, yakın arkadaşlarından Osman Bin Affan, Abdurrahman Bin Avf, Talha Bin Ubeydullah, Sa’d Bin Ebî Vakkâs ve Zübeyir Bin Avvam’ı gizlice İslam’a davet etti ve Peygamberimizin yanına götürdü. Sonradan Aşerei Mübeşşere diye Cennetle müjdelenen on kişinin

arasında olan bu beş kişi, Peygamberimizi biraz dinleyince hemen Kelime-i Şehadet'i getirerek iman ettiler.

Peygamberimizin ve iman edenlerin gizli çalışmaları ile müslümanların sayısı çoğalmaya başlayınca, müşriklerin azılı canavarları putlarını ve rejimlerini korumak için harekete geçtiler. Öncelikle kölelere ve gariplere örneği görülmemiş işkencelere başladılar.

Allah'ın yaktığı nuru, pis nefesleri ile söndürmeye yeltenen müşrikler, Mekke'de zulüm, baskı ve terör estiriyorlardı. Peygamberimizi ve müslümanları bölücülükle suçlayıp, halkı putlarının ve sapık rejimlerinin etrafına toplanmaya zorluyorlardı.

Ve... İslâm ilk iki şehidini verdi. Yasir ve zevcesini Sümeyye, aç susuz günlerce kızgın çöllerde vahşice işkence edildiler ve sonunda şehit edildiler.

Müşrikler zulüm ve işkenceye doymuyorlardı. Bilâl, Ammar, Habbab ve Suheyb gibi garipler başta olmak üzere, müslümanlara karşı korkunç ve acımasızca işkenceler devam ediyordu.

"İt ürür, kervan yürür" derler. İtler ürüyordu, saldırıyordu ve ısırdıyordu. Ama İslam kervanı yürüyordu ve her geçen gün müslümanların sayısı çoğalıyordu.

Peygamberimiz yeni gelen âyetleri derilerin (kağıt olmadığı için) üzerine yazdırıp gizlice ve kuryecilik yolu ile müslümanların evlerine ulaştırıyordu. Ayrıca sahabelerini küçük gruplar halinde toplayıp sohbet ediyordu.

Bu satırları yazarken, çocukluğumda başımdan geçen bir olay aklıma geldi.

Camiler ahır ve samanlık yapılmış, ezanlar "tanrı uludur" diye değiştirilmiş ve Kur'an okutulması ve öğretilmesi yasaklanmıştı.

Allah için her şeyi göze alan, yaşlıca ve bir ayağı topal olan bir hoca hanım, üç, beş talebesine gizlice Kur'an öğretmeye çalışıyordu.

Yıl, 1939 ve ben altı yaşındayım. Yaşım küçük olduğu için, gizlice gidip gelmeyi beceremezsin diye beni kabul etmedi. Rahmetli annemin yalvarışlarına dayanamadı ve beni de talebeliğe kabul etti.

Gizlice ve kısık sesle Kur'an'ı okurken, polisler evi bastılar ve bizi suç üstü (!) yakaladılar. Çok korkmuştum. Tir, tir titreyip ağlıyordum ve altımı islatmışım. Ve şu anda bu satırları yazarken yine ağlıyorum. Çevredeki bütün kadınlar yalın ayak koşuşup geldiler ve çocuklar gibi ağlayıp polislere yalvardılar.

Netice değişmedi. Yaşlı ve topal hoca hanımın sırtına rahleyi ve Kur'an'ı yüklediler ve yetişkin talebeleri ile birlikte karakola götürdüler.

Tüm İslâm âleminde öyle karanlık günlerin tekrar yaşanmamasını Yüce Mevlâdan dileyerek tekrar Asrı Saadet'e dönüyorum.

Göç: Ezilen savunmasız insanların ortak çilesidir. Mekke müşriklerinin aşırı işkencelerine dayanamayan müslümanlar, Peygamberimizin izni ile göçe (hicrete) başladılar. İlk göçler Habeşistan'a oldu. Sonra Akabe biatları ile Medine yolu açılınca bütün müslümanlar Medine'de toplanmaya başladılar.

Peygamberimizin Ebu Bekirle birlikte Mekke'den Medine'ye göç etmesi ile Medine devri başladı.

Karabulutlar dağılmış, zulüm ve işkence dönemi bitmiş ve İslâmın güneşi doğmuştu. Müşriklerin katı kuralları yıkılmış ve putları devrilmişti.

Medine'de ilk İslâm devleti kurulmuştu. Allah'ın nizamı, Allah'ın adaleti ve Kur'an'ın hakimiyeti vardı.

Sahabe denilen o mutlu kişiler, Peygamberimizin sohbetinin mânevi feyzi ve bereketi ile, cahiliye devrinin pisliklerinden ve kötü bağımlılıklarından arınıp, velilerin ulaşamayacağı derecelere yükseldiler. Peygamberimizin gönül pınarlarından fışkıran manevi feyizleri ve ruhsal zevkleri kana kana içip, tüm duyguları ile tatmin oldular. Her biri Ahlâkı Muhammediye ile ahlâklanıp, Peygamberimizin emrinden ve izinden ayrılmadılar.

Doğuştan kör olanlara renkleri anlatmak güç ve belki imkansızdır.

Sevgili Peygamberimizi rüyalarında bir kerecik görenler, söz ve yazı ile anlatılmayacak ruhsal zevkleri günlerce yaşarlar ve ömür boyu unutamazlar.

Karaya vuran balıkların tekrar denize atlamak için çırpındıkları gibi, aynı rüyayı tekrar tekrar görebilme ümidi ile çırpınırlar.

Peygamberimizle birlikte yaşayan sahabeler için açlık ve çileler, çocukların toz, toprak içinde zevkle oynamaları gibi bir şeydi.

Dünyada her şeyin bir sonu vardır. Cennetlerden çok daha tatlı olan Peygamberimizle birlikte yaşama dönemi de sona yaklaşıyordu.

Veda Hacc'ında Arafat vakfesinde: "Bugün dininizi tamamladım" âyeti gelince, tüm sahabeler sevinirken, Ebu Bekir ağlıyordu.

Neden ağladığını soran Peygamberimize: Ya Resulallah! Sen bu dini tebliğ geldin. Din tamamlandığına göre, görevin bitmiş olacaktır. Korkarım ki yakında aramızdan ayrılacaksın diye, hem ağladı ve hem tüm sahabeleri ağlattı.

Ebu Bekir ictihadında aldanmamıştı. Hac dönüşü Safer ayının sonlarında rahatsızlaşan Peygamberimizin hastalığı rebiül evvel ayında ağırlaşmaya başlamıştı.

Ezan okununca mescide kadar gidip namazı kıldırıyordu. Ancak Ashabıyla sohbet edemeyip evinde istirahatata çekiliyordu.

Sahabeler şaşırmışlardı. Yemekten, içmekten kesilmiş ve uykuları kaçmıştı. Ne yapmalı idiler? Ne yapabilirlerdi? Mescidin çevresinde şaşkın şaşkın dolaşmaktan başka ellerinden bir şey gelmiyordu.

Ashabının çok üzüldüğünü öğrenen Peygamberimiz, Ali ile Fadl'ın kollarına girerek minbere çıkıp oturdu ve Ashabına: "Benim için çok üzülmüyorsunuz, hangi peygamber ümmeti ile ebedi kaldı ki, ben de sizinle kalayım" dedi.

Ashabına nasihatlerde bulunup helallaştı ve sonra minberden inip evine gitti.

Hazreti Bilal sabah ezanını erken okurdu. Sonra Peygamberimizin kapısına giderek, "Essalâh ya Resulallah!" diye Peygamberimizin çıkışını bekler ve birlikte mescide gelirlerdi. Peygamberimiz mihraba doğru yürürken, Bilal de kâmete başlardı.

Peygamberimizin vefatına üç gün kalmıştı. O gece gönlü daralan ve içi yanan Bilâl, sabah ezanını çok acıklı okudu. Herkes duygulanmıştı ve herkesin gözü yaşlı idi.

Hazreti Bilal, "essalah essalah" diye Peygamber kapısında bekliyordu. Peygamberimiz çok rahatsızdı ve mescide kadar gidecek gücü yoktu. Zevcesi Aişe'ye: "Bilâl'e söyle, Ebûbekir imam olsun ve namazlarını kılsınlar" dedi.

Mekke müşriklerinin en acımasız işkencelerine sabredip, sarsılmayan Bilal, şimdi yıkılmıştı. İçi yandı, gözleri doldu, hiç konuşamadı ve güçlükle mescide geldi.

Peygamberimizi bekleyen gözler Bilâl'i yalnız ve bitkin görünce bir şeyler sezdiler.

Bilal doğruca Ebûbekir'in yanına gitti. Bir kelime konuşmadı. Ancak işaret ile mihraba geçmesini anlatabildi.

Namaz kılacak güçleri kalmamıştı. Herkes ağlıyordu. Ebûbekir güçlkle kendini toplayarak mihraba geçti ve tekbir aldı. Ağlamaktan okuyamıyordu. Kadın, erkek, genç, ihtiyar ağlaya ağlaya namaz kıldılar.

12 rebîul evvel pazartesi günü sevgili Peygamberimize biraz güç verildi. Yavaş, yavaş mescide gitti. Sahabelerini saf tutup Ebûbekir'in imametinde namaz kılarken görünce çok duygulandı.

Oturduğu yerde Ebûbekir'e uyararak son namazını kıldı. Namazı müteâkip doğruca evine gitti ve ölüm yatağına uzandı.

Sabah namazında Peygamberimizi mescitte görenler, iyileşiyor ümidi ile çok sevinmişlerdi. Bir kısmı önemli işlerini görmek için dağılırken, büyük çoğunluk ise, mescitte ve çevresinde beklemede kaldılar.

Beşerin kaçınılmaz kaderi olan ölümün belirtileri başlamıştı. Allah'ın son Peygamberinin yüzü nur gibi sararmış ve alnından boncuk gibi terler çıkmaya başlamıştı. Hazreti Aişe, Peygamberimizin mübarek başını göğsüne dayamış, hem kendi gözyaşlarını ve hem Peygamberimizin terlerini silmeğe çalışıyordu.

Fâtıma kendini tutamayıp ağlıyordu. Peygamberimiz: "Ağlama kızım ağlama, senin göz yaşlarına meleklerin yüreği dayanmıyor" dedi.

Evet, Fâtıma ağlıyordu. Aişe ağlıyordu. Ezvâcî Tahirat ağlıyordu. Dışarıda sahabeler ve göklerde melekler ağlıyordu.

Cebrail son defa geldi ve Azraîl'in de gelmekte olduğunu haber verdi. Ya Rasulallah, Melei Âlâ'daki bütün melekler saf saf dizilip mübarek ruhunu karşılamak için bekliyorlar, dedi.

Ölüm meleği Azraîl de gelmiştir. Hayatının en güç görevini yapıyordu. Allah'ın son Resulü sevgili Peygamberimizin Mukaddes, Müberrâ Rûhu Pâkini alıp göklere yükseldi.

Peygamberimizin evinden gelen acı feryatlardan ve ağlama seslerinden dışarıdaki sahabeler durumu sezdiler.

“Acı haber çabuk duyulur” derler. Peygamberimizin vefat haberi bir anda Medîne'yi karıştırdı. Kadın, erkek, genç, ihtiyar ve çoluk, çocuk yollara dökülmüş, hepsi ağlıyordu. Mahşer yeri gibi nefsî nefsî olmuştu. Anne kızını ve baba oğlunu görmüyordu. Özleri ağlıyordu, gözleri ağlıyordu.

Hazreti Osman'ın dili tutulmuş, konuşamıyordu. Hazreti Ali bir duvarın dibine çökmüş ve başını iki elinin arasına almış ağlıyordu. Şuurunu kaybeden Hazreti Ömer, kılıcını çekmiş sağa sola koşuyor ve “Muhammed öldü diyenin başını keserim” diye bağılıyordu.

Evine kadar gitmiş olan Hazreti Ebûbekir, acı haberi duymuş, ağlayarak geliyordu. Doğruca Peygamberimizin evine gitti ve üzerindeki örtüyü kaldırıp, son defa Peygamberimizin yüzüne baktı. “Anam, babam, canım sana feda olsun” diyerek alnından öptü.

Erkeklerden ilk îman eden kendisi idi. Peygamberimizin yanından hiç ayrılmamıştı, ama doyamamıştı. Şimdi de ağlamaya doyamıyordu.

Ümmet yetim kalmıştı. Herkes yanmıştı. Herkes şaşkındı. Dışarıda tam bir kaos yaşanıyordu. Bir şeyler yapması lazımdı. Güçlkle kendini toparlayıp dışarı çıktı ve etrafına toplananla-

ra: "Biliniz ki, Muhammed ölmüştür. Ama Muhammed'in Rabbi Hayyun Lâ Yemût'tur" dedi ve sonra, "Muhammed ancak resûldür" ayetini okudu. (Ali imran 144)

Hazreti Ömer bu âyeti ilk defa duyuyormuş gibi kendine geldi, Peygamberimizin öldüğüne inandı ve olduğu yere yığılıp kaldı.

Sahabeler için hayat, artık anlamsız ve gereksizdi. Peygambersiz bir dünya kapkaranlık ve tatsızdı. Ama, din onlara emanet edilmişti. Onlar olmadan Kur'an'ın gerçeği ve sünnetlerin uygulanması gelecek kuşaklara aktarılamazdı. Din için çalışmaları ve din için yaşamaları gerekti. Bu ortamda İslâm, devletsiz ve müslümanlar halifesiz olamazdı.

Hazreti Ebûbekir halife seçilip, biat edildi ve sonra Allah'ın son Resulünü yürekleri yanarak ve göz yaşları ile kara toprağa teslim ettiler.

İki cihanın güneşi olan Peygamberimiz, "Ashabım yıldızlar gibidir" demişti. Artık, güneş devri kapanmış ve yıldızlar devri başlamıştı. Din onlara emanet edilmişti. Onlar Allah'ın kitabını, Allah'ın Resûlünden öğrenmişlerdi. Asrı Saadet denen çeyrek asırlık devrede öğrencilik, staj ve uzmanlık eğitimlerini Allah'ın Resûlünün gözetiminde tamamlamışlardı. Kur'an'ın, sünnetin ve İslam'ın tüm inceliklerini ve detaylarını, Allah'ın Resûlü ile birlikte yaşayarak uygulamışlardı. Din gayreti ile toparlanan sahabeler, din için, Allah için çalışacaklardı. Bu niyetle pek çoğu Peygamber şehri Medine'den yaşlı gözlerle ayrılıp etrafa dağıldılar.

Peygamberimizi göremeyen gözler, Peygamberi gören gözleri görmek için koşular. Tabiîn denen bu kişiler, sahabelerden Peygamberimizi dinliyorlardı. Henüz öldüğüne inanmadıkları Peygamberimizi görememiş, sohbetinden feyizler

alamamış ve O'na sahabe olamamışlardı. İçleri yanıyor ve gözleri ağlıyordu. Ama, ne çare ki, zaman geriye doğru çalışmıyordu.

Sahabelerin her biri Beni İsrâil Peygamberleri gibi, olağanüstü güçleri ile çalıştılar. Sohbetlerine gelen tabi'ini her konuda yetiştirdiler. Peygamberimizden gördüklerini, dinlediklerini ve birlikte yaşadıkları olayları ve Kur'an ile Sünnet'in ilim ve ahkamını en ince detaylarına kadar anlatıp ve gereğinde birlikte uygulayıp tebliğ görevlerini yerine getirdiler.

Birer yıldız olan sahabelerin mânevi sohbetlerinden aldıkları ilim, feyiz ve bereketlerle olgunlaşan tabi'in hazretleri imanda, ilimde, takvada, güzel ahlakta ve din gayretinde sahabelerden sonra insanların en hayırlıları oldular.

Yıldızlar devri de bitti ve sahabeler birer birer bu dünyadan gitti. Dinin temel yapısı ve canlı şahitleri olan sahabeler, Asrı Saadet'in ruh ve heyecanını tabi'ine taşımışlardı.

Artık devir, tabi'in devri idi ve din onlara emanet idi. Tabi'in hazretleri, sahabelerden aldıkları ruhsal güç ve feyizlerle, İslam'ı daha ileri taşımaya devam ettiler. Kur'an'ı ve sünneti sahabelerden gördükleri, dinledikleri ve birlikte yaşadıkları gibi, gelecek kuşaklara anlatmaya çalıştılar.

Tabi'in hazretlerinin sohbetlerinde yetişenlere, tebe'i tabi'in veya etba'i tabi'in denir. İşte! Ümmeti Muhammed'in tabi'inden sonra en hayırlıları bunlardır.

Bu arada İslamın hudutları durmadan genişliyor ve müslümanlar çığ gibi büyüyüp, çoğalıyordu. Orta çağın karanlıklarında bunalanlar, tören ve kutlama adı altında zorla taşlara ve putlara taptırılanlar, öz yurtlarında ikinci ve üçüncü sınıf vatandaş muamelesi görenler İslama koşuyorlardı. İslam'da eşitlik vardı, adalet vardı ve herkesin insanca yaşama hakkı vardı.

Kiliselerdeki papazların ayinlerine ve ruhbanların ibadetine karışılmıyordu. Minarelerde ezanlar okunuyor ve kiliselerin çanları çalıyordu. Din hürriyeti, vicdan hürriyeti ve inanç hürriyeti vardı. Bunların tümü, tek standartlı ve gerçek uygulamaları vardı.

Devir, Kur'an devri idi. Günlük yaşamları, toplumsal hayatları ve devlet nizamları Kur'an'dı. Allah'ın kanunları olan şeriat şemsiyesinin koruması altında, müslim ve gayri müslim tüm insanlar huzur ve refah içerisinde yaşıyorlardı.

Zekat, öşür, sadaka'î fıtır, kurban, adak, yemin ve diğer kefaretlere ve nafilere sadakalarla sosyal denge ve sosyal adalet kurulmuştu. Bir tek kişi aç ve açıkta kalmıyordu.

Ayrıca camiler, medreseler, hanlar, hamamlar, vakıflar, kervansaraylar, kuyular, çeşmeler, yollar ve köprüler halk tarafından Allah rızası için yaptırılıyordu. Büyük kalkınma hamleleri tabana yayılmış ve devletin işi küçültülmüş ve kolaylaştırılmıştı.

Kıtaları aşan İslam toplumunda birlik, beraberlik ve kardeşlik vardı. İslam yaşıyordu. Kur'an uygulanıyordu. Sokaklarda oynayan çocuklar bile, günahı, sevabı ve helali, haramı biliyorlardı.

Bir yandan da feleğin çarkları durmadan dönüyordu. Dünyaya vefasızdı. Kara toprak doymuyordu. Hazreti Muhammed'i ve O'nun çileli, vefakar Ashabını bağına basan kara toprak, tabi'inin büyüklerini ve fukaha'î seb'ayı da bağına basmıştı. Yer yüzünde tabi'in de azalmakta idi.

Sahabelerin her biri ve tabi'inin çoğunluğu müctehid idiler. Tebe'î tabi'in arasında ise bu oran düşmeğe başlamıştı. Gelecekte ise ictihad, doğal olarak imkansız bir duruma gelecekti. Asrı Saadet'ten uzaklaştıkça temel bilgileri kaynağından alma imkanları ortadan kalkacaktı.

Filan Kur'an mealine veya filan müfessire göre ve filan kitaptaki sahih hadise ve filan kitaptaki hadis şerhine göre ve filan sözcük kitabına göre diye ictihad ve müctehidlik olmaz. Olsa olsa montaj olur. Hem de değişik marka ve modellerden toplanan acayip ve garip bir montaj olur.

Yıllık tatilini geçirmek için yayladaki köyüne giden sağlık memuru, köy kahvesinde sağlık sorunları ile ilgili konuşma yaparken, herkes başını sallayıp kendini dinlerler.

Ancak, ünleri kıt'aları aşan dünya tıp otoritelerinin toplanışında, sağlık sorunları ile konuşma yapabilmek, her babayiğit doktorun bile harcı değildir.

Müctehid imamlarımızın yaşadığı zaman ve ortamı lütfen düşünelim. İslâmın, Kur'an'ın yaşandığı, ilahi nizamın uygulandığı ve İslâmın yeryüzüne hakim olduğu bir devirdir.

Asrı Saadet'in ruhsal heyecanının ve cihad ruhunun devam ettiği bir zamandı. Sahabelerin yetiştirdiği tabiin hazretlerinin ve onların yetiştirdiği etbai tabiin hazretlerinin pek çoğu hayatta idi.

Onbinlerce tefsir, hadis ve fıkıh âlimlerinin ve binlerce ictihad veya ictihad derecesine yakın gerçek alimlerin yaşadığı devirdi.

Sokaklarda oynayan çocukların bile, günümüzün hocalarından İslâmı daha iyi bildiği bir devirdi.

İşte ! müctehid imamlarımız, ilmin en parlak devrinde parlamışlar ve o ortamda kendilerini kabul ettirmişlerdir. İctihadları ile ilgili gerekçeleri ve şer'î delilleri ve şer'î delillerin sıhhati didik didik incelenmiş ve o devrin ilmi otoritelerince onaylanmıştı.

Fahreddini Râzî gibi tefsir imamları, İmam Müslim, İmam Buhârî gibi hadis imamları ve Abdül Kâdiri Geylânî, İmamül Ga-

zalî gibi ilim ve velayet sahibi veliler onurla bu müctehidlerin yolundan gitmişlerdir.

Sıratı Müstakîm denen dosdoğru yol, Allah'ın nîmetlerine erişenlerin yoludur. Başta Peygamberimiz olmak üzere, sahabelerin, tabiînin, etbâi tabiînin, müctehidlerin, alimlerin ve velilerin yoludur. Onbeş asırdan beri ümmeti Muhammed'in izlediği yoldur. Milyarlarca müslümanın gittiği yoldur.

Bu toplumdaki kopanlar veya sapık bir din oluşturmaya çalışanlar, hangi fakültenin doçenti veya profesörü olurlarsa olsunlar, insan görünümünde sapık ve sapıttırıcı şeytanlardır.

Benim çok sevgili din kardeşlerim. Lütfen, sapık şeytanların, sapık görüşleri ile oyalanmayalım. Ömrümüzü boşa harcamayalım. Ahirete elimiz boş ve yüzümüz kara gitmeyelim. Takdir olunan sayılı nefeslerimiz damla, damla tükenirken, her bir damlasını en güzel bir şekilde değerlendirelim.

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

GAZABINA UĞRAYANLARDAN EYLEME

(Allahım, bizleri nimetine erişenlerin yolu olan Sırâtı Müstekîme hidâyet eyle) Aman ! Allahım, gazabına uğrayanlardan eyleme.

Korku ile ümit arasında yalvarış. Allah'ın gazabından rızasına, kahrından lûtfuna ve Cehennemden Cennete kaçış.

Gazab: Maddesel varlığımız olan bedensel yapımızın özü olan nefsin bir sıfatıdır. Nefsin en güçlü duygularından biri olan gazab, şeytanın yarattığı ateş (ısı) ile eş orandadır.

Canlıların cesaret ve güç kaynağı olan gazab, bedensel yapımızın en güçlü savunma silahıdır. Ancak, yerinde ve bilinçli olarak kullanılmazsa geri teper. İman, hâya ve korku gibi karşı duygularla anında önlenemez ise, akıl ve iradenin denetiminden çıkar. Aşırı fırtınalı bir ortamda kontrolden çıkan yangın gibi, ne olacağı ve nerede duracağı bilinemez.

Madde ötesi varlıklar olan meleklerde nefis olmadığı için, gazab ve şehvet gibi duygular yoktur. Bu nedenle günah işlemez, Allah'a isyan edemez ve aralarında tartışma yapamazlar.

Hiç kuşkusuz tüm alemlerin Rabbi olan Yüce Allah, bu gibi duygulardan kesinlikle münezzehtir. Ancak, Allah'ın gazabı, Allah'ın merhameti ve Allah'ın sabrı gibi kavramlardan, bu sıfatların neticesinin gereği anlaşılmalıdır. Örneği: Allah'ın gazabına uğradı demek, suçları af edilmeden ve ahirete ertelenmeden dünyada cezalandırıldılar demektir.

Kesinlikle ve hâşâ!. Maddelerin yapısal (yaradılış) özelliğinden kaynaklanan ve nefsin bir sıfatı olan bu gibi duyguların etkisi ile, Allah kızdı ve sinirlendi demek değildir.

Kesinlikle hiç bir şey Allah'ı etkileyemez. Her şey Allah'ın etkisinde, emrinde, denetiminde ve sonsuz ve sınırsız kudreti ve hakimiyetindedir.

Yüce Rabbimiz: "Fitneden (günahlardan) sakınınız. (gelecek azab) Sizlerden yalnız zalimlere gelmez. (topluma gelir)" buyuruyor. (Enfal: 25)

Sevgili Peygamberimiz: "Günahlar gizlice işlenirse, zararı ve sorumluluğu günahı işleyenlerindir. Açıkça işlenip yaygınlaşırsa zararı tüm topluma gelir." buyurmuştur.

Gizlice işlenen ve başkalarını etkilemeyen günahlar, baş, diş ve böbrek ağrıları gibi kişilerle sınırlıdır.

Açıkça işlenip yaygınlaşan ve toplumsal hayata yerleşen günahlar, en tehlikeli salgın hastalıklardan daha tehlikelidirler. Bu durumda ilâhî gazabın belirtileri başlar.

Doğal yerlerinden ve yörüngelerinden ayrılan varlıkların hem kendi dengeleri bozulur ve hem diğer dengelerin bozulmasına neden olurlar.

Dinsiz yaşam, dengesiz ve düzensiz yaşamdır. Dini çizgi-den ayrılanların kendi denge ve düzenleri bozulduğu gibi, toplumsal dengelerin ve düzenlerin bozulmasına da neden olurlar.

İnsan, et ve kemik yığını oluşturduğu bilinçsiz hücreler toplumundan oluşan bir varlık değildir. Bunların ötesinde insanlığın özünü ve gerçeğini oluşturan duygular vardır. Bu duygular dinsiz yaşama dayanamazlar.

Gönül darlığı ile başlayan sıkıntı, huzursuzluk, tedirginlik ve gerilim ruhsal bunalıma dönüşür.

Kişilerdeki sıkıntı ve bunalım topluma yansıyor, sevgi, kardeşlik, hoşgörü, huzur ve güven ortamı kalmaz ve yerine kargaşa gelir.

Yürüyen niçin yürüdüğünü, bağırın, slogan atan, ne dediğini ve vuran, kıran bunları neden yaptığını bilmeyecek kadar akıl ve irade dışı anarşik bir ortam meydana gelir.

Tarihsel belgeler ve ilmi araştırmalar kesinlikle kanıtlamıştır ki, devletlerin çöküşleri, iç çekişmeler ve ahlaki çöküntülerle orantılıdır. Hepimiz aynı vatan gemisinde yaşamaktayız. Vatan gemisinin batışı, hepimizin batışıdır. Bu gemiyi kurtarmak, milletini ve vatanını seven herkesin kutsal görevidir.

Ancak.. Ne yazık ki, İslâm düşmanlığını ilke edinen bir sistemle yetiştirilen zavallı ve masum gençler, daha çocuk yaşlarında iken sigaranın dumanında bir şeyler aramaya başlıyorlar.

Gerçek kimliklerini orada bulamayınca, bira ve daha sonra alkolün kurbanı oluyorlar.

İnsanın fitratına, doğal ve dengeli yaşamına ve eşyanın tabiatına ters düşen bu yollardan kurtuluşu, ellerinde gerçek adres olmadığı için, yanlış adreslerde aramaya devam ediyorlar.

Gönül darlığından, bunalımdan ve tatminsizlikten kurtulmak için, elindeki oyuncakları atıp değişik tür oyuncaklar için ağlayan çocuklar gibi, akıl, vicdan ve irade ötesi çılgınca yaşamın bataklıklarında kendilerini buluyorlar.

Sınırsız, sorumsuz ve hayasız bir yaşantıyı çağdaşlık diye algılayıp, kız arkadaşları ile çılgınca eğlenmeye başlıyorlar. Bira, alkol, uyuşturucu ve seks derken her şeylerini yitiriyorlar.

Zavallı anneleri, babaları evlâdımız okusun da adam olsun diye, ucuz ekmek kuyruğunda beklerken, bu çılgın gençler paralı ve pahalı olan çağdaş! yaşamı sürdürmeye çalışıyorlar.

Aile bütçeleri yetersiz kalıp parasal sorunları çıkmaza girince, gayri meşrû yolların kurbanı oluyorlar. Genç kızlar kadın tüccarlarının veya terörist örgütlerin ellerinde ve emrinde ölesiye köle, tutsak olurken, erkek arkadaşları da uyuşturucu mafyasının, terörist örgütlerin veya yer altı dünyasının elemanları oluyorlar.

Bu gençleri kullanan karanlık güçler, ikbal koltuklarında ve beş yıldızlı otellerde eğlenirken, olan yine gençlere oluyor. bir kısmı çıkan çatışmalarda ölürken, bir kısmı sakat kalıyor ve diğerleri de yaşamlarının en tatlı baharlarını cezaevlerinde tüketiyorlar.

Çok acı ve utanç verici bir gerçeğin altını çizelim. Tüm ka-
nun dışı örgütler eleman ihtiyaçlarının çoğunluğunu eğitim
câmîâsından temin ediyorlar. Peki, eğitimde söz ve yetki sahibi
olanlar bunlara karşı bir önlem almıyorlar mı?

Almasına alacaklar ama, daha önemli işleri var. Yurdumuz-
da Kur'an kursları var. İmam hatip okulları var. Üniversitelerde
başlarını örten kızlar var. Beş vakit namazını kılan öğrenciler ve
eğitim görevlisi hocalar var. Hangi gezegenlerden geldikleri bi-
linmeyen ve her gün sayıları çoğalan bu öğrenciler, sorumlu ve
sorumsuzların uykularını kaçııyorlar.

Peki, bu öğrenciler birileri tarafından niye istenmiyorlar?

Efendim, öncelikle hocalarına karşı çok saygılı olan bu öğ-
renciler, sokaklara dökülüp, bağırıp çağırmıyorlar, taş ve sopa-
larla birbirlerine saldırmıyorlar, okullarını işgal ve boykot adı
altında tahrip etmiyorlar, eğitim özgürlüğünü engellemiyorlar
ve devletin polisine, askerine kurşun sıkıyorlar.

Açıkçası çağa ayak uyduramayan! bu gençler, uyuşturucu
mafyasının, yeraltı dünyasının, terörist örgütlerin ve kadın tüc-
carlarının işlerine de yaramıyorlar.

Daha önemlisi, gelecekte devletin üst kademelerinde yetki sahibi olurlarsa, her türlü yolsuzlukları ve rüşvetleri önlemeye çalışırlar.

Lütfen deve kuşu gibi başımızı kuma sokup, gerçeklere karşı gözlerimizi kapamayalım. Sağ duyumuzla ve ön yargısız hareket edelim ve beynimize saplanan din karşıtı görüşü söküp atalım.

Avrupa canavarı öyle istiyor diye halkımıza, vatanımıza ve devletimize ihanet etmeyelim. Kendi kalemize gol atmayalım ve kendi cephemize ateş açmayalım.

“Kurtlar sisli havayı sever” derler. İç ve dış düşmanların yurdumuzu kargaşa ve anarşi ortamına çevirmeye çalışmaları doğaldır. Devletler arası ilişkilerde merhamet değil, menfaat gözetilir.

Osmanlı devletini bölen, parçalayan ve sömüren hristiyanlar, Avrupa'nın yanında halkı müslüman olan güçlü bir Türk devleti istemezler.

Bizans hayranı ve Bizans'ı hristiyanlıkla eş anlamda algılayan hristiyan dünyası, Kıbrıs'ı ve batı bölgelerimizi Yunanistan'a ilhak edip ve İstanbul'u Konstantin adı ile Ortodoks dünyasının merkezi yapmak istemektedirler.

Kendileri en katı ve uydurma İncil'e dayanan hristiyanlık kurallarını resmen uygularken, kiliselerine ve papazlarına en üst düzeyde saygınlık gösterirken ve devlet başkanları kiliselerde sakallı ve kara cübbeli papazların huzurunda ve dini ayinlerle İncil'e el basarak yemin ederken, Türkiye'yi din düşmanlığı ilkesine dayanan ve adına laiklik dedikleri bir rejime zorlamaktadırlar.

Türkiye'yi komşularından ve İslâm ülkelerinden koparıp yalnız bırakmak için, Avrupa Hristiyanlar Birliği kapısında bekletmektedirler.

Hristiyan olan doğu Avrupa halkını ikinci sınıf olarak algılayan batı Avrupa hristiyanları, acaba Türkiye'yi kaçınıcı sınıf olarak algılamaktadırlar?

Kıbrısı, İstanbul'u ve batı bölgelerimizi Yunanlılara peşkeş çekip, Bizans'ı hortlatmak için, komşularımızdan Suriye, Irak veya İran ile bizi savaşa sokmak için var güçleri ile çalışmaktadırlar.

Allah korusun, bu plânlarında başarılı olurlarsa bir taşla iki kuşu birden vurmuş olurlar. Amerika'dan pompalanan sun'i hava ile yaşatılmaya çalışılan İsrail devleti! rahatlar ve savaş sonrası askeri ve ekonomik gücünü kaybeden Türkiye'ye Yunan ordularını saldırtırlar.

Amerika'yı ve Avrupa'yı arkasına alan Yunanistan, İsrail aleyhtarı bir politika görünümünü sergileyerek bazı komşularımızı da yanına çekmeyi başarmıştır. Türkiye ise yalnızlığa itilmektedir. Doğal yeri olan İslam dünyasından koparılmış ve Avrupa'dan dışlanmaktadır.

Bu olumsuzluklara ve kapkara tablolara rağmen, işin bir de madde ötesi ve perde arkası vardır. Tüm canlıların değişmez kaderi olan doğum ve ölüm arasındaki yükselme, duraklama ve gerileme devreleri, devletlerin kaderinde de vardır. Hazreti Süleyman'a kalmayan dünya, kimseye baki kalmaz. Takdiri ilâhi denilen bu ilahi kuralı, hiç bir güç değiştiremez ve değiştirilmesini teklif edemez.

Zaman gelmiş, küçücük toplumlar ve kabileler süper güç olmuşlar ve yine zaman gelmiş efsanevi süper güçler bölünüp, parçalanıp tarihin karanlıklarına gömülmüşlerdir.

Bütün mülklerin tek ve gerçek sahibi Allah'tır. Dilediğine mülkü verir ve dilediğinden geri alır. Dilediğini yüceltir ve dilediğini alçaltır.

Atomdan hücreye ve zerreden küreye kadar bütün varlıklar Allah'ın emrinde, denetiminde ve kesin hakimiyeti altındadır.

Allah'ın gazabına uğrayan kişi, toplum ve devletleri, ilahi gazabtan hiç bir güç kurtaramaz.

İki defa Allah'ın gazabına uğrayan Avrupa'da, üçüncü gazabın belirtileri başlamıştır. Allah'ın gazabına uğrayan Nuh kavminin, tufandan kırk sene önce nesilleri kesilmeye başlamıştır.

Aşırı hayasızların, alkoliklerin, eroinmanların ve her türlü cinsel sapıklıkların odak noktası olan Avrupa'da aile mefumu çökmüş ve doğum oranları çok düşmüştür.

Doğal dengesini kaybeden, ruhsal bunalımda boğulan ve doyumsuz nefsanî duygularını tatmin edemeyen Avrupa'lı gençlerin, her geçen gün çılgınlıkları ve sapıklıkları artmaktadır. Kendilerini uarması gereken papazlar ise, çılgınlıkta onlarla yarışmaktadırlar.

Freni patlayan ve direksiyon hakimiyetini kaybeden bu sapıklara, ilâhî gazab DUR diyecek ve Avrupa'lı sapıklar haritadan silinecektir.

Geleceğin dünyasında gerçek yerimizi alabilmemiz için ve güzel vatanımızda rahat, huzur ve refah içinde yaşayabilmemiz için, öncelikle aramızdaki kavgaları bırakalım, milli birlik ve beraberlik ruhunu şahlandıralım.

Bir avuç din düşmanının ve dış bağlantılı ajanların, devlet güçlerini din düşmanlığına dönüştürme çabalarına ve oyunlarına gelmeyelim. Öncelikle devlet ve millet bütünleşmesini ve

kaynaşmasını mutlaka gerçekleştiririm. Hiç kimsenin inancına ve inancı doğrultusundaki yaşama ve özgürce dinini öğrenme hakkına ve ibadetine karışmayalım.

Temiz toplum, temiz fertlerden (bireylerden) oluşur. Ahlaki çöküntüyü, alkol ve uyuşturucu bağımlılığını, cinsel sapıklığı, kanun dışı eylemleri, yolsuzlukları, rüşvetleri, kavga ve döğüşleri önlemek için, uygulanmakta olan eğitim sistemini acilen masaya yatıralım.

Kendilerini milletin ve devletin üzerinde gören bir avuç azınlığın değil, Türk Milletinin isteği doğrultusunda köklü tedbirler alalım.

Allah'ın gazab ettiği ve dünyada zilletle cezalandırdığı günahlardan biri de müslümanlar arasındaki tefrikadır.

Müslümanlar arasında tefrika yapmak; Şarap içmek, domuz eti yemek ve zina yapmak gibi haramdır.

Müslümanların arasında tefrika, bölücülük ve düşmanlık devam ederse ve her grup diğerlerini sapıklıkla, nifakla ve küfürle itham etmeye devam ederse, korkulur ki Allah'ın gazabı önce müslümanlara gelir.

Adil hükümdarların, zalim gardiyanların, elleri ile suçları terbiye ettikleri gibi, Yüce Rabbimiz de birleşmede ve kaynaşmada inatlaşan müslümanları müşriklerin zalim elleri ile birleştirirler.

Dinin sahibi yalnız Allah'tır. Din, hiç kimsenin tekelinde değildir. Kimseden izin almaya gerek yoktur. İman ve ihlasla çalışan, dine hizmet eden ve ibadetini yapan herkes karşılığını alacaktır.

Küfrün gelişi önlenemediği gibi, İslâmın gelişi de önlenemez. Dünyanın en güçlü istihbarat örgütlerinin İslam karşıtı

çalışmaları ve aldıkları önlemler, kaderi ilahi'de zerre kadar değişikliğe neden olamaz. İslamın gelişini belirli cemaatlerden ve bu cemaatlerin liderlerinden bekleyip yanlış tedbirler almasınlar.

Bir müslümanın, müslüman olarak yaşayacağı ve müslüman olduğu halde öleceği kesin değildir.

Bir kafirin de, kafir olarak yaşayacağı ve kafir olduğu halde öleceği de kesin değildir.

Mekke müşriklerinin Ben Nedve'de aldıkları Hazreti Muhammed'in öldürülmesi kararını uygulamak üzere yola çıkan Ömer, Peygamberimizin en yakın sahabelerinden biri oluverdi.

Halit Bin Velid ve Amr Bin As gibi çok tehlikeli düşman kumandanları yıldızlarının en parlak devrinde kendi hür iradeleri ile Medine'ye gelip müslüman oldular.

Ebu Cehil'den sonra müşrik ordularının baş kumandanı olan Ebu Süfyan ve Ebu Cehil'in oğlu İkrime ve Hazreti Hamza'yı şehit eden Vahşi de müslüman oldular.

Filân şeyhin himmeti ile veya filan hoca efendinin bilinçli ve sistemli çalışması ile İslam gelecektir inanç ve beklentisi yanlıştır. Hazreti İbrahim, Hazreti Musa ve Hazreti İsa gibi Ulül âzim peygamberler de olsa, Allah'ın izni ve iradesi olmadan hiçbirşey olmaz. Ufak, tefek başarıları nefsimize, grubumuza ve liderlerimize atfetmeyelim.

Allah'ın izni ve iradesi tecelli edince ve Allah'ın takdir ettiği an gelince, İslamı engellemek için alınan tüm önlemler yıkılır, Akıl ve hayâl sınırlarını aşan zaman içerisinde dünyayı şaşkına uğratan olaylar gelişir.

Beni Nedve'ye benzeyen mason localarından nice Ömerler fıskırır. İslama saldıran kalemler kırılıp, İslama hizmette biri biri ile yarışır.

Yeter ki, müslümanlar aralarındaki utanç duvarlarını yıka-bilsinler. Peygamberleri aşan! kişiliklere yücelttikleri liderlerinin meddahlığından kurtulabilsinler.

Yüce Rabbimiz Fatihâ Sûresinin ilk âyetinde: "Bütün övgü ve medihlerin yalnız Allah'a mahsus olduğunu ve yalnız Allah'ın hakkı olduğunu bildirmektedir. Bizleri yoktan var eden ve bütün alemlerin Rabbi olan Allah'ı tanıyalım. Allah'ı sevelim. Allah için sevelim. Allah için çalışalım. Allah için ve dinimiz için çalışan tüm müslümanları sevelim."

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

VE DALÂLETTE OLANLARDAN EYLEME

Dalâlet: Hidâyetin zıttı olup, sapıklık ve şaşkınlık demektir. Zıtlar alemi olan bu dünyada, bazı zıtlar bir arada olabilirler. Ancak, hayat ve ölüm gibi, hidayet ve dalâlet te bir arada olamazlar. Birinin olduğu yerde diğeri yoktur.

Hidayet: Hazreti Adem ile başlayan, yüz binlerce Peygamber ve yüz milyonlarca evliya ve yüz milyarlarca mü'min tarafından kabul ve tasdik edilen müşterek tevhid inancıdır. Bu tevhid inancı kıyamete kadar aynen ve kesintisiz devam edecektir.

Dalâlet: İblis'in başını çektiği şirk ve inkâra dayanan ve tutarsızlığından dolayı sürekli değişikliğe uğrayan putçuluk hareketidir.

Hidâyet: Allaha inananların ve ona hiç bir şeyi eş koşmayanların yoludur. İman ve ihlas yoludur. Tüm Peygamberlerin, velilerin, şehitlerin ve salihlerin yoludur. Allah'ın emirleri doğrultusunda yaşayan ve yalnız Allah'a kulluk edenlerin yoludur.

Bu yoldan ayrılanlar, İblis'in başını çektiği şirk, küfür ve inkar karanlıklarında boğulanlardır.

Adına açıkça din densin "Budizm" gibi, veya ideoloji gibi başka adlarla anılsın, Allah tarafından görevlendirildiği mucizelerle kanıtlanan bir Peygambere ve ilahi Kitaba, ilahi nizama dayanmıyorsa batıl ve sapıklıktır. Bu yolda olanlara müşrik veya kitapsız kafir denir.

Din düşmanlığını fikri sabit edinen ön yargılı vicdansızlar, nefislerinin hayvansal duygularını tatmin etmekten başka bir şey düşünemezler.

Gözlerini açık kâinattaki dengeyi, düzeni ve Allah'ın sonsuz ve sınırsız kudretini göremezler. Gayri meşrû yaşamlarının hesabını veremeyecekleri için ahirete inkara kalkışırlar.

Eşyanın tabiatına ve insanlığın fitratına ters düşen inkârcılık bataklığından ve ruhsal baskıdan kurtulmak için yağmurdan kaçarken doluya tutulurlar. Ya! kendileri gibi hücreler yığının-dan oluşan maddeleri putlaştırıp, ilahlaştırırlar.

Belirli günlerde putların önünde âyin, tören veya kutlama adı altında çocukça hareketler yaparlar. Renk, ses ve görkemli görüntülerle nefislerini tatmin etmeye çalışırlar. Ancak, akıl, gönül ve sağ duyuları tatmin olmadığı için ruhsal baskıdan kurtulamazlar. Ne yazık ki, kurtuluşu inatla yanlış adreslerde ararlar. Yanıldıklarını anlayınca, melekler karşılına geçip "çooook geç kaldın" derler.

Yahudiler ve hristiyanlar Hazreti Musa ve Hazreti İsa gibi hak Peygamberlere ve Tevrat, İncil gibi semavi kitaplara inan-dıklarına göre yolları hak ve doğru mudur?

Evet, yolları hak ve doğru idi. Aralarında pek çok veliler ye-
tişmiş ve dinleri uğruna çok şehitler vermişlerdir.

Ancak.. Yürürlükten kaldırılan kanunlar gibi mensuh olan (hükmü kaldırılan) şer'i hükümler de geçersizdir.

Medine devrinin başlarında Kudüs'teki Mescidi Aksâ müs-lümanların kıblesi idi. On yedi ay kadar oraya dönülerek namaz kılındı.

"Yüzünü Mescidi Harâma (Kabeye) dön" (Bakara:144) emri ge-
lince, namaz kılariken Kabe'ye dönülmesi farz kılındı. Mescidi

Aksa'nın kible olma hükmü kaldırıldı. Bir kişi inat ve taassubla Mescidi Aksa'ya dönerek namaz kılmaya kalkışırsa, hem namazı geçersiz olur hem de İslam'dan çıkmış olur. Gerçi Mescidi Aksa kıyamete kadar kutsaldır, ama kiblemiz değildir.

Tevrat ve İncil'in de gerçek nüshaları haktır, kutsaldır ve Kur'an gibi Allah kelimidir. Hükümleri kaldırıldığı için gerçek nüshaları ile de amel edilemez. Yahudilik ve hristiyanlık taassubu ile ve inatla bugün ellerindeki tahrif olan nüshalarla amel etmeye kalkışmalarının hak ve gerçek dinle bir ilgisi yoktur.

1947 yılında Kudüs çevresindeki bir mağarada çobanlar tarafından eski İbrani dilinde el yazması bir kitap bulunmuştu.

Tüm hristiyan dünyasında günlerce büyük yankılara neden olan bu kitabın gerçek İncil olduğu iddia edilmiş ve Dünya Kiliseler Birliği tarafından derhal incelenmeye alınmıştı. Sonra birdenbire sesleri kesiliverdi ve göz ardı edildi. Çünkü gerçek İncil'de son Peygamberin geleceği müjdelenmiş, tüm özellikleri bildirilmiş ve ona iman edilmesi emredilmişti.

İki defa Allah'ın gazabına uğrayan Avrupa, üçüncü ilâhi gazaba uğramadan önce, ön yargısız ve sağ duyuları ile gerçekleri araştırırlarsa ve vicdanlarının seslerini dinlerlerse, geleceğin Avrupa'sında pek çok İslam Cumhuriyetleri kurulabilir. Siyonizm ve masonluk çöküp hür ve bağımsız yeni bir dünya düzeni kurulabilir.

Sahabeler arasındaki ihtilaf ve âlevilik konusuna gelince...

Hazreti Ali ile bazı sahabeler arasındaki ihtilâf, Hazreti Osman'ın katillerinin cezalandırılmasından kaynaklanmış ictihad farklılığıdır.

Hazreti Ali ve aynı görüşte olanlara göre, Hazreti Osman'ın katli ile çıkan fitne (isyan) henüz bastırılmamış ve kontrol altına

alınamamıştı. Katiller isyancıların arasında olduğu için, evvelâ isyanın bastırılıp kontrol altına alınması ve sonra katillerin cezalandırılması görüşünde idiler.

Karşı görüşte olanlar ise, derhal cezalandırılmalarını istiyorlardı. Aksi halde fitneler önlenemezdi. Ayrıca, kısas, Allah'ın emri olup ertelenemezdi.

Acaba hangi taraf haklı idi?

Bu soruyu ellerim titreyerek yazdım. Bizler, Peygamberimizin en güzîde sahabelerini yargılamaya kalkışmayalım.

Günahlarımızı unutarak, haddimizi aşarak ve saygısızlık ederek Hazreti Ali'yi, Hazreti Zübeyr'i, Hazreti Talha'yı, Hazreti Âişe'yi ve Hazreti Muaviye'yi birer suçlu gibi karşımıza dikerek yargılamaya kalkıştık ise, Allah'a çok tövbe edelim ve ayrıca o sahabelerin ruhanîyetlerinden özür dileyelim.

Bazı kişilerin başlattığı Hazreti Ali taraftarlığı zamanla bir mezhebe dönüştü. Hazreti Ali karşıtı sahabelere hakaret, ibadet gibi benimsendi. Bununla yetinilmeyip makabline (geriye) doğru işletildi ve Hazreti Ebûbekir ile Hazreti Ömer'e de dil uzatıldı. Hazreti Ali sahabelerden biriyken, Peygamberimizi de aşan kişiliğe getirilmeye çalışıldı.

Kerbela faciasına gelince, Peygamberimizin kucağında büyüyen Hazreti Hüseyin'in ve yakınlarının vahşice şehid edilmelerini nefretle kınıyoruz.

Ancak, Kerbelâ katliâmında Yezid ve İbni Zeyyad ne derece suçlu ise, Hazreti Hüseyin'e biat edip ısrarla Haremi Şerif'ten Kufe'ye davet edenler ve sonra Kerbela'da yalnız bırakanlar da o derece suçludurlar.

Dinimizde mâtem diye bir şey yoktur. Ölenlerin arkasından bağırıp, çağıranlara ve üstünü başını yırtanlara Peygamberimiz lanet etmiştir.

Zincir ve sopalarla kişinin kendini yaralayıp, kan akıtması sevap değil, dalâlettir.

Alevi kardeşlerimizi Allah rızası için Kur'an'a ve İslam birliğine davet ediyorum. Özellikle Tövbe Suresinin 100. ve Fetih Suresinin 18. âyetlerini dikkatlice incelemelerini ve Allah'ın kendilerinden razı olduğunu bildirdiği sahabelere dil uzatmalarını rica ediyorum.

Cincilik ve bakıcılık konusuna da kısaca temas edelim.

Günümüzde cinci ve bakıcı adı altında bir takım soğuncular türedi.

Evlenemeyenler, işi bozulanlar, eşi ile geçinemeyenler, eşyası çalınanlar, gönül darlığında, sıkıntıda olanlar ve inanç zayıflığından bunalımda olanlar bu sapıkların kapılarında sürünüyorlar.

Dinimizde, gaybı (gizliyi) yalnız Allah bilir. Peygamberler kendilerine vahiy yolu ile bildirilmeyen gaybî olayları bilemezler.

Hazreti Yakub peygamber olduğu halde çok sevdiği evladı Yusuf'un kuyuda olduğunu bilemedi.

Peygamberimizin devesi kaybolmuştu. Sahabeler arayıp bulamadılar. Allah'ın izni ile Cebrail geldi. Devenin yerini ve yularının çalılara takılı olduğunu söyleyince gidip buldular.

Bir sefer dönüşü verilen istirahat molasında Hazreti Âişe'nin gerdanlığı kaybolmuştu. Peygamberimiz ve sahabeler aradılar, bulamadılar. Hareket etmek üzere develer ayağa kalkınca, aranan gerdanlık Hazreti Âişe'nin devesinin altından çıktı.

Peki, cinciler cinlerin vasıtası ile gizli şeyleri bilemezler mi? Cinler halk arasında çok aşırı abartılmış olmalarına karşın, gerçekte çok küçük ve aciz varlıklardır. Ayrıca, Peygamberimiz

hem tüm insanların ve hem tüm cinlerin Peygamberidir. Ebû-bekir'ler ve Ömer'ler Peygamberimizin sahabeleri olduğu gibi, o zaman iman eden cinler de Peygamberimizin sahabeleri idiler.

Eğer cinler gizli şeyleri bilselerdi, Peygamberimiz kaybolan eşyaları onlara sorar ve istihbarat işlerinde onlardan yararlanırdı.

Bir gün camiye giderken, genç bir din kardeşim ağlayarak yanıma geldi: "Kayın pederim, kayın validem ve kayın biraderim eşimi ve çocuğumu alıp götürmek için evime geldiler ve eşyaları toplamaya başladılar" dedi.

Yardımcı olabilme ümidi ile evine gittik. Bizi çok soğuk karşıladılar. Oturup bir kaç kelime konuşmaya güçlükle razı edebildim.

Kayın valide söze başladı: "Kızımın evlendiği üç sene oldu ve bu arada bir de torunumuz dünyaya geldi. Ancak bir seneden beri kızımın içinde aşırı sıkıntı var. Hemen üç bakıcıya gittim, üçü de kızıma büyü yapıldığını ve bunun da kocasının yakınları tarafından yapıldığını söylediler."

"Peki" dedim. "Büyü yapıldığını ve hem kimler tarafından yapıldığını bildikleri halde, neden yapılan büyüü çözemediler?"

"Çözmek için çok uğraştılar, çok muskalar verdiler ve ben de dünyanın parasını harcadım ama, karşı taraf sürekli tazeleliyormuş", dedi.

Yüzlerine baktım, ne desem inandıramayacaktım.

Kayın biradere döndüm: "Allah rızası için, anneni ve ablanı hemen arabana bindir ve annenin daha önce gittiği ve sözlerine kesinlikle inandığı o üç bakıcıya birlikte gidin. Sakın daha önce gittiğinizi söylemeyin.

Birinci bakıcıya, ablanın kız olduğunu, isteyenlerinin olduğunu, ama bir türlü evlenemediğini söyleyin.

Hiç düşünmeden hemen ablana büyü yapıp kısmetinin bağlandığını söyler.

İkinci bakıcıya, ablanın evli olduğunu, ancak çocuğunun olmadığını söyleyin.

O da hemen büyü hikayesini uydurup rahminin bağlandığını söyler.

Üçüncü bakıcıya, ablanın altınlarının çalındığını söyleyin.

O da yakınlarınızdan filan eşkalde kişilerin çaldığını söyler.

Eğer, inandığınız o üç bakıcı, ablanın evli olduğunu, bir çocuğunun bulunduğunu ve altınlarının çalınmadığını bilip, ancak kocasının yakınları tarafından büyü yapıldığını kesinlikle söylerlerse, hem sizin masraflarınızı ben karşılayacağım ve hem sizinle birlikte gidip o üç bakıcının ayaklarının altına öpeceğim" diye yemin ettim.

"Ancak.. sizin sorunuza göre hemen bir büyü hikayesi uydururlarsa, onların yalancı ve sahtekâr olduklarına inanır mısınız?" dedim.

Kabul edip gittiler. İki saate varmadan dönüp geldikleri zaman, ellerinden gelse o üç bakıcıyı boğup öldüreceklerdi.

Çok şükür yalancıların mumu sönmüş ve bir aile yuvası yıkılmaktan kurtulmuştu. Sıkıntıdan kurtulması için beş vakit namazını vaktinde ve güzelce kılmasını ve her gün yüz defa "Lâilâhe illâ ente sübhaneke inniy küntü minezzâlîmîn" duasını okumasını tavsiye ettim.

Nefsin terbiyesi için tefekkürü mevt (ölümü hatırlama) çok faydalıdır. Özellikle kabir ziyaretleri yaparken, ben de bir gün bunlar gibi olacağım diye canlı tefekkür daha yararlıdır.

Hristiyanlar gibi saygı duruşu yapmanın, çiçek ve çelenk koymanın ne ölüye ve ne diriye hiç bir yararı yoktur.

Üç İhlas bir Fatiha veya onbir İhlas veya Yasin Suresini okumanın, hem okuyana ve hem ölülere çok sevabı vardır.

Mezarlara ve türbelere ölülerden bir şey istemek için gitmek yanlış ve sapıklıktır. Filân türbeye gidenin kısmeti açılmış, filan türbeye gidenin çocuğu olurmuş veya filan türbeye çaput bağlayanın, adak adayanın her türlü dileği yerine gelirmiş gibi söylentiler asılsız ve uydurma sözlerdir.

Türbelere mum yakmak, Hıdırellez gecelerinde ve Nevruz günlerinde ateşler yakıp etrafından dönmek ve üzerinden atlamak ateşperest mecûsî âyinlerindedir.

Eski İran, ateşperest ve süper güçtü. Süper güç olmanın sağladığı avantaj nedeni ile, türk boyları ve kavimleri üzerinde çok etkili idi. İran'ın dili, kültürü ve sapık inançları Türkler arasında çok yaygındı. Bu tür ateşperest âyinlerini ve geleneklerini eski Türklere atfetmek yanlış ve iftiradır.

Günümüzde çok istismar edilen konulardan biri de Atatürkçülük ve tarikatçılıktır.

Tek parti ve tek şef zihniyeti ile Türkiye'yi 12 yıl yöneten İsmet İnönü ve CHP 1950 seçimlerinde bozguna uğramıştı. 1954 ve 1957 seçimlerinde de yenilgiye uğrayınca 1960 seçimlerine girecek gücü kalmamıştı. Millî iradenin dışında başka bir yolla iktidara gelmeleri ve İnönü'nün rakibi Bayar'dan intikamını alması gerekiyordu.

En kolay ve en kestirme yolu seçtiler. Celal Bayar'ı ve DP iktidarını Atatürk düşmanlığı ile suçlayan kampanyayı başlattılar. Belki Türkiye'ye yazık oldu ama, İnönü ve CHP başarıya ulaştılar.

Peki, İsmet İnönü ve CHP gerçekten Atatürkçü mü idiler? Celal Bayar ve DP Atatürk düşmanı mı idiler?

Namık Kemal bir şiirinde: “Âyinesi iştir kişinin lâfa bakılmaz” diyor.

1938 yılında cumhurbaşkanlığı makamına oturan CHP genel başkanı İsmet İnönü...

1. Resmi dairelerdeki Atatürk’ün resimlerinin yerine kendi resimlerini astırdı.

2. Üzerlerinde Atatürk resimleri bulunan bütün paraları alele acele tedavülden kaldırdı. Yeni bastırıldığı paraların üzerine kendi resimlerini bastırdı.

3. Anıtkabir yaptıracağım diye, Atatürk’ün nâşını tozlu, top-raklı bir odaya kapattı ve 12 yılda anıtkabre 12 direk diktirmedi.

4. Yurdun pek çok yerlerine kendi heykellerini diktirmeye başladı.

Örnekleri çoğaltabiliriz, ancak günümüzde her gün Atatürk edebiyatı yapanların, bildiri yayınlayanların ve gösteri yapanların o dönemde dut yemiş bülbül gibi seslerinin çıkmadığını hatırlatmakla yetinelim.

Ve özellikle bir gerçeğin altını çizelim. Eğer İsmet İnönü’nün ve CHP’nin iktidarı bir süre daha devam etse idi, bugün Türkiye’de Atatürkçülük diye bir şey bilinmezdi.

Tarikatçılık ve şeyhlik te en ucuz ve en kolay istismar edilebilen konulardan biridir. Günümüzde üç beş tane evliyâ hikâyesini ezberleyen ve bir kaç tane tasavvuf kavramını belleyenler, yenden ot biter gibi kendi kendilerine şeyh oluveriyorlar. Filân koldanız diye mübarek tarikat pirlерinin adını istismar ederek, hem ceplerini dolduruyorlar ve hem genç hanım müridleri ile nefsanî duygularını tatmin ediyorlar.

Peki, halkımız ve özellikle genç hanımlar neden bu sapıklara yem oluyorlar?

“Yavuz hırsız ev sahibini bastırır” derler.

Gerçek suçlular köşe başlarında ve ikbal koltuklarında kadehlerini yudumlarken, sorumluları araştırmak, havanda su döğmektir.

Kuzey Irak'ta bilinçli bir otorite boşluğu oluşturulduğu gibi, ülkemizde de bilinçli bir dini otorite boşluğu meydana getirilmiştir.

Lâikliğin gereği olarak, dinin devlete ve devletin dine karışmaması gerekirken, Diyanet İşleri Başkanlığı gibi kutsal, saygın ve özerk olması gereken bir kuruluş, sıradan bir iktidarın emrine verilmiştir.

İktidardaki siyasi irade, dilediği kişiyi teşkilatın başına getirebilir ve dilediği kişiyi kolundan tutup dışarı atabilir.

Diyanet İşleri Bakanlığı'nın bir ilçe savcısı ve bir kilise papazı kadar yetkisi, güvencesi ve özerkliği yoktur. Bu nedenle Diyanet teşkilatının halkın üzerinde inandırıcı otoritesi yoktur.

Müslüman halkımızı her türlü sapıklıklardan, istismarcılardan ve dinimizde olmayan aşırılıklardan korumanın tek ve kesin çözümü, diyanet teşkilatını saygın, özerk, yetkili ve kutsal bir yapıya dönüştürmektir.

Devlet bu kutsal görevi yerine getirmese, müslümanların oluşturacağı bir “ŞÛRÂ” bu otorite boşluğunu az çok doldurabilir. İslam şurasının gerçekleşmesi, lider konumundaki din kardeşlerimizin tutumuna bağlıdır. Ekollerini oluşturan cemaatlerin aşırı iltifatlarının etkisinden kurtulup din kardeşliğini kabullenmeleri şarttır.

Yalnız biz doğru yoldayız. Gelsinler bizde birleşelim gibi inatçı, kibirli ve bölücü tutumu bırakıp, ön şartsız, kardeşlik ortamında ve imtiyaz beklentisi olmadan eşit şartlar altında başlayacak karşılıklı ziyaretlerle bu işin temeli atılabilir.

Sevgili Peygamberimiz, Ashabın gönüllerinde liderlik tutkusunun kökleşmemesi ve kendilerini diğer arkadaşlarından daha liyakatli görmemeleri için, cihada gönderdiği birliklerin başına değişik kişileri emir (kumandan) tayin ederdi.

Vefatına yakın Rumlarla savaşmak üzere hazırladığı ordunun başına Hazreti Üsame'yi emir tayin etmişti. Üsame çok genç ve deneyimsiz olduğu halde, Ebû Bekir, Ömer ve Ebû Ubeyde gibi büyük sahabeleri O'nun emrine vermişti.

Hacdan gelen bir din kardeşimi ziyarete gitmiştim. Evinde yakınları ve kalabalık bir ziyaretçisi vardı. Hacdan ve namazdan sohbet edilirken, ziyaretçilerden biri şeriat kavramını kullanınca bazılarının hoşuna gitmedi. Derken, edep sınırlarını zorlayan bir tartışma başladı. Hepsi müslüman olduğunu söylüyordu, ancak bazıları şeriata karşı idiler.

Ev sahibinden başka hiç birini tanımadığım için tartışmaya katılmak istemedim. Ama benim dinim tartışılıyordu. Özür dileyerek söze başladım ve şeriata karşı olanlara sordum?

Sizler de müslüman olduğunuza göre, her halde kendi dininiz olan İslâm dininin şeriatına karşı değilsinizdir?

Biraz durakladılar ve sonra, "Bizler bütün şeriatlara karşıyız", dediler.

Peki, söze göre din ve şeriatın anlamı nedir?

Hepsi birden; Namaz, oruç ve hac gibi Allah'ın emirlerine din denir. Şeriat ise, baş kesme, kol kesme ve dört kadınla evlenme gibi şeylerdir, dediler.

İsterseniz bu konuyu biraz daha açalım ve öncelikle din, İslam, Kur'an ve şeriat kavramları üzerinde duralım dedim. Kabul ettiler.

"Din: Allah'ın akıl sahipleri için koyduğu ilahi kurallardır.

İslâm: teslimiyetçilik anlamında olup, yüce dinimizin ismidir.

Kur'an: Allah'ın Cebrâil vasıtası ile Peygamberimize gönderdiği ilâhi kitaptır ve İslâm dininin temel kaynağıdır.

Şeriat: Geniş yol anlamında olup, İslâm dininin hükümlerine şer'î hükümler veya şeriat denir.

Bu dört kavram genelde aynı anlamda olmakla birlikte, yerine göre kullanılış özellikleri vardır. Baş doktor yerine, baş hekim veya baştabib ünvanlarının kullanılması gibi.

Örneği: Allah nikâhı veya Kur'an nikahı yerine, dini nikah kavramı kullanılır. Nikâhlı bir çiftin birlikte yaşamalarına "meşrû" ve nikahsız çiftin birlikte yaşamalarına da "gayri meşrû" denir. Helâl kazanca "meşrû kazanç" ve helal olmayan kazançlara da "gayri meşru" denir.

Şere'a, yeşre'u fiilinin ismi mef'ulü olan Meşrû kelimesi, şeriata uygundur anlamındadır. Dine uygundur veya Kur'an'a uygundur yerine şeriata uygundur anlamındaki Meşrû kelimesinin kullanımı yaygındır.

Hastane bir bütündür. Dahiliye, hariciye ve bevliye gibi bölümleri vardır. Din de bir bütündür. Akaid, fıkıh, muamelat ve ukubat gibi bölümleri vardır. İnançla ilgili konulara Akaid, ibadetlerle ilgili konulara Fıkıh, evlenme, boşanma ve miras gibi konulara Muamelat ve cezalarla ilgili konulara Ukubat denir.

Tüm İslami inanç ve yaşantılar bu dört bölümden biri ile ilgilidir ve bunların tümüne şeriat ahkamı (hükümleri) denir.

Cenazelerin yıkanmaları, kefenlenmeleri ve cenaze namazlarının kılınıp toprağa defin edilmeleri kanûni bir gerekçe veya zorunluluk olmayıp, şeriat ahkâmının uygulamasıdır. Annesinin veya babasının nâşını gereği yapılmak üzere din adamına teslim

eden kişi ve bu cenazenin dini merasimine katılanlar şeriatın uygulanmasını kabullenmişlerdir.

Ancak, din bir bütündür. Bazı dini hükümleri kabullenip, bazılarını kabul etmemek olamaz. "Ben müslümanım ama, din-ci, İslâmcı ve şeriatçı değilim" diyen kişi, dediği gibidir. Yani din-sizdir, İslamsızdır ve şeriat-sızdır.

Şeytani bir metodla ve çok sinsi çalışan İslam düşmanları, camilerin yanındaki tabutların konulduğu bölümleri görüntüleyip, işte! müslümanların camileri diye teşhir eder gibi, dinimizdeki cezalarla ilgili çok ender yaşanan bir kaç olayı çarpıtarak, işte! İslâm şeriatı diye göstermeye çalışmaktadırlar.

İslâm dinindeki gerçek kardeşliği, hoş görüyü, bağışlamayı, zekat, öşür ve sadaka gibi sosyal yardımlaşmayı, azınlık haklarını ve asırlarca uygulanan gerçekçi ve tek standartlı din, inanç ve vicdan hürriyetini gözardı ederek yalnız baş kesme, kol kesme ve dört kadınla evlilik konularını çarpıtarak gündemde tutmaya çalışmaları iki yüzlülüktür.

Bu üç olaya da kısaca göz atalım.

1- Evet, İslâm'da kısas yani ölüm cezası vardır. Meşru bir sebebe dayanmayan nedenlerle silah veya kesici ve yaralayıcı bir aletle kasden adam öldüren kişi katildir. Allah'ın adaletinin uygulanması olan İslam hukukuna göre, katilin cezası diyet veya kısastır. Allah'ın adaletinde suç ve ceza arasında kesin bir denge ve eşitlik oranı vardır. Taraflardan birine yapılacak aşırı sertlik veya merhamet, karşı tarafın hakkına tecavüzdür. Bu davranış ise, adaletsizlik ve zulümdür.

Katil, maktülü öldürerek yaşamına son vermiştir. Katilin de kısasen öldürölüp yaşamına son verilmesi tam bir eşitlik ve adalettir.

Maktûlün (öldürülenin) anası, babası gözyaşı dökmektedir. Katilin anasının, babasının da aynı oranda gözyaşı dökmesi eşitlik ve adalettir.

Maktûlün eşi dul ve yavruları yetim kalmıştır. Katilin de eşinin dul ve yavrularının yetim kalması eşitlik ve adalettir.

Maktûlün kardeşlerinin ve yakınlarının içlerindeki intikam duygularının giderilmesi ve başka mâsum kanı akıtılmaması için, adaletin en kısa zamanda uygulanması lazımdır.

Yüce Rabbimiz: "Ey akıl sahipleri, kısısta sizin için hayat vardır" buyuruyor.

Aşırı öfkelenen kişinin kalbinde merhamet kalmaz ve hasmını param parça etmek ister. Kendisinin derhal kısasen öldürüleceğini, hasta annesinin ve yaşlı babasının gözyaşı dökeceğini ve genç eşinin dul ve yavrularının arkasından yetim kalacağını düşününce, ya sabır diye geri çekilir.

Maktûlün en yakınları veya aynı derecedeki en yakınlarından biri kısıstan vaz geçerse, ceza diyete dönüşür. Alınan diyet varislere helal olup, Kur'an'daki miras hukukuna göre taksim edilir. Gerek katilin durumuna ve gerek çoluk çocuğunun durumuna acıyarak diyeti de almazlarsa bu çok büyük fazilettir. Diyet ödüyerek veya af edilerek kısıstan kurtulan katil derhal serbest bırakılır.

Acı ve bilincin merkezi beyindir. Can denen hayvansal hayatın merkezi de kalptir. Tüm bedeni kapsayan acıların hissedilmesi, beyindeki merkezlerden gelen sinir sistemine bağlıdır. Beyindeki acı ve bilinç merkezlerinin faaliyeti de, kalpten kan damarları ile taşınan hayatın akımına bağlıdır.

Keskin bir kılınçla ve bir darbeye kalp ile beyin arasındaki bağlantı kesilince, baş ve gövde birer et parçası gibi yere düşer

ve kişi ölümün bilincinde olmadan ve zerre kadar acı duymadan berzah aleminde kendini buluverir.

2- Hırsızlık suçuna gelince: Allah'ın adaletinde suç ve ceza arasında eşitlik oranı olduğu için, el kesme cezası mal karşılığı olmayıp hırsızlık fiilinin cezasıdır. Çünkü bahçede dolaşan tavukları, açıkta bırakılan malları ve çayırlarda dolaşan hayvanları çalanlara bu ceza uygulanmaz.

Ancak, kapalı yerlerde ve koruma altında olan ve belirli miktara ulaşan para veya malları çalmak için, o kapalı yerlere gizlice girip çaldığı paraları veya malları dışarı çıkardıktan sonra yakalananlara bu ceza uygulanır.

Atalarımız, çocuk hırsızlığa yumurta çalarak başlar demişler. Yumurta gibi ufak tefek ve kolayca çalınabilen şeylerle başlayan hırsızlık, çocuk büyüdükçe çaldığı malların oranı da büyür. Zamanla alkol ve uyuşturucu bağımlılığı gibi, hırsızlık fiili de bağımlılığa dönüşür.

Gecenin karanlığında elinde bıçak veya cebinde silah olduğu halde, kapıların kilitlerini zorlayarak veya camları keserek eve giren hırsız, artık dönüşü olmayan bir yola girmiş ve hırsızlık onun için tam bağımlılığa dönüşmüştür.

Hırsızlık psikolojik bir olaydır. Evine hırsız giren kişi, üzerinden uzun müddet atamayacağı korku ve evhamdan oluşan psikolojik şokun etkisinde kalır. Özellikle içe kapalı ve aşırı duyarlı kişiler, yaşam boyu korku ve evham psikolojisinden kurtulamazlar.

Yakın çevredeki evlere hırsız girdiği haberi duyulunca tüm çevre sakinlerinde korku, heyecan, evham ve gerilim olur ve aylarca rahatça uyuyup dinlenemezler. Böyle korkulu, uykusuz ve düzensiz yaşama genç hanımların ve çocukların beyinsel yapıları ve sinir sistemleri dayanamaz.

İşte! toplumda korku, evham, sıkıntı, tedirginlik ve gerilim gibi psikolojik bunalımlara neden olan hırsızlığın önlenmesi için, hırsızların da aynı oranda psikolojik baskı altında tutulmaları Allah'ın adaletinin gereğidir.

3- Dört kadınla evlilik konusuna gelince: İslâm düşmanlığını ilke edinenler, bu konuyu da çarpıtarak ve çifte standart uygulayarak istismar etmeye çalışmaktadırlar. Amaçları, müslüman hanımları Allah'tan, Kur'an'dan koparıp dinsiz, imansız yapmaya çalışmaktır.

Hayranı oldukları ve gönülden bağlı oldukları çağdaş! hristiyan ülkelerindeki en üst düzey devlet adamlarının parlamenterlerin, kongre üyelerinin ve ünlü kişilerin başta sekreterleri ile olmak üzere pek çok kadınlarla olan gayri meşru ilişkilerini onaylayıcı, özendirici ve teşvik edici bir usulpla ve boy boy renkli fotoğrafları ile yayınlayanlar, meşru nikâh söz konusu olunca ateş püskürüyorlar.

Dört kadınla evliliği İslamın altıncı şartı imiş gibi göstermeye yeltenenlere "Halep orada ise, arşın burada" ata sözümüz ile cevap verelim. Hem çok uzaklara gitmeye de gerek yok.

Osmanlı Devleti, şeriat ile yönetilen gerçek İslâm Devleti idi. Sayıları çok az da olsa, Osmanlı döneminde yaşayanlar halen mevcûddur. Ayrıca Osmanlı döneminde yaşayanların milyonlarca evlatları ve torunları hayatta olup her biri canlı şahidlerdir.

Lütfen, onlara soralım? Babalarının ve dedelerinin kaçar adet hanımları vardı? Bu konuda geniş ve dürüst bir araştırma yapılacak olursa, bu günkü tablodan, daha değişik bir tablo meydana çıkmaz.

Bugün de yurdumuzda meşru veya gayri meşrû iki kadınla birlikte yaşayanlar vardır. Dün de vardı ve yarın da olacaktır. Dünkü, bugünkü ve yarınki oranlar birbirine çok yakındır.

Birden fazla evlilik hiç bir dinin emri ve zorunlu gereği olmayıp, bazı kişilerin (kadınlar dahil) ruhsal yapısından kaynaklanan bir olaydır.

Semavi kitaplara bağlı tüm hak dinlerin amacı, insanları şehvet bataklıklarına itmek değil, ruhsal olgunluğa ve manevi feyizlere eriştirmektir.

Şeriatı karşı olanlardan biri ağlayarak sözümü kesti. "Ben", dedi. "Kur'an'ı çok okurdum ve okuduktan sonra da öpüp başımın üstüne koymayı adet edinmişim. Şu anda bir gerçeği anladım ki, benim saygım Kur'an'a değil, ancak Kur'an'ın basıldığı kağıtlara imiş."

Bu muhterem kardeşimizin isteği üzerine hep birlikte tövbe istiğfar ve tecdidi iman ettik ve yine o kardeşin isteği üzerine evine gidip dini nikahlarını tazeledik.

Kur'an dili ile "Şecere'i habise" denilen ve zararlı bitkilere benzetilen her türlü sapıklık hareketleri uzun ömürlü olamazlar. Ancak, dünyanın neresinde olursa olsun, gerek din adına ve gerek din karşıtı olsun tüm sapıklık hareketleri az, çok taraftar bulurlar.

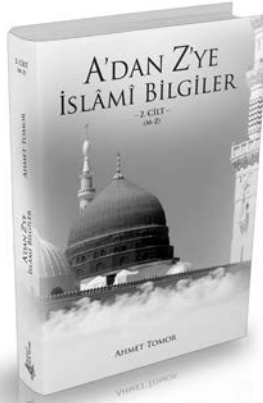
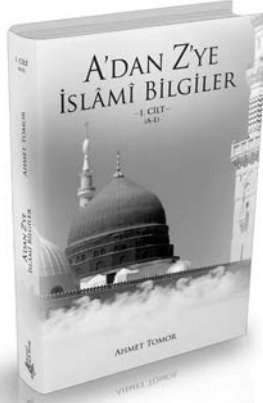
Asrı Saadet'in en parlak Medîne devrinde, Abdullah Bin Ubey'in başını çektiği münafıklık hareketinin bile yüzlerce taraftarı vardı.

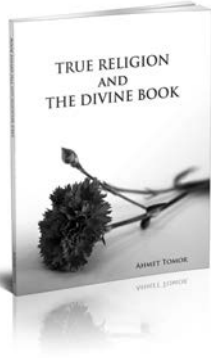
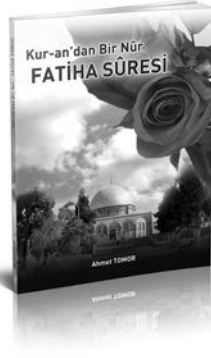
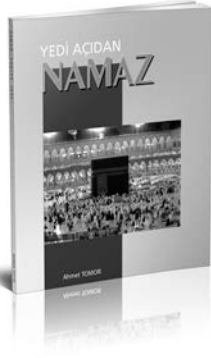
Gönülsüz nişanlanan gençlerin gözleri ve kulakları dışarıda olduğu gibi, İslamın özü ile ve gerçek müslümanlarla gönülle ri uyum içinde olmayanların da gözleri ve kulakları dışarıdadır. Her türlü sapıklık hareketlerini ilgi ile izleyip benimseyiverirler.

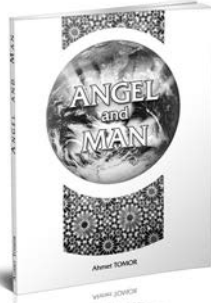
İblis'in başını çektiği her türlü sapıklık hareketleri, gerçekte Allah tarafından bir imtihandır.

Allah'ın îmanlı, ihlâslı ve samimi kullarını hiç bir sapıklık hareketini etkileyemez. Üstelik tüm sapıklıklarla mücadele ederek mânevî, ulvî derecelere ve büyük cihad sevaplarına erişirler.

Allah'ın Selâmı ve Hidâyeti tüm inanlara olsun.

İslam'da kadın, kocasının eşi ve doğal arkadaşıdır. Peygamberlerin, velilerin ve şehitlerin annesidir. Bu nedenle tüm hayırların kaynağıdır.

“Cennet anaların ayağı (rızası) altındadır.”

Kadın, eştir, anadır, bacıdır, kızdır, gelindir, sevilen, sayılan, korunan ve gerektiğinde namusunun korunması için uğruna can verilir ve şehit olunan emanettir.

Okumayı
Teşvik Derneği

İsteme Adresi:

info@okumayitesvik.com

Tel: 0.264.274 1631

Hediyedir...

Para ile Satılmaz

ISBN 978-605-88313-1-5

9 786058 831315